

Kroniek

van het

eerste elftal van

CVV Vriendenschaar

Samengesteld door Hans Jobse

DEEL 2, JANUARI 2024

Foto omslag

Het eerste elftal promoveerde in 2017 naar de tweede klasse in het zondagvoetbal.

Woord vooraf

De driedelige 'Kroniek van het eerste elftal' is een herziening van De Kroniek uit 2019. Vanwege de omvang is de Kroniek nu opgesplitst in drie delen.

Het eerste deel handelt over de periode van de oprichting van onze vereniging op 1 mei 1908 tot en met het zeventigjarig bestaan in 1978.

Voorafgaande aan deze periode is in deel 1 een hoofdstuk gewijd aan de ontstaangeschiedenis van het voetbal in Culemborg. Die begon in 1905 met de oprichting van de voetbalclub Tonido. De opheffing van Tonido in 1908 leidde direct daarna tot de oprichting van onze vereniging.

In dit tweede deel van de Kroniek zetten we de geschiedenis van ons eerste elftal voort. Het weet zich vanaf 1978 weer op te richten vanuit het voetbal in de KNVB Afdeling Utrecht. Ons eerste elftal zet een opmars in naar de tweede klasse van de KNVB die tien jaar later wordt bereikt. Het verblijf in de tweede klasse duurt vervolgens tot en met 2003. Daarna breekt een wisselvallige periode aan waarin het elftal weer afdaalt naar de vierde klasse, om uiteindelijk in 2017 opnieuw terug te keren naar de tweede klasse.

Tot dan had het eerste elftal altijd op zondag gevoetbald. Maar in 2018, net één seizoen in de tweede klasse spelend, besloot Vriendenschaar om het zondagvoetbal vaarwel te zeggen. In navolging van veel verenigingen die Vriendenschaar waren voorgegaan, werd overgestapt naar het voetbal op zaterdag. Het toenmalige reglement van de voetbalbond bepaalde dat ons eerste elftal daarbij moest degraderen naar de vierde klasse zaterdag. Sinds het seizoen 2022/23 heeft de KNVB het mogelijk gemaakt om zonder degradatie van de zondag naar de zaterdag te gaan. In de tussentijd was Vriendenschaar, in 2019 om precies te zijn, al gepromoveerd naar de derde klasse. Helaas moest ons elftal dit derdeklasserschap in 2023 weer prijsgeven.

We hoeven over het laatste niet te somberen. Vriendenschaar heeft jaar in jaar veel veerkracht getoond om prijsgegeven terrein opnieuw met het eerste elftal te heroveren. De Kroniek moest worden afgesloten op het moment dat het eerste elftal halverwege het seizoen 2023/24 de eerste plaats in de vierde klasse had ingenomen.

Inhoud

DEEL 1

Hoofdstuk 1 1905 - 1908

De leren knikker in Culemborg; Tonido, de eerste voetbalclub in Culemborg

Hoofdstuk 2 1908 - 1908

Victoria wordt op 1 mei 1908 opgericht en gaat spelen in de Brabantsche Voetbalbond

Hoofdstuk 3 1909 - 1912

In de U.P.V.B.

Hoofdstuk 4 1912 – 1915

Naar de Westersingel en weer in de Brabantsche Voetbalbond

Hoofdstuk 5 1915 - 1924

Victoria wordt Vriendenschaar; Vriendenschaar in de N.V.B.

Hoofdstuk 6 1924 -1928

John Bollington komt; Vriendenschaar kampioen

Hoofdstuk 7 1928 - 1933

Op weg naar het vijftwintigjarig jubileum

Hoofdstuk 8 1933 - 1940

De tweede klasse in

Hoofdstuk 9 1940 - 1945

Reiken naar de eerste klasse

Hoofdstuk 10 1945 – 1948

Eerste jaren na de Bevrijding

Hoofdstuk 11 1948 - 1958

Tweedeklasser zonder glans

Hoofdstuk 12 1958 - 1968

Terugval naar de derde klasse

Hoofdstuk 13 1968 - 1978

Zowat verzopen; toch weer opgeveerd

DEEL 2

Hoofdstuk 14 1978 – 1988 **5**

Hernieuwde opmars naar de tweede klasse

Hoofdstuk 15 1988 – 1998 **22**

Eerste elftal een sterke tweedeklasser

Hoofdstuk 16 1998 – 2008 **34**

De weg een tijdje kwijt, maar toch weer op de goede weg

Hoofdstuk 17 2008 – 2018 **53**

Op en neer naar de tweede klasse

Hoofdstuk 18 2018 – 2023 **125**

Vijf seizoenen zaterdagvoetbal

Hernieuwde opmars naar de tweede klasse

Periode 1978/1981 Terug naar de 'grote' KNVB

In het seizoen 1978/79 kwam Vriendenschaar uit in de hoofdklasse van de Afdeling Utrecht, die twee seizoenen eerder was geformeerd. De plaatsen 1 en 2 in de eindrangschikking gaven het recht om te promoveren naar de vierde klasse van de KNVB.

Ons eerste elftal speelde in het seizoen 1978/79 te wisselvallig om in aanmerking te komen voor een van de promotieplaatsen. Ons elftal werkte zich, na een winterpauze van liefst drie maanden, langzaam op vanuit de middenmoot naar de derde plaats. De twee promotieplaatsen kwamen voor kampioen Kampong en De Vesting. Op De Vesting kwam ons eerste elftal uiteindelijk twee punten tekort.

Het eerste elftal poseert bij de aanvang van de competitie 1978/79 in nieuwe trainingspakken die tijdens de jubileumviering waren ontvangen. Staande v.l.n.r. Bert Huigen (verzorger), Bertus Vrind, Murk Kolk (leider), Wim Kilian, Fred Wammes, Cor van Hoogwaardens. Melchior Akihary, Dick van Overbeek, Cor de Jager, Jan de Bouter (trainer). Zittend v.l.n.r. Gijjs van Dalum, Thom Kilian, Jan Romijn, Mattie van den Ham, Aaron Knepper, Ton Copper en Ab de Boer.

In het seizoen 1979/80 was het echter weer feest. Er was sprake van een nek-aan-nek race tussen ons elftal, MSV '19 uit Montfoort en Amersfoortse Boys. De Montfoorters werden ten slotte kampioen, maar Vriendenschaar verdiende de promotie door op

zondag 13 april 1980, na een 2-0 overwinning op DSO, definitief op de tweede plaats beslag te leggen. Vriendenschaar dus weer in de 'grote' KNVB. Opnieuw een rondrit door Culemborg en een feestelijke instuif in de kantine.

13 april 1980. Vriendenschaar – DSO 2-0. Gerard Salampessy lost een schot. Vriendenschaar legt definitief beslag op de tweede plaats in de hoofdklasse Afdeling Utrecht en promoveert naar de vierde klasse KNVB.

Eerste elftal 13 april 1980 gepromoveerd. Staande v.l.n.r. Goof Gutte (grensrechter), Murk Kolk (leider), Han Perik, Ronald van Overbeek, Kees Zijlstra, Hans Jobse (voorzitter), Dick van Overbeek, Dirk Honingh (bestuur), Bert Huigen (verzorger), Fred Wammes, Judith de Heer (bestuur), Guus van Diejen (bestuur), Frits Holwedel (bestuur), Gijs van Dalum, Ruud Peters (bestuur). Zittend v.l.n.r. Klaas Schot, Gerard Salampessey, Mattie van den Ham, Cor van Hoogwaarden, Melchior Akihary, Ton Copper, Jan Kelderman, Alex Tahya en Dick Pothuizen.

Rondrit door Culemborg 13 april 1980. Op de foto zijn zichtbaar v.l.n.r. Richard Rinck, Rik van Veen (supporter), Cor de Jager, Jan Kelderman, trainer Jan de Bouter, verzorger Bert Huigen en daaronder Klaas Schot, dan echtgenote van Cor de Jager en tenslotte vrouw van Klaas Schot. Boven de man met trom zien we Ton Copper.

Het seizoen 1980/81 was het laatste onder aanvoering van trainer Jan de Bouter. Als opvolger van De Bouter was al Henk Spaan aangetrokken.

In het seizoen 1980/81 ging Spaan aan de slag als trainer van de B-selectie, om dan in het seizoen erna bij de A-selectie aan de slag te kunnen.

V.l.n.r. Guus van Diejen, Jan de Bouter, Henk Spaan (opvolger van Jan de Bouter), René Smit en verzorger Bert Huigen in de dugout bij de wedstrijd Vriendenschaar – FC Utrecht, ter gelegenheid van de ingebruikneming van de wedstrijdverlichting op het hoofdveld, 17 maart 1981.

Eerste elftal 17 mei 1981. Laatste foto met Jan de Bouter als trainer.

Staande v.l.n.r. Peter van Dalum, René Smit, Han van Lint, Jan Kelderman, Han Perik, Melchior Akihary, Robbie van Veen, Fred Wammes, Jan de Bouter (met bloemen) en Guus van Diejen (leider).

Zittend v.l.n.r. Dick Pothuizen, Cor van Hoogwaarden, Kees Zijlstra, Aaron Knepper, Bert Huigen (verzorger), Klaas Schot, Addie de Jager en Gijs van Dalum.

Het eerste seizoen 1980/81 in de KNVB was verdienstelijk te noemen. De supporters dachten dat Vriendenschaar wel meteen zou doorstoten naar de derde klasse. Maar dat was toch te veel gevraagd. Op cruciale momenten gaf ons elftal wedstrijden uit handen die niet verloren hadden mogen gaan. En daardoor kwam Vriendenschaar in de competitie te veel punten te kort. Het werd een derde plaats op royale achterstand van de nummers 1 en 2 DWSV en Midlandia.

Het seizoen 1981/82

Op de drempel van de derde klasse KNVB

Het seizoen 1981/82 stond dus onder leiding van Henk Spaan en kende een sensationeel slot. Enkele wedstrijden voor het einde van het seizoen leek Vriendenschaar kansloos voor de titel. Drie wedstrijden voor het einde op de vierde plaats en vijf punten achter op koploper CDN. Maar ziedaar, alles wat boven Vriendenschaar stond, begon punten te verspelen. Met nog twee wedstrijden te gaan had Vriendenschaar nog drie ploegen voor zich, maar het verschil in punten was zeer gering. Tussen nr. 1 CDW en nr. 4 Vriendenschaar zaten nog maar twee punten.

Een week later ging CDW tegen Hercules (nr.3) onderuit en wonnen CDN (nr.2) en Vriendenschaar. Nu stond Hercules op kop, gelijk met CDN. Op één punt achterstand volgden CDW en Vriendenschaar. De laatste wedstrijd van het seizoen was Vriendenschaar-Hercules.

Bij rust stond Hercules met het welbekende ene been in de derde klasse doordat een 0-1 voorsprong op ons elftal was genomen. Daar CDN bij rust dik achter stond, konden de bloemen naar Hercules gaan. Maar ons elftal vocht zich in een zinderende tweede helft voorbij Hercules. Debutant in deze wedstrijd was Huub van Oorschot en hij scoorde de gelijkmaker. Halverwege de tweede helft viel Herman van Baggem in en hij scoorde de 2-1. Nog een aantal hachelijke momenten voor het Vriendenschaardoel. Ronald van Overbeek kreeg in de slotminuut een penalty te nemen nadat Ton Copper in het strafschopgebied was getorpedeerd. Ronald miste, maar de 2-1 zege was voor Vriendenschaar. En daarmee was Vriendenschaar ook Hercules op de ranglijst voorbij. CDN verspeelde zijn kans op het kampioenschap door te verliezen en dus was Vriendenschaar ook voorbij CDN. Alleen CDW won en bleef op gelijke hoogte met Vriendenschaar.

Eerste elftal voor de aanvang van de wedstrijd tegen Hercules op 16 mei 1982. Op de foto staande v.l.n.r. Han van Lint (leider), René Smit, Dick van Zoelen, Kees Zijlstra, Cor de Jager, Peter van Dalum, Marco van Overbeek, Martin van Kampen, Klaas Schot, Fred Wammes en Bert Huigen (verzorger). Gehurkt v.l.n.r. Huub van Oorschot, Addie de Jager, Ronald van Overbeek, Jan Kelderman, Ton Copper, Herman van Baggem. Dick Pothuizen en Henk Spaan (trainer).

Kees Zijlstra stopt op fraaie wijze de bal in de wedstrijd Vriendschaar – Hercules (2-1). Op de achtergrond de in het wit gestoken Peter van Dalum en Dick Pothuizen.

Vriendenschaar heeft binnen de minuut 1-0 tegen CDW gescoord. V.l.n.r. Peter van Dalum Dick van Zoelen, Martin van Kampen, Han van Lint (achter jongen met vlag), Melchior Akihary, Ton Copper en Ronald van Overbeek, Klaas Schot en Dick Pothuizen.

Er was nu een beslissingswedstrijd tegen CDW nodig die op het terrein van CDN te Driebergen werd afgewikkeld. Duizenden toeschouwers waren bij het beslissingsduel aanwezig. Vriendenschaar kwam al in de eerste minuut op voorsprong door een mooie goal van Addie de Jager. CDW maakte snel hierna 1-1. Vriendenschaar benutte vervolgens na een kwartier door Ronald van Overbeek een penalty.

Binnen twintig minuten spelen was het alweer 2-2. Daarna werd er niet meer gescoord, ook niet in de verlenging. Daarom moest er een replay volgen. Die was voor CDW wat gunstiger, want bij gelijke stand na verlenging zou CDW promoveren dank zij een beter doelsaldo in de reguliere competitie.

Luchtduel tussen Ronald van Overbeek en de keeper van CDW. Jan Kelderman springt mee. Geheel links Ton Copper. Links op de achtergrond Huub van Oorschot. Rechts Addie de Jager.

Cor van Hoogwaarden was in de tweede beslissingswedstrijd tegen CDW de vervanger van de geblesseerd geraakte Kees Zijlstra. Cor verdedigde zijn doel uitstekend zoals hier te zien is. Op de foto verder v.l.n.r. Dick Pothuizen (nr.7), Jan Kelderman, Melchior Akihary (nr.5) en Huub van Oorschot.

In de tweede wedstrijd, wederom op het terrein van CDN gespeeld, stond bij Vriendenschaar een andere keeper op het doel: Cor van Hoogwaarden. Kees Zijlstra was in de eerste wedstrijd aan de hand geblesseerd geraakt. Cor heeft een fabuleuze partij. In de normale speeltijd werd niet gedoelpunt; CDW deed dat wel in de verlenging. Daarna volgde een roerige eindfase, waarin debutant Marco van Overbeek voor de tweede keer geel kreeg en het

veld zou moeten verlaten. De scheidsrechter verwisselde echter broer Ronald met Marco en stuurde Ronald het veld af. Marco mocht weer terugkomen. De emoties waren bij beiden echter zo hoog opgelopen dat ze allebei maar weg gingen en Cor de Jager nog even inviel. Vriendenschaar kon geen tegentreffers maken. CDW werd kampioen en promoveerde naar de derde klasse.

Na het doelpunt van CDW in de verlenging is de spanning hoog opgelopen. Er dreigt een opstootje. Links Ton Copper in discussie met een CDW-speler. Melchior Akihary loopt weg bij de (neutrale) grensrechter Onrust (what's in a name). Voorzitter Hans Jobse probeert de situatie te 'bezweren'. Rechts Addie de Jager, Dick Pothuizen en Cor van Hoogwaarden.

Het seizoen 1982/83

Vriendenschaar vijfenzeventig jaar

Eerste elftal seizoen 1982/83. Staande v.l.n.r. Hugo Langras (trainer), Fred Wammes, Jeroen Kraay, Huub van Oorschot, Marco van Overbeek, Dick van Zoelen, Gerrit Huiskamp, Jan Kelderman, Bert Huigen (verzorger), Co Kraaypoel (grensrechter). Zittend v.l.n.r. Han van Lint (leider), Klaas Schot, Frank Terbeek, Ronald van Overbeek, Nico van Dungen, GertJan Kraaypoel, Perry van der Heiden.

Het vijfenzeventig jarig bestaan van Vriendenschaar naderde. Vriendenschaar had een nieuwe trainer in de persoon van Hugo Langras. Voor het seizoen 1982/83 werd ons eerste elftal afgeschilderd als favoriet, maar de favorietenrol werd niet waar

gemaakt. Heel kort stond Vriendenschaar aan de kop van de ranglijst. Daarna waren de resultaten te wisselvallig en zakte ons elftal tenslotte af naar een zeer matige zevende plaats. Tien nederlagen in de competitie waren natuurlijk te veel van het goede.

Op 19 april 1983 speelde Vriendenschaar een erewedstrijd tegen Feyenoord in het kader van het 75-jarig jubileum (1 mei 1983). Feyenoord kwam met de volledige selectie. Uitslag 0-9. Staande v.l.n.r. scheidsrechter van de Broek en dan de Feyenoordspelers Ruud Gullit, Sjaak Troost, Ben Wijnstekers, Joop Hiele, Peter Houtman, Andrej Jeliaskov (Bulgarije), Michel Valke, Stanley Brard, Willem van Hanegem en tenslotte Vriendenschaarverzorger Bert Huigen. Zittend Vriendenschaar v.l.n.r. Han van Lint (leider), Jeroen Kraay, Ton Copper, Marco van Overbeek, Jan Kelderman, Melchior Akihary, Ronald van Overbeek, Nico van Dungen, Klaas Schot, Fred Wammes, Gerrit Huiskamp, Huub van Oorschot en dan nog twee Feyenoordspelers Wim van Til en Pierre Vermeulen.

Het vijfenzeventig jarig bestaan van Vriendenschaar werd onder andere opgeluisterd met een receptie, een fototentoonstelling, een jubileumboek en een erewedstrijd van ons eerste elftal tegen Feyenoord op 19 april 1983. Het eerste elftal van Feyenoord kwam compleet opdagen met onder meer de kopstukken keeper Joop Hiele, Willem van Hanegem en Ruud Gullit. Het Feyenoordelftal werd gecoacht door Hans Kraay sr. Pikant dat het Vriendenschaar-doel in de eerste helft verdedigd werd door zoon Jeroen. En Jeroen keepte een voortreffelijke partij. Aan het einde van de wedstrijd stond er wel 0-9 op het scorebord door een bij vlagen serieus spelend Feyenoord.

Periode 1983/85

We bleven nog even in de vierde klasse

In het seizoen 1983/84 was Hugo Langras voor de tweede maal trainer-coach van het eerste elftal. Tot aan de winterstop deed Vriendenschaar redelijk mee voor de koppositie. Maar toen na de winterstop een paar belangrijke wedstrijden tegen JSV en DEV werden verloren, raakte ons elftal net te veel achterop.

Saestum greep de titel en Vriendenschaar eindigde op de vierde plaats met vier punten achterstand.

Het seizoen 1984/85 was Hugo Langras voor de derde en tevens laatste maal trainer-coach van Vriendenschaar. Met de winterstop en halverwege de competitie stond Vriendenschaar bovenaan. Houten op de tweede plaats staande, had evenveel punten maar een wedstrijd meer gespeeld. Er volgde een heel lange winterstop met veel sneeuwval, waardoor in de winterperiode de spelers van het eerste elftal samen met de dames van het eerste elftal konden gaan skiën in de bossen bij Doorn!

Op 3 maart 1985 werd de cruciale wedstrijd Vriendenschaar – Houten gespeeld. Houten won deze wedstrijd zonder meer verdiend met 1-3 en nam de koppositie van Vriendenschaar over. Twee punten voorsprong, maar wel een wedstrijd meer gespeeld. Jammer genoeg liet Vriendenschaar in de wedstrijden erna nog punten liggen door nederlagen en gelijke spelen, terwijl Houten de punten juist pakte. Vriendenschaar eindigde als tweede op vier punten achterstand van kampioen Houten.

Vriendenschaar– Zeist in het seizoen 1984/85. Rondedans om de bal met rechts vooraan Ronald van Overbeek. Links van hem springt Klaas Schot op. Met nummer 9 Eef Blom. Vriendenschaar won dit duel met 2-0.

Eerste elftal 1985/86. Staande v.l.n.r. Dick van Zoelen, Frits van de Berk (trainer), Cor van Hoogwaarden, René Smit, Marco van Overbeek, René Romijn, Bert Huigen (verzorger), Jan Kelderman (grensrechter), Ab de Boer. Zittend v.l.n.r. Huub van Oorschot, Han van Lint (leider), Eef Blom, Martin van Kampen, Addie de Jager, Ronald van Overbeek, Klaas Schot, Cor Copper, Ton Copper.

Het seizoen 1985/86 Terug in de derde klass

In dit seizoen was Frits van de Berk, voorheen succesvol werkzaam bij CDW, gecontracteerd als trainer van ons eerste elftal. En onder zijn leiding nam Vriendenschaar meteen de koppositie in. Wel zorgden enkele gelijke spelen ervoor dat de concurrentie in de buurt bleef. De zogenaamde

'herfsttitel' ging in de laatste wedstrijd vóór de winterstop na een messcherp duel naar SCH '44 uit Harmelen. We verloren thuis met 0-1. Vooral nog was SCH niet van zins de koppositie af te staan. Maar toen de competitie in de eindfase kwam, verspeelde SCH punten waardoor ons elftal de koppositie weer kon overnemen.

PVCV – Vriendenschaar. Spelmoment met Addie de Jager. Geheel links René Smit.

Ronald van Overbeek, net zichtbaar achter het hoofd van de keeper van PVCV schiet uit een penalty Vriendenschaar naar 0-1. Het is ook de zege, tevens het kampioenschap en de promotie naar de derde klasse van de KNVB.

De druk in de laatste competitiewedstrijden was erg groot, wat af te zien was aan het vertoonde spel, maar gelukkig niet aan de resultaten.

De titel kon zelfs in de voorlaatste competitieronde worden binnengehaald doordat SCH zo vriendelijk was met 4-2 van Utrecht te verliezen. Vriendenschaar speelde zelf uit tegen PVCV in Vleuten. Het werd een heel moeilijke wedstrijd voor ons elftal. Er werd zenuwachtig gespeeld. De rust ging met 0-0 in. De keeper van PVCV was bovendien een groot obstakel.

Vijf minuten na rust kreeg Vriendenschaar een penalty toegewezen toen Huub van Oorschot, na een voorzet van Ton Copper, in het strafschopgebied in de rug werd gelopen. Ronald van Overbeek liet de keeper van PVCV vervolgens kansloos. De speaker bij PVCV hield het publiek en de spelers op de hoogte van het scoreverloop bij Utrecht – SCH.

Hoewel de 0-1 voorsprong op PVCV uiterst gering was, kwam deze in de tweede helft niet echt meer in gevaar. Toen het fluitsignaal klonk, was Vriendenschaar kampioen en eindelijk weer derdeklasser. Frits van de Berk ging op de schouders bij de spelers.

Vreugde om het kampioenschap. V.l.n.r. Jan Kelderman, Marco van Overbeek, Dick Pothuizen, Cor van Hoogwaarden, Dick van Zoelen, Frans van Baarsen (supporter) en Huub van Oorschot

Het eerste elftal met hun dames/partners die bij de huldiging in 1986 optraden als cheergirls. Achterste rij v.l.n.r. Han van Lint (leider), Gerrit Huiskamp, Cor van Hoogwaard, Dick van Zoelen, Bert Huigen (verzorger), René Smit, Marco van Overbeek, Frits van de Berk (trainer) en Co Kraaijpoel (grensrechter). Middelste rij v.l.n.r. Huub van Oorschot, René Romijn, Eef Blom, Addie de Jager, Ronald van Overbeek, Klaas Schot, Dick Pothuizen, Ton Copper en Fred Perrier.

De zondag erna trad Vriendenschaar aan voor de laatste competitiewedstrijd tegen MSV '19. De Montfoorters kregen met 5-2 klop. De wedstrijd was niet van belang, maar werd voorafgegaan door een huldiging, muzikaal omlijst door de boerenkapel Bont en Blauw en waarbij de dames van de eerste-elftalspelers optraden als cheergirls.

Na de wedstrijd was er een rondrit door de stad op een versierde auto van transportbedrijf Van Sterkenburg. Terug bij het clubhuis was er een kampioensinstuif in de kantine die tot in de kleine uurtjes duurde en waar tenslotte iedereen schor van het zingen en juichen weer huiswaarts ging.

Het seizoen 1986/87

Tussenstation met twee derby's

Het heroptreden in de derde klasse was in het begin niet bemoedigend. Vriendenschaar verkeerde vooralsnog in de onderste regionen na een aantal gelijke spelen en verder nederlagen. Er stond weer eens een stadsderby tegen Fortitudo op het programma. Op zondag 9 november 1986 ging deze wedstrijd op Sprokkelenburg voor ons met 1-0 verloren. Een gelukkig doelpunt van Fortitudo in het begin van de wedstrijd bleek beslissend. De bal zeilde uit een half mislukte voorzet over keeper Jeroen Kraay heen.

De paar duizend toeschouwers zagen hierna een hard duel met een beter Vriendenschaar dat echter niet kon doelpunten.

Vlak vóór de winterstop kon Vriendenschaar zich door drie achtereenvolgende overwinningen van de onderste plaatsen losmaken. De winterstop duurde heel lang. Pas begin maart 1987 komt de competitie weer op gang. Ons elftal was intussen wel geacclimatiseerd in de derde klasse. Er kwamen meer overwinningen en minder nederlagen.

8 november 1986.
Fortitudo – Vriendenschaar
1-0.
Doelman Helmond van
Fortitudo onderschept de
bal voordat Huub van
Oorschot gevaarlijk kan
worden.

Bij die nederlagen was ook de return, zondag 3 mei 1987, tegen Fortitudo op ons eigen sportpark. Op deze regenachtige dag kwamen toch nog tweeduizend bezoekers af.

Na een kwartier spelen werd keeper Jeroen Kraay kansloos gelaten na een harde schuiver. Vriendenschaar was gehandicapt door het snelle uitvallen van Ronald van Overbeek, waardoor het aanspeelpunt weg was. Ons elftal zag geen kans te scoren, ook niet toen Fortitudo na een aantal harde

overtredingen verder moest met tien man. Een groot veldoverwicht van Vriendenschaar kon niet worden uitgebuit.

De tweede seizoenshelft was toch aanmerkelijk beter dan de eerste en daardoor wist ons eerste elftal zich op te werken naar de vijfde plaats. Evenveel punten als nummer drie UVV, maar met een minder doelsaldo. Holland werd met een straatlengte afstand kampioen. Fortitudo eindigde op de tweede plaats.

Eerste elftal seizoen 1986/87. Staande v.l.n.r. Frits v.d. Berk (trainer), Peter Meyer, Jeroen Kraay, Ton Copper, Huub van Oorschot, René Romijn, Gerrit Huiskamp, René Smit, Martin van Kampen, Jan Smorenburg (grensrechter), Bert Huigen (verzorger). Zittend v.l.n.r. Edwin Verhoef, Klaas Schot, Dick van Zoelen, Marco van Overbeek, Addy de Jager, Ronald van Overbeek, Han van Lint (leider).

*Eerste elftal op 18 oktober 1987, voorafgaande aan de derby tegen Fortitudo
 Staande v.l.n.r. Frits van de Berk (trainer), Fred Perrier, Lars van der Most, Huub van Oorschot,
 Guus Kompier, Jeroen Kraaij, René Romijn en Koos Veldhuizen. Zittend: Han van Lint, Henk Oudt,
 Ronald van Overbeek, Jan Krabbers, Marco van Overbeek, Ton Copper, Lucien van Dijk en René Smit.*

Het seizoen 1987/88

Weer een trotse tweedeklasser

In het seizoen 1987/88 zou Vriendenschaar haar tachtigjarig jubileum vieren. In de competitie werd het van meet af aan een nek aan nek race met UVV. De Utrechtse werden bij het begin van het seizoen gezien als dé kampioenskandidaat. Vriendenschaar ontving de ploeg al in de tweede competitiewedstrijd en boekt een zwaarbevochten 2-1 zege.

Een paar weken later, 18 oktober 1987, was er de confrontatie tegen Fortitudo thuis. De weersomstandigheden waren prachtig en er waren zo'n 2500 toeschouwers op de wedstrijd afgekomen. Bij de rust had Vriendenschaar een 1-0 voorsprong genomen door een doelpunt van Jan Krabbers uit de allereerste aanval. Direct na rust deed Fortitudo hetzelfde. De wedstrijd was nog niet hervat of de bal lag al in het Vriendenschaardoel. De tweede helft was verder niet veel soeps, zodat de eindstand met 1-1 kwam.

Tijdens de wedstrijd Vriendenschaar – Fortitudo (1-1) wordt spits Ronald van Overbeek vanwege een blessure behandeld door verzorger Jaap de Roos.

Vóór de winterstop was er nog de return tegen UVV. In Utrecht speelden UVV en Vriendenschaar met 2-2 gelijk. De overwinning lag bij 1-2 voor het grijpen, maar laat in de tweede helft maakte UVV toch nog gelijk.

In de laatste wedstrijd vóór de winterstop liep Vriendenschaar tegen de eerste nederlaag op: 3-1 voor Nijenrodes in Breukelen. Na de winterstop revancheerde Vriendenschaar zich op Nijenrodes: 1-0.

Maar nadien liep het steeds minder soepel bij Vriendenschaar. Er volgden teveel gelijke spelen en nederlagen, maar UVV deed niet voor Vriendenschaar onder.

De wedstrijd tegen Fortitudo op 2 april 1988 op Sprokkelenburg eindigde in een 0-1 overwinning voor Vriendenschaar dank zij een doelpunt van Ronald van Overbeek in de eerste helft.

Toch was het bijna een wonder dat Vriendenschaar altijd maar in de race bleef voor het kampioenschap. Op de voorlaatste wedstrijddag, uit tegen Velox, won ons elftal met 0-1 van Velox. Ronald van Overbeek benutte een penalty. Lucien van Dijk moest met een forse blessure van het veld worden gedragen.

Ronald van Overbeek schiet uit een penalty de 0-1 binnen tegen Velox. Een belangrijk doelpunt.

Op de voorlaatste speeldag tegen Velox wordt Lucien van Dijk geblesseerd van het veld gedragen door René van Dijk (links) en Cor van Hoogwaarden.

Een aanval op het doel van Fortitudo op 2 april 1988. Huub van Oorschot attaqueert de keeper van Fortitudo die de inzet van Huub zal blokkeren.

Ronald van Overbeek scoort tegen Maarsssen opnieuw uit een penalty: 1-0. De winst en kampioenschap komen met een 2-0 overwinning.

Op de allerlaatste competitiedag, 8 mei 1988, stonden UVV en Vriendenschaar in punten gelijk. Vriendenschaar trad aan tegen Maarsssen, al gedegradeerd. Maar Maarsssen was met een jeugdkeeper op doel niet van plan te capituleren en zeker hun jonge doelman niet.

Bij de rust was het 0-0. UVV was op dat moment virtueel kampioen, want de ploeg leidde tegen SO Soest met 1-0. In de tweede helft scoorden Ronald van Overbeek, uit een penalty, en Jan Krabbers 0-2.

Uit Utrecht kwam het telefoontje dat UVV de winst uit handen had gegeven: 2-2. Hoewel de voorsprong voor Vriendenschaar tegen Maarsssen geruststellend was, liet de scheidsrechter zeker zeven minuten doorspelen. Toen klonk het eindsignaal en was Vriendenschaar de verrassende kampioen én na heel lange tijd weer tweedeklasser. Het kampioenselftal maakte een rondrit door de stad en daarna was er een feestelijke instuif in het clubhuis.

Spanning op de gezichten van trainer Frits van de Berk, Jaap de Roos en Cor Koops.

Het eindsignaal tegen Maarssen heeft geklonken. Vriendschaar kampioen. Frits van de Berk juichend op weg naar zijn spelers.

Op de verjaardag van de club, zondag 1 mei, was er een *jubileuminstuif*, maar was iedereen in spannende afwachting wat het eerste elftal nog zou gaan doen. Dat wisten we pas een week later: kampioen en terug in de tweede klasse. De *jubileum-receptie* op 14 mei werd extra feestelijk: niet alleen de jubilarissen van de club maar ook het eerste elftal

werd in het zonnetje gezet. In het clubblad werd nabeschouwd over 80 jaar eerste elftal. Ons eerste elftal deed er na de oprichting in 1908 27 jaar over in de tweede te komen. Daarna verbleef het elftal 26 jaar in de tweede klasse om daarna te degraderen. En vervolgens deed het eerste elftal er opnieuw 27 jaar over om in de tweede klasse terug te keren.

Eerste elftal kampioen 8 mei 1988. Zittend v.l.n.r. Jan Krabbers, Han van Lint, Marco van Overbeek, Addie de Jager, Bert Bleijenberg, Fred Perrier, Ronald van Overbeek, Albert de Jongh (bestuur). Staand v.l.n.r. Ton Copper, René Romijn, Jeroen Kraay, Cor Koops (bestuur), Guus Kompier, Jaap de Roos (verzorger), Huub van Oorscot, Lucien van Dijk, Bert Huigen (ex-verzorger), Cor Borgstijn (bestuur), Koos Veldhoven, Gerrit Verkerk (voorzitter), Frits van de Berk (trainer).

Eerste elftal een sterke tweedeklasser

Seizoen 1988/89

Prima start in de tweede klasse

Het hernieuwde debuut in de tweede klasse was allerm minst een tegenvaller. Ons elftal speelde fris van de lever en maakte een sterke indruk. Niks proberen je te handhaven, maar meteen lekker bovenin meedoen. Geen ontzag voor je tegenstanders tonen, maar er tegenaan.

In dit seizoen was FC De Slotterplas uit Amsterdam de absolute titelkandidaat en de ploeg zou ook het kampioenschap veroveren. Deze vereniging was vast van plan via het amateurvoetbal het betaalde voetbal te bereiken.

Zo benut je een penalty en zo mis je er één. Boven door Ronald van Overbeek feilloos benut tegen Zwaluwen Vooruit (4 september 1988) en een week later gemist uit bij FC Slotterplas.

*Het eerste elftal dat op 11 december 1988 De Sloterpas een 3-2 nederlaag toebracht.
 Staande v.l.n.r. Han van Lint, Frits van de Berk, Adrie Kok, Huub van Oorschot, Guus Kompier, Jeroen Kraaij, Koos van Veldhoven, Rinus Krabbers, Henri van Kraanen. Zittend v.l.n.r. Bas van Groningen (ballenjongen), René Romijn, Marco van Overbeek, Ton Copper, Roger Waroux, Ronald van Overbeek, René Brouwer en Dennis Sporkslede.*

Als er al herinneringen aan dit seizoen waren, dan waren het de beide confrontaties van ons eerste elftal tegen De Sloterpas. Al in de tweede wedstrijd van het seizoen gingen we naar Amsterdam. Vriendenschaar had het beste van het spel, maar kwam in de tweede helft met 1-0 achter. In de laatste vijf minuten van de wedstrijd kreeg Ronald van Overbeek een strafschop te nemen, maar zijn inzet werd gestopt. Vriendenschaar verloor en had meer verdiend.

Vlak voor de winterstop was de return in Culemborg. In het laatste kwartier boog Vriendenschaar een 1-2 achterstand om door twee penalty's te benutten, beide van de voet van Ronald van Overbeek. De tweede penalty werd ver in blessuretijd toegewezen en na het nemen ervan werd zelfs niet meer afgetrapt. De teleurstelling aan Amsterdamse zijde was enorm. Door de overwinning op De Sloterpas nestelde Vriendenschaar zich met de winterstop voor de deur, netjes op een tweede plaats.

Doordat de prestaties van ons elftal na de winterstop vergelijkbaar waren met die van vóór de

winterstop, eindigde ons eerste elftal op een keurige derde plaats achter De Sloterpas en HBC uit Heemstede. Van alle tegenstanders in de competitie werden twee tot drie punten gepakt.

Seizoen 1989/90

Laatste seizoen onder Frits van de Berk

Een noviteit was dit seizoen de invoering van de periodekampioenschappen bij het amateurvoetbal. Eerder waren periodekampioenschappen al in de eerste divisie betaald voetbal ingevoerd. Bij het amateurvoetbal werd de competitie voortaan in drie stukken of periodes gehakt. Uit elke periode zou een periodekampioen tevoorschijn komen. De periodekampioenen zouden via een promotie/degradatiecompetitie, na het reguliere voetbalseizoen, naar een hogere klasse kunnen promoveren. Als nadeel stond hier wel tegenover dat de nummer drie van onderen ook in zo'n competitie kon terecht komen, maar nu juist om naar een lagere klasse af te dalen. Door de periodekampioenschappen werd elke competitie wel spannender en moest elk elftal meestal strijd leveren tot in de laatste competitiewedstrijd.

Eerste elftal seizoen 1989/90. Staande v.l.n.r. Frits van de Berk (trainer), Han van Lint (leider), Jeroen Kraay, René Brouwer, Jan Bruins, Fred Perrier, René Romijn, Jaap de Roos (verzorger), en Bert Koedam. Zittend v.l.n.r. Gijs van Dalum, Ronald van Overbeek, Ron Wammes, Henri van Kraanen, Ton Copper, Roger Waroux en Marco van Overbeek.

Het seizoen 1989/90 was het laatste van trainer Frits van de Berk bij Vriendenschaar, hoewel het aanvankelijk in het voornemen lag om er nog een seizoen aan vast te knopen.

De onderlinge verschillen in de competitie 1989/90 waren zo gering dat je binnen een paar wedstrijden

van titelkandidaat kon veranderen in degradatiekandidaat. Dat overkwam ons eerste elftal ook. Door de laatste drie competitiewedstrijden te winnen, werd degradatiegevaar afgewend en eindigde ons elftal op de zesde plaats.

Vriendenschaar – Baarn eindigde op 9 april 1990 op 0-0.

Marco van Overbeek en de keeper van Baarn springen allebei naar de bal. Met nr. 12 Huub van Oorschot.

Een bizarre wedstrijd in dit seizoen was de uitwedstrijd tegen Hilversum op zondag 22 april 1990. Hilversum stond op de drempel van het kampioenschap toen ons eerste elftal op bezoek kwam. Tot verbijstering van het thuispubliek was Hilversum nergens. René Romijn scoorde twee keer en met 0-2 gingen beide ploegen rusten. Direct na rust scoorde Ronald van Overbeek 0-3. Maar in de dertiende minuut na rust scoorde Hilversum tot grote schrik van heel Vriendenschaar twee keer. Het tweede doelpunt leidde tot een opstootje waardoor scheidsrechter Wassink een afkoelingsperiode van twintig minuten in acht liet nemen. Een paar minuten na deze verplichte tweede rust maakte Hilversum 3-3. In de dertigste minuut zorgde Addie de Jager voor een 3-4 voorsprong. Vervolgens maakte Hilversum snel weer gelijk: 4-4. Zeven en een halve minuut vóór tijd werd scheidsrechter Wassink getroffen door een zweepslag. Wedstrijd gestaakt!

Op donderdagavond 26 april werden de laatste minuten in Hilversum uitgespeeld. Hoewel Vriendenschaar zich eerst nog een aantal kansen verschaftte, was het Hilversum dat bij een uitval en door het mistasten van onze verdediging 5-4 op het scorebord kon zetten. Het werd de uitslag en Hilversum was weer een stap dichterbij het kampioenschap.

Het seizoen 1990/91

Kans op eersteklasserschap

Vriendenschaar had een nieuwe trainer gevonden in Kees Kastrop. De aanstelling gebeurde op een laat moment omdat de verwachting was dat Frits van de Berk zijn contract zou verlengen. Maar Frits kreeg een mooie aanbieding van profclub Vitesse.

Door de KNVB was de regeling periodekampioenschappen aangepast. Zouden in een periode twee ploegen in punten gelijk eindigen dan zouden er beslissingswedstrijden moeten worden gespeeld om te bepalen wie zich periodekampioen zou mogen noemen. Dit 'noodlot' viel Vriendenschaar ten deel. Want na acht wedstrijden stond Vriendenschaar bovenaan, maar had Nijenrodes nog een wedstrijd in te halen. En Nijenrodes won zowaar. En hoewel het doelsaldo van Vriendenschaar verregaand beter was, moest er toch een beslissingswedstrijd aan te pas komen. In de competitie had Vriendenschaar met 0-3 al van Nijenrodes gewonnen.

Echter op 27 november 1990 kwam op het neutrale veld van Elinkwijk een andere uitslag tot stand. Een goed spelend Vriendenschaar nam door René Romijn de leiding. De rust brak aan met 1-1. Na de rust kwam Nijenrodes op voorsprong door een wat ongelukkig doelpunt. Pas in blessuretijd, terwijl ons eerste elftal sterk aandrong, verhoogde Nijenrodes de score. Een 3-1 verlies voor Vriendenschaar.

Eerste elftal 14 april 1991 voorafgaande aan de wedstrijd tegen Argon (1-1) in de reguliere competitie. Staande v.l.n.r. Jaap Roos (verzorger), Kees Kastrop (hoofdtrainer), Vincent Grizell, Han van Lint (leider), Henri van Kraanen, Jeroen Kraay, Fred Perrier, Marco van Overbeek, René Romijn, Jan Bruins, Dennis Beyaard. Zittend v.l.n.r. Gijs van Dalum (grensrechter), Rafaël Suitela, Patrick Pothuizen, Ronald van Overbeek, Addie de Jager, Adri Kok en Roger Waroux.

Ons eerste elftal bleef echter heel verdienstelijk presteren in de rest van het seizoen. Lang stond ons elftal op de tweede plaats waardoor deelname aan de nacompetitie een bijna-zekerheid was. Deze tweede plaats werd verspeeld door een 3-1 nederlaag tegen het al gedegradeerde VVOM.

De derde plaats bleek, door het verloop om de periodekampioenschappen, echter ook nog recht te geven op deelname aan de nacompetitie. In de nacompetitie zou ons eerste elftal Argon (op de vierde plaats op de ranglijst) en Nijenrodes (op de tweede plaats geëindigd) treffen. UVV was kampioen geworden en automatisch naar de eerste klasse gepromoveerd.

Dennis Beyaard snijdt door de verdediging van Argo heen tijdens de beslissingswedstrijd tegen Argon op 12 mei 1991. Een doelpunt blijft uit.

De thuiswedstrijd op 12 mei was tegen Argon, dat een zeer talrijke en met veel vuurwerk uitgedoste supportersschare had meegenomen. Ons elftal ontbeerde in deze van beide kanten goed gespeelde en snelle wedstrijd echter stootkracht. Daardoor had Argon aan slechts één doelpunt genoeg om de zege binnen te halen. Vriendenschaar was meteen in de nacompetitie uitgeschakeld. Want bij elke uitslag van de daaropvolgende wedstrijd Argon- Nijenrodes zou Vriendenschaar Argon niet meer kunnen inhalen of zou Nijenrodes op basis van een betere positie op de ranglijst van de gewone competitie Vriendenschaar voor blijven. De later gespeelde wedstrijd Nijenrodes –Vriendenschaar 3-2 was dan ook van elk belang ontbloot. Nijenrodes en Argon strandden ook in het verdere verloop van nacompetitie. Beide ploegen zouden het seizoen erop weer tegenstander van Vriendenschaar zijn.

Om persoonlijke redenen verlengde Kees Kastrop zijn trainerscontract niet. Vriendenschaar verloor aan het einde van het seizoen nog een belangrijke speler. Patrick Pothuizen ging betaald voetbal spelen bij Vitesse.

Periode 1991-1993

Twee mindere seizoenen

Voor het seizoen 1991/92 was als trainer Henk Kok aangetrokken. Het eerste elftal kwam heel matig uit de startblokken. Opvallend was de wedstrijd Nijenrodes – Vriendenschaar die op 15 september gestaakt na een wolkbreuk en bij een stand van 0-1. Elf dagen later werd de wedstrijd uitgespeeld en kreeg ons elftal met 5-2 op z'n kop. Doordat niet alleen Vriendenschaar wat kwakkelend door de competitie ging, maar alle tegenstanders ook, had Vriendenschaar bij de winterstop toch maar twee punten achterstand op koploper Zeeburgia.

Maar ook de afstand tot de degradatieplaatsen was miniem. Die kwamen in zicht door een paar nederlagen na de winterstop. Een 1-0 overwinning op Nijenrodes bracht Vriendenschaar weer meer naar de koplopers toe. Daarna waren er nederlagen die ons elftal al jo-jo-end naar de degradatieplaatsen

voerden. Pas in de voorlaatste wedstrijd kon Vriendenschaar zich in veiligheid stellen door een 4-2 overwinning op Woerden en waardoor Woerden zijn kampioens aspiraties naar de prullenmand kon brengen. Zeeburgia veroverde het kampioenschap.

Eerste elftal seizoen 1991/92. Staande v.l.n.r. Marcel Uding (verzorgers), Henk Kok (trainer), Henri van Kraanen, Fred Perrier, Dennis Beyaard, René Romijn, Marco van Overbeek, Jeroen Kraay, Huub van Oorschot en René Brouwer. Zittend v.l.n.r. Han van Lint (leider), Adrie Kok, Roger Waroux, Nico van Maurik, Martin Mulder en Jan Bruins.

De samenwerking tussen trainer Henk Kok en het eerste elftal was niet honderd procent en daarom werd al in de winterstop besloten wel het seizoen af te maken, maar niet verder met elkaar door te gaan.

In het seizoen 1992/93 was Ton Gruters de nieuwe trainer van Vriendenschaar. Na een voortvarende start ging ons eerste elftal kwakkelend door het seizoen. Het zicht op de bovenste plaats was al snel verdwenen. Ons elftal kwam evenmin in degradatiegevaar. Meer dan de achtste plaats zat er dit seizoen er niet in.

Seizoen 1993/94

Eerste klasse net niet haalbaar

Ons eerste elftal was weliswaar een paar belangrijke spelers kwijt geraakt, maar daar stond tegenover dat Martin Mulder, afkomstig van DOS, een welkome versterking bleek.

Het eerste elftal startte de competitie heel goed met overwinningen. De eerste tegenstander die Vriendenschaar een halt toe riep, was de latere kampioen Elinkwijk.

De eerste periode werd pas heel laat beslist. Vriendenschaar had nog een inhaalwedstrijd tegen JSV tegoeed en door die te winnen kon het kampioenschap van de eerste periode worden behaald. Door een heel lange winterstop vond de inhaalwedstrijd tegen JSV in Nieuwegein pas op 6 februari 1994 plaats. Door een 1-1 gelijkspel ging het periodekampioenschap aan de neus van Vriendenschaar voorbij.

Toch wist Vriendenschaar door een knappe tweede plaats in de eindrangschikking als 'plaatsvervangend periodekampioen' door te dringen tot de nacompetitie.

Eerste elftal seizoen 1993/94. Staande v.l.n.r. Rinus Krabbers (grensrechter), Jaap Roos (verzorger), Roger Waroux, Bas v.d. Linden, Henri van Kraanen, Dennis Beyaard, René Brouwer, Jeroen Kraay en Ton Gruters (trainer). Zittend v.l.n.r. Kevin Wammes (pupil van de week), Martin Mulder, Jan Bruins, Michel Pothuizen, Marco van Overbeek, René Verwey, Jan Verkerk.

De tweede plaats in de competitie werd moeizaam bereikt door op 15 mei 1994 met 0-0 gelijk te spelen tegen Rood-Wit.

Jan Bruins snelt op 15 mei 1994 door de verdediging van Rood-Wit, maar zijn actie zal niks opleveren. Vriendenschaar kan toch het plaatsvervangend periodekampioenschap vieren.

Eerste elftal plaatsvervangend periodekampioen na de 0-0 tegen Rood-Wit op 15 mei 1994.

Staande v.l.n.r. Marcel Uding (verzorger), Ton Gruters (trainer), Bas v.d. Linden, Ton Siebes, René Brouwer, Jeroen Kraay, Huub van Oorschot, Fred Romijn, Rinus Krabbers, Reza Uitman. Gehurkt v.l.n.r. Rini Pothuizen, Roger Waroux, Martin Mulder, Marco van Overbeek, Jan Bruins, Dennis Beyaard, René Verwey en de pupil van de week.

Na de wedstrijd tegen Rood-Wit nam Huub van Oorschot afscheid als basisspeler van het eerste elftal. Zijn loopbaan als speler, aanvoerder en motor van het eerste elftal zat erop. Een gevoelig verlies voor het eerste elftal.

In de nacompetitie was het weer Nijenrodes dat Vriendenschaar de voet dwars zette. Thuis verloren we, enigszins gehavend, door eerder opgelopen schorsingen, met 1-3 van Nijenrodes. Door vervolgens met 0-0 gelijk te spelen tegen Animo uit Amsterdam werden we uitgeschakeld in de nacompetitie.

Seizoen 1994/95

Het laatste seizoen met Ton Gruter

Bij de winterstop van het seizoen 1994/95 had Vriendenschaar zich op een tweede plaats achter koploper Hilversum genesteld. Na de winterstop waren de verrichtingen teleurstellend. Vriendenschaar eindigde op grote achterstand van kampioen Hilversum op de vijfde plaats met slechts

22 wedstrijdpunten. Men dient daarbij te bedenken dat men bij 20 punten had kunnen degraderen. Het was het laatste seizoen van ons eerste elftal met trainer Ton Gruters.

Ton Gruters juicht bij een door zijn elftal gemaakt doelpunt tijdens de wedstrijd Vriendenschaar – Nijenrodes (1-1) in de reguliere competitie. Achter hem zie we Jan Verkerk.

Eerste elftal seizoen 1994/95. Staande v.l.n.r. Ton Gruters (trainer), Marcel Uding (verzorgers), Dave Kok, Rini Pothuizen, Dennis Beyaard, Bas van der Linden, René Brouwer, Jeroen Kraay, Ryan Vos, Rinus Krabbers (grensrechter), Jan Verkerk, Ton Siebes. Zittend v.l.n.r. Barend van Nuysenborgh, Marco van Overbeek, pupil van de week, Sander Cozijnsen, Martin Mulder, Jan Bruins, Henri van Kraanen, Marco Bouma, Patrick van de Dungen.

Seizoen 1995/96

Guus Griët op het nippertje nieuwe trainer

De opvolger van Ton Gruters in het seizoen 1995/96 zou Frans Vermeulen zijn. Hij was al vroegtijdig gecontracteerd, maar hij bedankte vlak voor het begin van het nieuwe seizoen om gezondheidsredenen. Begin september kon Guus Griët alsnog tot hoofdtrainer worden benoemd.

Het seizoen was intussen al begonnen met onder meer de bekerwedstijd tegen Fortitudo. Een rumoerige wedstrijd met veel blessures.

Keeper Jeroen Kraay kreeg rood, met consequenties voor de eerste wedstrijden in de competitie. Martijn Bouwmeester werd in deze wedstrijd zijn plaatsvervanger. De wedstrijd eindigde in 2-2. Vriendenschaar nam hierna de penalty's beter. Martijn stopte er een aantal van Fortitudo bekwaam.

Het seizoen 1995/96 kende een noviteit. In navolging van het betaalde voetbal zouden overwinningen drie wedstrijdpunten gaan opleveren, een gelijkspel één punt en een nederlaag uiteraard 0 punten.

Eerste elftal seizoen 1995/96 vóór de aanvang van de bekerwedstrijd tegen Fortitudo.

Staande v.l.n.r. Sander Cozijnsen, Jeroen Kraay, Jan Bruins, Wim Kooyman, Patrick van den Dungen, Henri van Kraanen, Marcel Borgstijn, Jan Verkerk, Martijn Bouwmeester, Reza Uitman en interim-trainer Roy Madman. Zittend v.l.n.r. Roger Waroux, Martin Mulder, Rini Pothuizen, Bas van der Linden, Jamal el de Maria, Gordon Koops en René Brouwer.

Ons eerste elftal was in het seizoen 1995/96 te wisselvallig om serieus mee te doen aan de titelrace. Tegenover negen overwinningen stonden negen nederlagen.

Het seizoen was er een zonder al te veel hoogte- of dieptepunten. Met 31 punten uit 22 wedstrijden eindigde Vriendenschaar op de vijfde plaats (bij de oude telling zouden het 22 uit 22 zijn geweest).

Dennis Beyaard thuis in actie tegen Blauw Wit uit Amsterdam. 26 november 1995, uitslag 3-1.

Eerste elftal seizoen 1996/97. Staande v.l.n.r. Bas v.d. Linden, Sander Cozijnsen, Dennis Beyaard, Adri van Kraanen, Jeroen Kraay, René Brouwer en Jan Bruins. Zittend v.l.n.r. Roger Waroux, Martin Mulder, Rafaël Suitela en Rick Boerasabo.

Prachtig seizoen 1996/97, maar geen eerste klasser

Het seizoen 1996/97 zou een van de beste seizoenen in de tweede klasse worden.

Vriendenschaar begon in de allereerste wedstrijd van het seizoen met een nederlaag, 2-3 tegen SO Soest, maar wist toch ruimschoots kampioen van de eerste periode te worden. Bij de zevende wedstrijd uit een reeks van acht was ons elftal er al. Hoewel daarna wel wat punten werden verspeeld, was Vriendenschaar na 16 wedstrijden koploper met 28 punten, twee punten voorsprong op Veenendaal en Nijenrodes én bovendien nog een wedstrijd minder gespeeld. In de volgende wedstrijden werd die mooie positie verspeeld. Er volgden een 3-1 nederlaag tegen Neerlandia SLTO, een 2-2 gelijkspel tegen Hercules (inhaalwedstrijd), een zwaar bevochten 3-2 overwinning thuis op Zeeburgia en dan nog een 1-2 nederlaag tegen Hercules. In een systeem waarin drie punten per overwinning worden gegeven, zijn gelijke spelen eigenlijk al nederlagen.

Nijenrodes was in deze weken alles blijven winnen en stond nog met twee wedstrijden voor de boeg drie punten voor op Vriendenschaar. Het 4-4 gelijkspel dat Vriendenschaar vervolgens uit boekte tegen Green Stars, zorgde ervoor dat Nijenrodes, dat tegelijk zelf won, één wedstrijd voor het einde van het seizoen de kampioensvlag kon hijsen.

Vriendenschaar werd dus naar de nacompetitie verwezen en had nog een kans om de eerste klasse te bereiken. De tegenstanders in de nacompetitie waren CDW en Xanthos.

De thuiswedstrijd tegen CDW op 4 mei 1997 werd een boeiend spektakel, waarbij Vriendenschaar steeds van een achterstand moest terugkomen: 1-1 door Martin Mulder, 2-2 door Bas van der Linden en 3-3 door Jan Bruins, twee minuten vóór tijd. Een week later ging Vriendenschaar met de kleinst mogelijke nederlaag onderuit tegen Xanthos in Amsterdam. Halverwege de tweede helft werd het vonnis voltrokken: 0-1. Geen eerste klasse.

Het seizoen 1997/98

Op het nippertje in de tweede klasse gebleven

Eerste elftal seizoen 1997/98. Staande v.l.n.r. Guus Griët (trainer), Marcel Uding (verzorger), Martin van Soelen (grensrechter), Bas v.d.Linden, Henry van Kraanen, Nabl el Rahaoui, Rene Verbeek, Sander Cozijnsen, René Brouwer, Jeroen Kraay, Jan Bruins, Martijn Bouwmeester, Kees v.d.Linden (sponsor), Fop de Pater (directeur Rabo bank Culemborg; sponsor) Zittend v.l.n.r. Bert de Bruin (voorzitter en sponsor), Roger Waroux, Rafael Suitela, Rick Borasoba, Martin Mulder, Hassan Inanly, Wim de Boer.

Het elftal dat vorig seizoen zo goed presteerde en in essentie gelijk was gebleven, verloor in het seizoen 1997/98 veel te veel wedstrijden. Af en toe met zelfs stevige cijfers. Bij de voorlaatste wedstrijd van het seizoen stond Vriendenschaar samen met Aalsmeer op de plaats die verplichtte tot de nacompetitie, maar nu niet om te kunnen promoveren, maar te degraderen. Vriendenschaar moest notabene in Aalsmeer proberen de ploeg van die naam onder zich te houden. Vriendenschaar was gehandicapt doordat vaste waarde Roger Waroux wegens familieomstandigheden niet van de partij kon zijn. Na tien minuten spelen kwam Vriendenschaar op voorsprong door een doelpunt van Bas van der Linden. Bij de rust was het echter 1-1, zij het dat een doelpunt van Aalsmeer nog werd afgekeurd op

aangeven van onze grensrechter. De bal zou de achterlijn al zijn gepasseerd voordat Aalsmeer kon voorzetten. In de tweede helft wist Vriendenschaar door doelpunten van Henry van Kraanen en opnieuw Bas van der Linden uit te lopen naar 1-3. Maar met nog een kwartier te gaan scoorde Aalsmeer 2-3. Aalsmeer ging hierna nog voluit, want bij een gelijkspel zou er een nog een beslissingswedstrijd tegen Vriendenschaar uit het vuur kunnen worden geslept. Vijf minuten voor tijd kopte Wim de Boer, vervanger van Roger, de bal nog uit het eigen doel. Vriendenschaar haalde het einde met 2-3. Het tweedeklasserschap was behouden. Scheidend trainer Griët weet de gang van zaken aan het feit dat het eerste elftal dit seizoen maar moeilijk met tegenslagen kon omgaan.

De weg een tijdje kwijt, maar toch weer op de goede weg

Het seizoen 1998/99

Terug naar de derde klasse

Vriendenschaar had met ingang van dit seizoen in Henk van de Heuvel een nieuwe voorzitter. Een man met grote ambities. Hij was eerder als vicevoorzitter de architect van een beleidsplan dat wees op professionalisering van de vereniging. Er moest in Culemborg een nieuwe publieksgerichte, overdekte sportaccommodatie worden betrokken, waarin ondernemingen ook onderdak konden vinden. Om met het eerste elftal hogerop te komen, uiteindelijk in de hoofdklasse, mochten wat hem betreft spelers worden betaald, niet zozeer rechtstreeks maar in voorzieningen, wat dit ook zou mogen betekenen. Er moesten sponsors komen en een businessclub om de jaarlijkse begroting van de vereniging op te schroeven. Er moest een zakelijk manager worden aangesteld. De succetrainer van tien jaar geleden, Frits van de Berk, werd opnieuw aangetrokken voor Vriendenschaar en wel voor drie jaar. Deze moest ook een opleidingsprogramma vorm gaan geven.

Er was veel weerstand onder de leden c.q. vrijwilligers tegen de denkbeelden van Henk van den Heuvel. De Gemeente Culemborg zag ook weinig in een nieuw sportpark zoals Henk voorstond.

Toch ging de ledenvergadering tot twee keer toe akkoord met de plannen van het bestuur, maar de ledenvergadering is niet gelijk aan de achterban. In de loop van het seizoen bleek dat veel voornemens ook niet konden worden waar gemaakt.

Intussen was het eerste elftal aan het nieuwe seizoen begonnen. Een aantal vaste krachten van de voorbije jaren was gestopt. Op papier stond er nog een heel behoorlijk elftal. Maar met de prestaties ging het van meet af aan toch mis.

Het duurde niet lang of het eerste elftal stond vast op de onderste plaats. In december haakte Frits van de Berk uit eigener beweging af als trainer.

Juni 1998: voorzitter Bert de Bruin bezegelde met een ferme handdruk de overgang naar een nieuwe voorzitter, Henk van de Heuvel (rechts).

Hij werd opgevolgd door Jack Cornelissen, op dat moment trainer van de B-selectie. Kort daarna belandde Jack Cornelissen in de ziekenboeg. Kees Kastrop bleek vervolgens beschikbaar als trainer. Met de laatste werd het seizoen afgemaakt, maar Kees zag geen kans om de competitie voor het eerste elftal nog een wending ten goede te geven. Met slechts negen punten en op zestien punten afstand van de laagste niet-degradatieplaats was het vonnis over ons eerste elftal geveld. Terug naar de derde klasse na een tienjarig verblijf in de tweede.

Henk van den Heuvel gooide als voorzitter de handdoek in de ring. Willibrord Ronnes zou hem opvolgen als voorzitter.

*Eerste elftal seizoen 1999/2000. Staande v.l.n.r. Marcel Uding (verzorger), Harry Suvee (trainer), René Verbeek, Bas van der Linden, Paul Wertkhoven, Jan Bruins, Sander Cozijnsen, René Brouwer, Dennis Beyaard, Joost Kooyman, Vincent Grizell, René van Dijk (leider).
Zittend v.l.n.r. Martin Baauw, Bert Snoek, Ludy Oosterhuis, Omar Tahya, Ruud Onink, Rafaël Suitela, Pupil van de week, Gijs van Dalum (grensrechter).*

Het seizoen 1999/2000

Snel terug in de tweede klasse

Voor dit seizoen werd Harry Suvee als trainer van het eerste elftal aangesteld. Er kwamen nogal wat spelers van buitenaf naar Vriendenschaar.

De voorzieningen voor het eerste elftal zoals vorig seizoen bedacht, waren aantrekkelijk.

Het elftal met bekende en nieuwe spelers maakte in de competitie een droomstart. APWC werd thuis met 6-1 verslagen, in Montfoort ging MSV '19 er met 3-6 aan. Zeist dolf in Culemborg het onderspit met 4-1. Binnen de kortst mogelijke tijd was Vriendenschaar kampioen van de eerste periode.

Bij de winterstop was ons elftal nog ongeslagen en had het slechts één gelijkspel toegestaan. APWC was in eigen huis nog eens met 0-6 afgedroogd. De voorsprong op nummer twee Zeist bedroeg al elf punten. Bij hervatting van de competitie sneuvelde Green Stars uit Baarn ook al met 6-1.

In februari 2000 leed Vriendenschaar voor het eerst een nederlaag: 1-3 tegen Maarsse.

Een aantal gelijke spelen geeft aan dat de laatste loodjes zwaar waren. Drie wedstrijden voor het einde kon ons elftal de kampioensvlag hijsen door een 3-5 overwinning op Roda '46 in Leusden. Vriendenschaar terug in de tweede klasse!

De periode 2000-2003

Nog drie seizoenen tweedeklasser

Seizoen 2000/01

In het seizoen 2000/01 had Vriendenschaar onder Harry Suvee alle moeite om te acclimatiseren. Ons elftal verkeerde al snel in de buurt van de degradatieplaatsen.

Tegen de latere kampioen KHFC werd begin oktober een zware thuisnederlaag: 1-7 geleden. Winst- en verliespartijen wisselden elkaar met de regelmaat van de klok af. Twee keer won Vriendenschaar uit met 0-7: van Zeist en DCO.

Het 0-0 gelijke spel tegen KHFC, februari 2001 in Haarlem, mocht verdienstelijk worden genoemd. Pas op de laatste speeldag bracht ons elftal zich in veiligheid door met 0-2 van Xanthos te winnen.

Eerste elftal kampioen seizoen 1999/2000. Staande v.l.n.r. Gijs van Dalum (grensrechter), Omar Tahya, Joop de Leeuw (supporter), René van Dijk (leider), Ludy Oosterhuis, Vincent Grizell, René Brouwer, Dennis Beijaard, Bas van der Linden (achter de bloemen), Henri van Kraanen, Cees Spek (trainer B-selectie) en Harry Suvee (trainer). Voor René van Dijk staat nog –ook met bloemen– Joost Kooyman. Zittend v.l.n.r. Eumir Teterissa, Rafaël Suitela, Paul Werkhoven, Bert Snoek, Sander Cozijnsen en Ruud Onink.

Seizoen 2001/02

Het seizoen 2001/02 was niet veel beter. Door de resultaten hield ons elftal zich het gehele seizoen op de zevende of achtste plaats op, met de hete adem van de degradatieplaatsen in de nek.

In de voorlaatste speelronde verloor Vriendenschaar weliswaar thuis met 2-3, maar was SDO uit Bussum zo vriendelijk om gelijk te spelen. Vriendenschaar was daardoor behouden voor de tweede klasse.

De niet zo bijzondere prestaties hadden ertoe geleid dat het vergoedingensysteem lang niet maximaal hoefde te worden aangesproken. Toch hing dit systeem als een financiële molensteen om de nek van de vereniging. Het had moeten steunen op inkomsten uit sponsoring, maar die waren na het plotselinge vertrek van Henk van de Heuvel niet binnengebracht. Het bestuur zette het mes in de vergoedingen. Het gevolg was een uittocht van zo'n elf spelers. Vriendenschaar wilde het voortaan met spelers uit de eigen geleerden doen.

Seizoen 2002/03

Vriendenschaar begon het seizoen 2002/03 met trainer Ronald van Vark, die voordien de A-junioren had getraind. Hij kreeg de loodzware taak om met een veredeld juniorenteam de strijd in de tweede klasse aan te binden. Door drie nederlagen werd ons elftal meteen op de laatste plaats gedrukt.

Het hele seizoen stond in het teken van weinig winnen, veel verliezen en geen enkele keer gelijk spelen. De weinige overwinningen, verspreid over het seizoen, betekenden evenwel dat ons elftal mede-degradanten in het vizier kon houden.

De 1-2 overwinning op FC De Bilt begin maart 2003 bracht ons elftal van de laatste plaats af. Op 19 april won ons elftal thuis met 3-2 van DCG en was er nog een kleine kans om aan rechtstreekse degradatie te ontkomen. In de laatste wedstrijd van de competitie moest Vriendenschaar dan wel uit bij De Meern winnen en diende CDN te verliezen. Het pakte echter anders uit: Vriendenschaar verloor met 1-0 van De Meern. Dat CDN zijn laatste wedstrijd won, deed niet meer ter zake. Vriendenschaar verliet opnieuw de tweede klasse. Ronald van Vark vertrok als trainer.

Selectie seizoen 2002/03. Achterste rij v.l.n.r. Marco Koedam, Philip Waélauruw, Dimitri Pietersz, Nehemia Sanaky, Dennis Pin, Mizraim Akihary. Middelste rij v.l.n.r. Marcel Uding (verzorger), Henk van Asten (herstel- en keeperstrainer), Lennard van Baal, Michel van Kuik, Khalid Laoui, Chris Kilian, Sander Verbeek, Niels Bosch, René van Dijk (leider), Frits Holwedel (grensrechter). Voorste rij v.l.n.r. Vincent Grizell, Sander van Overbeek, Jordan van Gestel, Ronald van Vark (trainer), Jeroen van Wegen, Roeland Beekink, Ruud Schiks.

Drie moeizame seizoenen in de derde klasse

Seizoen 2003/04

Als trainer-coach van de selectie in het seizoen 2003/04 werd Jack Cornelissen aangesteld. Kon hij een terugkeer naar de tweede klasse bewerkstelligen? Of moesten we ons erbij neerleggen dat de derde klasse met het huidige spelersmateriaal ons werkelijke niveau was?

Het seizoen begon beslist niet onaardig. De eerste drie competitiewedstrijden werden gewonnen. Er volgden twee duidelijke nederlagen tegen MSV '19 en de latere kampioen Vreeswijk. Door overwinningen afgewisseld met wat nederlagen verkeerde Vriendenschaar lang op de tweede of derde plaats van boven. De kansen op een kampioenschap waren echter allang verkeken, daar Vreeswijk maar bleef doordenderen. De afstand was ondanks de hoge klassering bij voortdurend zo'n twaalf wedstrijdpunten.

Na de winterstop overheersten de nederlagen en zakte ons elftal geleidelijk af naar de onderste regionen. Er bleef wel afstand tot de derde plaats van onderen. Vier wedstrijden voor het einde van de competitie stelde ons elftal zich in veiligheid door

een 1-3 overwinning op MSV '19. Door de laatste drie wedstrijden allemaal te verliezen werd een zeer matige positie in de eindrangschikking ingenomen.

Radi Zouheir in actie tegen UTS, waarvan de wedstrijd op 25 april 2004 met 0-2 verloren ging.

Selectie 2004/05. Achterste rij v.l.n.r. Nehemia Sanaky, Jordan van Gestel, Paul van den Heuvel, Rachid Yadouch, Thijs Koedam, Ronald van Bommel, Wensly Tjon A Man, Rafaël Suitela, Bert Snoek.

Middelste rij v.l.n.r. Jack Cornelissen (trainer), Lennart van Baal, Khalid Laoui, Justin de Weger, René Verbeek, Sander Verbeek, Freek Vermeulen, Sandro Zirilli, Robert van Emmerik, Wilco van Dijk (elftal-assistent), René van Dijk (leider), Marcel Uding (verzorger).

Voorste rij v.l.n.r. Robin van Overbeek, Wouter Stokking, Tim Copper, Misraim Akihary, Roger Waroux (trainer tweede elftal), Ludy Oosterhuis, Chris Kilian en Niels Bosch. Enkele selectiespelers ontbreken op de foto.

Seizoen 2004/05

Het seizoen 2004/05, met Jack Cornelissen opnieuw aan het roer, was al vanaf het begin van het seizoen van minder gehalte. Halverwege de competitie was Vriendenschaar terug te vinden op de negende plaats, net boven de degradatiezone. Na de winterstop won ons elftal van Rivierwijkers, maar volgden daarna vier nederlagen achterelkaar. Nog steeds stonden we op de negende plaats, maar de marges met de degradatieplaatsen waren kleiner geworden, mede gezien achterstallig wedstrijden bij de mededegradatiekandidaten.

Februari 2005 moest een nieuwe competi tiestand worden opgemaakt. Naar aanleiding van ongeregelheden bij Rivierwijkers-Maarsssen werd eerstgenoemde ploeg uit de competitie genomen met automatische degradatie als gevolg. Alle wedstrijden tegen Rivierwijkers werden ongeldig

verklaard. Dat was voordelig voor degradatiekandidaat Maarsssen; het was de enige ploeg die eerder in de competitie verloren had van Rivierwijkers. Evenwel kreeg Maarsssen ook twee wedstrijd punten in mindering aan de broek vanwege de ongeregelheden tegen Rivierwijkers.

Na het opmaken van de nieuwe ranglijst bleken er zes ploegen te zijn die degradatiezorgen hadden, onder welke Vriendenschaar, en met nog vijf wedstrijden te gaan. En die moesten nu van de nieuwe laatste plaats of de voorlaatste plaats weg zien te blijven. Er stonden nog veel wedstrijden tussen de degradatiekandidaten onderling op het programma.

Ons elftal speelde 2-2 gelijk tegen degradatiekandidaat Amsvorde en won met 1-0 van De Meern, een andere degradatiekandidaat.

Vriendenschaar – Amsvorde 10 oktober 2004, uitslag 2-1. Spelbeeld voor het doel van Amsvorde met Freek Vermeulen rechts.

Na inhaalwedstrijden en het 1-2 verlies van ons eerste elftal thuis tegen OSM'75 was Maarssen vrijwel gedegradeerd. De strijd om de voorlaatste plaats zou gaan tussen Vriendenschaar, Roda '46, De Meern en Amsvorde. De onderlinge verschillen bedroegen slechts één punt. Amsvorde had ogenschijnlijk het moeilijkste programma voor de boeg, maar enkele weken later hadden haar tegenstanders Hercules (kampioen) en Brederodes (periodekampioen) geen competitiebelangen meer.

Amsvorde won op de voorlaatste speeldag inderdaad van Hercules en Vriendenschaar speelde thuis met 0-0 gelijk tegen UVV.

Op de allerlaatste speeldag moest Vriendenschaar naar De Meern. De Meern had vanwege een beter doelsaldo genoeg aan een gelijkspel om niet in de

nacompetitie te belanden. Ons elftal moest gezien de klassering daarentegen winnen om De Meern, maar ook Amsvorde voor te blijven. Amsvorde speelde met evenveel wedstrijdpunten als Vriendenschaar in Vianen tegen Brederodes.

De wedstrijd tegen De Meern stond bol van de spanning, omdat de tussenstanden in De Meern en Vianen steeds wisselden. Bij rust stond ons elftal zelf met 1-0 achter en was het 0-0 in Vianen. Virtueel waren we veroordeeld tot de nacompetitie.

Toen we na rust met 1-2 voorkwamen, waren we even uit de zorgen. Het werd toch 2-2 en in Vianen werd het 1-1. Gelukkig voldeed Brederodes aan zijn sportieve plicht en versloeg het Amsvorde met 2-1. Vriendenschaar bleef door het gelijkspel tegen De Meern en het verlies van Amsvorde op het nippertje in de derde klas

Eerste elftal seizoen 2005/06. Staande v.l.n.r. Jack Cornelissen (trainer), Marcel Uding (verzorger), Tom Rijswijk (sponsor trainingspakken en -tassen), Rutger Maree, Ronald van Bommel, Freek Vermeulen, Tiemen van der Heiden, René Verbeek, Ludy Oosterhuis, Jordao Pelamonia, René van Dijk (leider). Zittend v.l.n.r. Rinus Krabbers (assistent-scheidsrechter), Abid en Idrissi, Bas van der Linden, Mochim Moussaoui, Joël Sanaky, Rafaël Suitela, Bob van den Ham en Wilco van Dijk (assistent).

Seizoen 2005/06

Degradatie naar de vierde klasse

Het seizoen 2005/06 was het derde met Jack Cornelissen als trainer, diens laatste seizoen bij Vriendenschaar overigens. Er was een noviteit: Vriendenschaar zou voortaan zijn thuiswedstrijden op kunstgras gaan spelen. Zou Vriendenschaar hier voordeel van hebben?

De eerste competitiewedstrijd thuis moest echter op het natuurgras van het tweede veld worden afgewerkt, want het kunstgrashoofdveld was nog niet officieel goedgekeurd.

Vriendenschaar won deze eerste competitiewedstrijd met 3-1 van Brederodes. De volgende wedstrijd tegen CDW in Wijk bij Duursteden ging met 4-1 verloren.

Bij de eerste wedstrijd wél op kunstgras, tegen DWSV, kwamen we niet verder dan 1-1.

De week erop wonnen we in een spetterende wedstrijd uit met 0-3 van UVV. UVV zag in Vriendenschaar zelfs de aanstaande kampioen. Hierna won ons elftal met 2-1 van De Meern en nestelde het zich op de tweede plaats, met één punt achterstand op dan koploper UVV.

Er was een intermezzo in de vorm van een bekerwedstrijd tegen vijfdeklasser zaterdag Renswoude. Die wedstrijd verloren we beschamend met 6-1 en leverde bovendien een aantal schorsingen op. Deze voor de competitie onbetekenende wedstrijd leidde een negatieve ommekeer in. Het eerste elftal verloor zes competitiewedstrijden op rij, zakte af naar de middenmoot en met de degradatieplaatsen ineens dichtbij.

Vriendenschaar sloeg in december een goede slag door al in december 2005 Michel Blokker, de trainer van VVIJ, inmiddels kampioenskandidaat, te contracteren voor het seizoen 2006/07. Een paar weken ervóór had Vriendenschaar nog met 0-2 in IJsselstein verloren van VVIJ.

Na de winterstop leek Vriendenschaar uit de zorgen te geraken door een 0-2 zege op DWSV en een 4-4 gelijkspel thuis tegen UVV. Echter leed ons elftal vervolgens opnieuw drie nederlagen op rij. Gelijke spelen tegen De Meern en OSM '75 boden vervolgens te weinig soelaas. Vriendenschaar kwam, met nog twee competitiewedstrijden voor de boeg terecht op de tiende plaats.

20 november 2005. Vriendenschaar – VVIJ 0-2. Geheel links Joël Sanaky, derde van links Bas van der Linden en geheel rechts Tiemen van der Heiden.

Het bestuur van Vriendenschaar zag zich genoodzaakt om Jack Cornelissen van het eerste elftal af te halen. Een tweemanschap, bestaande uit de oud-spelers Marco van Overbeek en Jeroen Kraay, moest het seizoen afmaken. Op 23 april won het eerste elftal thuis met 1-0 van Roda '46. Maar concurrent De Meern won ook en ons elftal bleef op de tiende plaats staan.

De laatste wedstrijd op 30 april was tegen VVIJ, inmiddels kampioen geworden en gepromoveerd naar de tweede klasse. De wedstrijd had evenwel een pikant tintje. Wat was het dilemma voor VVIJ-trainer Michel Blokker, volgend seizoen in dienst van Vriendenschaar? Blokker besloot de coaching van VVIJ in deze wedstrijd niet voor z'n rekening te nemen.

Een grote Vriendenschaaraanhang meldde zich bij het terrein van VVIJ, zonder uitzondering hoopvol gestemd. Vriendenschaar moest de wedstrijd winnen en was dan veilig. Want twee andere kandidaten, De Meern en OSM '75 moesten ook tegen elkaar. De belangen van VVIJ waren nihil. Zelden hebben we een zo nerveuze wedstrijd van ons elftal gezien als tegen VVIJ.

Al vroeg in de wedstrijd werd het 1-0 voor VVIJ door een misverstand in onze achterhoede. Bas van der Linden wist 1-1 te scoren. Dat was ook de ruststand. In de tweede helft kregen we legio kansen, maar het was juist VVIJ dat scoorde en uitliep naar 4-1. Zelfs met deze stand bleek van alles mogelijk, want VVIJ gaf veel kansen weg. Het werd 4-3, maar we bleven prutsen. Veroordeeld tot de nacompetitie.

30 april 2006. Laatste competitiewedstrijd tegen VVIJ. Bas van der Linden scoort hier 1-1. Er is dan nog alle hoop dat Vriendenschaar het er tegen kampioen VVIJ goed vanaf zal brengen.

Vriendenschaar – SDO 21 mei 2006. Nacompetitie. Spanning op de gezichten. Freek Vermeulen (rechts) stelt zich op bij een genomen corner. Verder v.l.n.r. Jordao Pelamonia, Nehemia Sanaky en Jordan van Gestel.

Reglementair was ons elftal vrijgesteld van de eerste ronde van de nacompetitie. Die werd afgewikkeld tussen uitsluitend de periodekampioenen uit de vierde klasse. Het Bussumse SDO won van onze stadgenoot Fortitudo. En daardoor plaatste SDO zich voor de volgende ronde tegen ons elftal.

Op zondag 21 mei speelde Vriendenschaar thuis. Vriendenschaar speelde agressief en was beter. We namen verdiend met 1-0 de leiding. We gingen echter rusten met 1-1. In de tweede helft werd een misverstand in de defensie ons fataal. Tegen alle verhoudingen in ging de wedstrijd met 1-2 verloren.

Op donderdag 25 mei, Hemelvaartsdag, moest ons elftal nu met twee doelpunten verschil van SDO winnen om zich in de derde klasse te handhaven.

Vriendenschaar begon uiterst gemotiveerd aan de wedstrijd, maar moest na een kwartier spelen toestaan dat SDO door een defensiefout op 1-0 kwam. Het werd ook de ruststand. We stonden inmiddels met tien man, omdat René Verbeek om onduidelijke redenen door de scheidsrechter van het veld was gestuurd.

Na de rust was niet te zien dat ons elftal met tien man speelde. Er kwamen volop kansen maar er was geen greintje geluk en ook het overleg ontbrak. Een doelpunt van Vriendenschaar werd wegens vermeend hands afgekeurd. Later onderging een tweede doelpunt van SDO hetzelfde lot. Hoewel ons elftal strijd leverde tot de laatste minuut en voor elke meter, was het voorbij. SDO won met 1-0 en Vriendenschaar duikelde naar de vierde klasse.

SDO – Vriendenschaar 25 mei 2006. Nacompetitie. Vriendenschaar in roodzwart. Uit alle macht probeert René Verbeek de bal in het spel te houden. Op de foto ook Freek Vermeulen en op de achtergrond Jordan van Gestel.

Selectie senioren 2006/07. Voorste rij v.l.n.r. Ronald van Bommel, Bas van der Linden, Freek Vermeulen, Jerrol Suitela, Misael Ririmasse, Tim Copper, Jordao Pelamonia, Dominggus Souhuwat, Rafaël Suitela, Joël Sanaky, Mochine Ramdani, Niek Amelink. Middelste rij v.l.n.r. Michel Blokker (hoofdtrainer), Piet van Lent (assistent-trainer), Joshua Verlangen, Jeroen in den Eng, Thomas Ronnes, Rutger Marée, Sander van Overbeek, Dimitri Pietersz, Martijn Bouwmeester, Daan Lustenhouwer, René Verbeek, Sander Verbeek, Terrence Verwer, René van Dijk (leider), Bram van Velden (assistent-scheidsrechter), Marcel Uding (verzorger). Achterste rij v.l.n.r. Wensley Tjon-Aman, Dennis Pin, Radi Zouheir, Chris Kilian, Jordan van Gestel, Khalid Laouhi, Joey Vermeulen, Ludy Oosterhuis, Bert Snoek, Werner Vermeulen, Bob van den Ham en Wilco van Dijk (elftalassistent).

Michel Blokker was uiteraard hevig teleurgesteld.

In plaats van trainer te worden van een derdeklasser, moest hij in de vierde klasse beginnen. Michel zette echter zonder dralen zijn schouders onder het karwei. De hand van Michel was meteen zichtbaar. De trainingsinspanningen van de selectie waren intenser, de conditie ging zichtbaar vooruit. En er was binnen een paar weken veel meer discipline. Natuurlijk was dit het begin van een ontwikkeling. Dus was het maar afwachten wat het eerste elftal precies in de competitie zou gaan doen.

De competitieleider van de KNVB had 'bedacht' dat de eerste de beste wedstrijd van het seizoen maar tegen plaatsgenoot Fortitudo moest zijn. Een derby dus en met een nostalgisch tintje. Want Fortitudo zou aan het eind van het seizoen niet meer bestaan en door fusie met Culemborg '67 opgaan in de nieuwe vereniging Focus '07. De wedstrijd vond op Sprokkelenburg plaats en er was grote drukte. Want op derby's wil de Culemborgse bevolking altijd wel afkomen. Voor Michel Blokker was de wedstrijd ook speciaal, want een aantal jaren geleden was hij als trainer succesvol juist bij Fortitudo!

Vriendenschaar won de wedstrijd met 0-2 door doelpunten van Bas van der Linden en Freek Vermeulen in de tweede helft. Was de overwinning verdiend? Er waren verschillende momenten in deze wedstrijd dat juist Fortitudo de beste kansen kreeg. Maar onze blauwzwarten maakten de doelpunten. Een mooie opsteker voor ons elftal.

De volgende twee wedstrijden bleef Vriendenschaar aan de winnende hand. Vervolgens kwam JSV op bezoek, op dat moment al de 'gedoodverfde' kampioen. Na drie wedstrijden had JSV nog de 'nul' gehouden. Binnen een minuut was die nul weg door een vliegensvlug doelpunt van Vriendenschaar. Maar JSV was in grootse vorm en overliep Vriendenschaar. Na dik vijf minuten spelen stond er al 1-2 op het scorebord. Vóór de rust werd het tegen de verhouding in toch nog 2-2. Na de rust liep JSV uit naar 2-4 en kwam Vriendenschaar nog terug tot 3-4. Uiteindelijk mocht JSV nog blij zijn dat de wedstrijd nipt met deze uitslag werd gewonnen. Het was één van de spectaculairste wedstrijden uit het nog vroege seizoen.

Fortitudo – Vriendenschaar 0-2. Vriendenschaar in rood-zwart. Bert Snoek probeert hier gevaar te stichten, terwijl Freek Vermeulen gevloerd is. Op de dijk de Vriendenschaaraanhang en rechts van de doelpaal voorzitter Huub van Oorschot.

Een week later speelde Vriendenschaar in Schalkwijk tegen Schalkwijk met 2-2 gelijk na met 0-2 te hebben achter gestaan. Hierna sloeg ons elftal het pad der overwinningen in. Vier stuks, met onder andere een fraaie zege op het sterke SDO. Vorig seizoen had SDO ons elftal weliswaar uit de nacompetitie gewipt, maar daarna was de ploeg zelf ook gesneuveld. Vriendenschaar kreeg de complimenten van het SDO-bestuur omdat Vriendenschaar aanzienlijk gedisciplineerder had gespeeld dan in de nacompetitie. De wedstrijd hierna thuis tegen Baarn eindigde in 2-2.

De eerste helft van de competitie zat erop. Vriendenschaar deelde de tweede plaats met de kampioen van de eerste periode JSV. SDO ging aan kop, maar had evenveel verliespunten.

Op 1 december 2006 was de return Vriendenschaar – Fortitudo. De weersomstandigheden waren beroerd. Regen en wind. Maar ja, het kunstgras kon heel veel hebben en dus ging de wedstrijd gewoon door.

Vóór de wedstrijd moesten Vriendenschaarleden de handen uit de mouwen steken, want alle ramen van het clubhuis waren beklad met verf. Ook was er een blik verf uitgestrooid op de kunstgrasmat. Ondanks het slechte weer was er nogal wat publiek op de wedstrijd afgekomen en de sfeer was prima. Rondom het veld werd vlak voor het begin van de wedstrijd vuurwerk ontstoken.

Meer vuurwerk buiten dan binnen de lijnen bij Vriendenschaar – Fortitudo.

Sinterklaas overhandigt de wedstrijdbal aan de scheidsrechter bij de toss voor de wedstrijd Vriendenschaar – Fortitudo. Rechts aanvoerder Ludy Oosterhuis.

Sinterklaas was aanwezig en overhandigde op de middenstip de wedstrijdbal. Het recent ingeschreven achthonderdste lid van Vriendenschaar mocht de aftrap verrichten.

Over de wedstrijd was niet zoveel te vertellen. Beide partijen maakten er een moeizame partij van. Na rust beslechtte Vriendenschaar de wedstrijd door het benutten van een penalty. Niek Amelink was in het strafschopgebied vastgehouden. Joël Sanaky schoot de strafschop binnen.

Spelbeeld uit de allerlaatste wedstrijd tegen stadgenoot Fortitudo.

Vóór de winterstop werden nog twee wedstrijden gespeeld. Ons elftal morste kostbare punten door twee gelijke spelen. SDO ging verder uitlopen.

Eind januari 2007 werd de competitie hervat en opnieuw leed Vriendenschaar puntverlies. De 0-0 bij JSV was nog wel begrijpelijk, de 2-3 thuisnederlaag tegen Schalkwijk geenszins.

Een inhaalprogramma en afgelastingen zorgden ervoor dat ons elftal in februari niet aan voetballen toekwam. JSV verprutste in deze maand zijn kansen op een eventueel kampioenschap door trammelant in de wedstrijd tegen HVC. Beide ploegen kregen vijf winstpunten in mindering van de tuchtcommissie van de KNVB. SDO werd kampioen van de tweede periode.

In maart sloot Vriendenschaar de twee vastgestelde wedstrijden beide winnend af. SDO was echter vrijwel niet meer te achterhalen. Ons elftal stond op de tweede plaats met vier punten voorsprong op Baarn, dat ook nog een wedstrijd meer had gespeeld.

De tweede plaats gaf recht op deelname aan de nacompetitie. Die positie kwam toch nog in gevaar door onnodig 2-1 verlies bij Scherpenzeel. Thuis speelde Vriendenschaar tegen SDO, inmiddels kampioen geworden, met 2-2 gelijk.

Baarn verloor gelukkig voor ons en onze deelname aan de nacompetitie was veilig gesteld. De laatste competitiewedstrijd tegen Baarn uit stelde niks meer voor. Dat we met 3-1 verloren, daarover werd niet moeilijk gedaan.

In de eerste ronde van de nacompetitie was ons elftal gekoppeld aan Victoria uit Loosdrecht (voor ons nog altijd 'uit Hilversum', voor wie de geschiedenis kent). Eerst de uitwedstrijd. In een goed gespeelde wedstrijd nam Vriendenschaar vóór de rust de leiding met 0-1. Na de rust ging Victoria toch met de 2-1 winst strijken door een normale tegentreffer en door een strafschoep na een dubieus handsgeval. Volgens Vriendenschaar was er sprake van aangeschoten hands.

We moesten de niet zo verdiende nederlaag thuis rechtzetten. We moesten in ieder geval winnen om een verlenging uit het vuur te slepen. De marge moest twee doelpunten zijn om zonder verlenging door te gaan naar de volgende ronde. Helaas kwam er niks van onze goede bedoelingen terecht. Al na vijf minuten scoorde Victoria 0-1 na een fout in onze defensie. Ons elftal voelde de moed in de schoenen zakken. Bij de rust was het 1-3 en na afloop hadden we een pak slaag met 2-7 gekregen. Over en uit.

Mochine Ramdani maakt een machteloos gebaar. Misschien we illustratief voor de zware 2-7 nederlaag in de nacompetitie tegen Victoria. Freek Vermeulen is rechts verwikkeld in een kopduel dat niets opleverde.

Het seizoen 2007/08

Kampioen bij het honderdjarig bestaan

*Eerste elftal 2007 seizoen 2007/08. Staande v.l.n.r. Bram van Velden (grensrechter), Michel Blokker (trainer), Radi Zouheir, Tiemen van der Heiden, Niek Amelink, Martijn Bouwmeester, Harry Buur, René Verbeek, Sander Verbeek, René van Dijk (leider), Reza Uitman (trainer tweede elftal), Marcel Uding (verzorger).
Zittend v.l.n.r. Ludy Oosterhuis, Jerrol Suitela, Matthijs van Harten, Farid Bouzbib, Joël Sanaky, Freek Vermeulen, Tim Copper, Ricardo van Hemert, Wilco van Dijk (assistent).*

Vriendenschaar stond aan de vooravond van het honderdjarig jubileum op 1 mei 2008. Zou ons eerste elftal de vereniging een mooi cadeau kunnen schenken in de vorm van een kampioenschap? Je mag er natuurlijk nooit op rekenen. Maar na een paar wedstrijden was het al duidelijk.

Vriendenschaar kon niet anders dan gaan voor het kampioenschap. De eerste de beste wedstrijd won ons elftal met 3-2 van Rivierwijkers, na een 3-0 voorsprong te hebben genomen. Rivierwijkers bleek in de loop van de competitie onze belangrijkste concurrent. De eerste klap was dus een daalder waard.

Joël Sanaky scoort 3-0 in de eerste wedstrijd van het seizoen tegen Rivierwijkers

Joël Sanaky stevent op het doel van Hertha af in de met 3-0 gewonnen wedstrijd.

Het kampioenschap van de eerste periode werd ongeslagen veroverd. In de reeks over acht wedstrijden zaten twee gelijke spelen. Die tegen SVF was onnodig. We stonden uit met 0-2, 2-3 en 3-4 voor, maar we gaven SVF in de slotminuut de gelegenheid langs zij te komen. Het werd 4-4. Over het 3-3 gelijkspel tegen MSV '19 thuis mochten we niet mopperen (tussenstanden 0-1, 1-2, 2-3). Opmerkelijk was voorts de 2-10 overwinning op DWSV.

Om het periodekampioenschap te kunnen vieren, moest wel een paar weken worden gewacht. Rivierwijkers kon ons elftal in theorie achterhalen, maar ging in de thuiswedstrijd tegen MSV '19 opzichtig in de fout. Vlak voor tijd, bij een 0-1 achterstand, zag de scheidsrechter zich gedwongen de wedstrijd te staken door trammelant veroorzaakt door Rivierwijkers. De tuchtcommissie was aan zet. Pas als die de wedstrijd voor MSV gewonnen zou verklaren, zou het periodekampioenschap voor Vriendenschaar binnen zijn. Dat Rivierwijkers ook nog vijf wedstrijd punten in mindering kreeg, deed niet ter zake.

Uiterekend op de zondag dat Vriendenschaar de periodetitel wilde vieren, ging het eerste elftal tegen JSV met 2-3 onderuit. Ons elftal speelde een prima pot, kwam zelfs met 2-0 voor.

De wedstrijd ontglipte ons doordat onze keeper bij een paar tegenstoten van JSV niet vrijuit ging. Gelukkig revancheerde ons elftal zich een week later door in een uitwedstrijd concurrent Maarssen efficiënt voetballend met 1-2 te verslaan.

De belangrijke return tegen Rivierwijkers uit werd in december afgelast. Vervolgens wonnen we met 2-0 van Vreeswijk. De week erop speelde ons elftal maar eventjes tegen Laren '99. De scheidsrechter staakte de wedstrijd na een zware blessure van een speler van Laren en mede gezien de slechte, halfbevroren toestand van het veld.

De winterstop brak aan met ons eerste elftal aan de leiding met vier punten voorsprong op Maarssen en liefst twaalf op Rivierwijkers. De laatste had echter nog twee wedstrijden in te halen. De relatieve voorsprong op Rivierwijkers was derhalve zes punten.

Na de winterstop, op 27 januari 2008, speelde ons elftal tegen MSV '19 in Montfoort. De derde periode ging hiermee in, hoewel de tweede periode nog lang niet was afgerond. Ons elftal kwam tegen MSV op een 0-1 achterstand. Pas in de slotfase werd het 1-1. Veertien dagen later sneuvelde ons elftal thuis met 0-1 tegen het stugge OSM '75. We waren in het veld sterker, maar niet erg doelgericht. OSM's doelpunt was een gelukstreffer. Maar die telde ook.

Gelukkig pakten we hierna de punten van concurrent Rivierwijkers door in Utrecht met 0-2 te winnen. Een week later wonnen we met 0-3 van Laren '99. Het betrof het nog uit te spelen deel van de eerder gestaakte wedstrijd uit december 2007.

Hoewel wisselvalliger spelend dan vóór de winterstop stonden we na deze wedstrijd zeven punten los van Maarssen en negen van Rivierwijkers. Op zondag 2 maart 2008 was ons elftal helemaal niet bij de les. We verloren dom met 2-4 van Hertha. Maarssen speelde gelijk en Rivierwijkers won. De marge met beide ploegen bedroeg nog zes punten.

Trainer Michel Blokker, met zijn onafscheidelijke sigaartje, ziet Vriendenschaar met 6-0 winnen van DWSV. Geheel links Martijn Bouwmeester. Aan de rechterkant v.l.n.r. Reza Uitman, Radi Zouheir, Khalid Laoui, Tim Copper en verzorger Marcel Uding.

Op zondag 9 maart ontvingen we op een regenachtige dag DWSV. Deze ploeg stond helemaal onderaan, mede doordat het drie wedstrijdpunten in mindering aan de broek had gekregen. Het lukte aanvankelijk niet om DWSV onder de duim te krijgen. Het eerste half uur is DWSV zelfs sterker. Maar daarna kwam ons elftal los. Bij de rust was het toch 2-0. Aan het einde van de wedstrijd stond een royale 6-0 op het scorebord. Vanwege de regen werd de wedstrijd Maarssen – Hertha afgelast. Rivierwijkers won de wedstrijd tegen OSM '75. De marge op Rivierwijkers bedroeg nu zes punten en op Maarssen negen.

Een week later kwam het water met bakken uit de hemel. Alle wedstrijden afgelast, behalve Vriendenschaar – SVF. Onze kunstgrasvelden zijn 'altijd' bespeelbaar. We wonnen de wedstrijd dik verdiend met 2-0. Brian Kosterman debuteerde met een invalbeurt een kwartier voor tijd. Prompt maakte hij de 2-0. Rivierwijkers stond nu negen

punten achter en Maarssen ook negen, maar relatief stonden beide ploegen zes punten achter.

Met de haven in zicht mocht Vriendenschaar toch geen misstappen maken. Tijdens het paasweekende was er een inhaalprogramma, maar de topdrie kwam niet in actie.

Op 30 maart was er een volledig competitieprogramma. Maar de wedstrijd UTS – Vriendenschaar werd vanwege de slechte terreinomstandigheden in Utrecht afgelast. Maarssen speelde gelijk en haakte daarmee af voor het kampioenschap. Rivierwijkers won wel en stond nu zes punten achter ons eerste elftal.

Het slotakkoord van de competitie was zenuwslopende dan we ons wensten. Rivierwijkers speelde op 6 april tijdens een inhaalprogramma gelijk tegen Vreeswijk. Zelf speelden we niet. Maar door dit resultaat zouden we op 13 april, weer een inhaaldag, kampioen kunnen worden tegen UTS.

*13 april 2008.
Harry Buur
neergelegd tijdens
de wedstrijd UTS –
Vriendenschaar, die
eindigde in
2-1 voor UTS.*

Op een slecht veld en in een weinig inspirerende omgeving ging ons elftal hard onderuit. Een 2-1 nederlaag. Rivierwijkers, zelf niet spelend, naderde ons elftal op vijf punten. We hadden nog twee punten nodig.

Dan maar uit zien te winnen van JSV. Op 20 april kwamen we niet verder dan een 1-1 gelijkspel.

Tot in de negentigste minuut was ons elftal virtueel kampioen, omdat Rivierwijkers eveneens op 1-1 stond tegen degradant DWSV. In de slotminuut pakte Rivierwijkers echter de volle winst: 2-1. De kloof van ons elftal tot Rivierwijkers was nu nog drie punten. Ons elftal moest doorvechten tot op de laatste competitiedag. Er was nog één punt nodig.

*20 april 2008.
Harry Buur
verwikkeld in een
kopduel tegen JSV.
Uitslag 1-1.
Rechts kijkt Freek
Vermeulen toe.*

Harry Buur in duel met drie in het roze gestoken spelers van Maarsssen.

Zondag 27 april thuis tegen Maarsssen. Maarsssen had geen enkel belang bij de wedstrijd en speelde vrijuit. Ons elftal kende een vliegende start. Na twee minuten was het al 1-0 door Joël Sanaky na fraai aangeven door Harry Buur. Toch kwam ons elftal onder druk te staan. De 2-0 van Niek Amelink uit een vrije trap zou bevrijdend moeten zijn. Maar een minuut later sloeg Maarsssen terug en was het 2-1. Ons elftal haalde nerveus de rust met deze 2-1 stand. Na de rust bleef het van onze kant een zenuwachtige partij waarin niet bijster goed werd

gevoetbald. In de slotfase kreeg ons elftal kansen op 3-1, maar ze werden niet benut. Het eindsignaal van de scheidsrechter kwam als een grote opluchting. Kampioen en terug in de derde klasse.

Na de wedstrijd volgde een feestelijke rondrit. Maar die kreeg halverwege een abrupt einde toen enkele personen, onder wie de vriendin van Niek Amelink, van de wagen vielen. Gelukkig kon het elftal tijdens het jubileumfeest op 1 mei 2008, Vriendenschaar 100 jaar, met een feest de schade inhalen.

Vreugdevuur ontstoken terwijl een spelers van Maarsssen wordt behandeld vanwege kramp. Links Matthijs van Harten en Jerrol Suitela.

Fotograaf William Hoogteyling maakt een foto van de kampioenen. Achterste rij v.l.n.r. Bep Adelaar, René van Dijk (leider), Brian Kosterman, Bram van Velden, Vincent Rinck. Middelste rij: Joël Sanaky, Freek Vermeulen, Matthijs van Harten, Sander Verbeek, Farid Bouzbib, Tim Copper en geheel rechts Marcel Uding. Zittend v.l.n.r. Tiemen van der Heiden, Radi Zouheir, verscholen achter de bloemen Jerrol Suitela en Niek Amelink, dan Harry Buur, onder diens bloemen Sander van Overbeek en tenslotte René Verbeek. Geheel rechts, nog net op de foto, verzorger Marcel Uding.

Op en neer naar de tweede klasse

Het seizoen 2008/09

Moeizaam verblijf in de derde klasse

Ons eerste elftal ging in het seizoen 2008/09, na promotie naar de derde klasse, van start onder leiding van Michel Blokker.

Het zou zijn derde en laatste seizoen bij Vriendenschaar zijn. Spelers die het verschil voor Vriendenschaar zouden kunnen maken waren in het seizoen 2008/09 onder meer Joël Sanaky, Brian Kosterman, Harry Buur en Niek Amelink.

Selectie senioren 2008/09. Voorste rij v.l.n.r. Freek Vermeulen, Brian Kosterman, Khalid Laouhi, Niek Amelink, Joël Sanaky, Harry Buur, Rutger Marée, Ludy Oosterhuis, Rafaël Suitela, Lennart van Baal, Wensley Tjon-A-Man, Matthijs van Harten, Farid Bouzbib, René Verbeek. Middelste rij v.l.n.r. Jordao Pelamonia, Ayron Patty, Bram van Velden, Mattie van den Ham, Roger Waroux, Reza Uitman, Michel Blokker, René van Dijk, Bep Adelaar, Paul Suitela, Martin Houvast, Jerrol Suitela, Radi Zouheir. Achterste rij v.l.n.r. Rick van Overbeek, Michael van Kuik, Bruce Verbeek, Dennis Pin, Sander van Overbeek, Jasper Pin, Martijn Bouwmeester, Daan Lustenhouwer, Robin van Overbeek, Mochine Ramdani, Chris Kilian, Werner Vermeulen, Bob van den Ham, Ramal Abrahamkhil. Op de foto ontbreken Ismawel Ahmidout, Tim Copper, Jordan van Gestel, Vincent Rinck, Dominggus Souhuwat, Sander Verbeek, Joey Vermeulen en Marcel Uding.

Het heroptreden van ons eerste elftal in de derde klasse viel aanvankelijk niet mee. Ons elftal begon de competitie 2008/09 met twee nederlagen. Tegen CDW werd thuis een 0-2 nederlaag geleden en vervolgens was 't Gooi in eigen huis te sterk met 4-2. Daarbij wel aangetekend dat de nederlaag tegen 't Gooi pas in blessuretijd tot stand kwam. Na een 1-1 gelijkspel in Vianen tegen Brederodes, wist ons elftal de eerste thuisoverwinning te boeken

tegen het –achteraf gezien – zwakke De Vecht uit Utrecht. De 1-0 overwinning was klein, maar leverde drie broodnodige punten op. Na een 3-3 gelijkspel uit bij Wasmeer, dolf ons elftal thuis tegen FC De Bilt het onderspit. Een overduidelijke 0-4 nederlaag. Er volgden meer nederlagen. Uit werd met 2-1 verloren van Victoria en thuis ging ons elftal met 2-5 ten onder tegen Hoogland.

SMVC Fair Play – Vriendenschaar op het oude, maar in 1977 verlaten veld van Vriendenschaar ging ons elftal roemloos met 6-0 ten onder. Harry Buur (nr.11) en Freek Vermeulen duelleren om de bal met Roscoe Josefzoon, ooit opgegroeid bij Vriendenschaar en in het seizoen 2017/18 kort teruggekeerd. Geheel links René Verbeek.

Al met al stond ons elftal op de onderste plaats met slechts vijf winstpunten uit acht wedstrijden. En toen stond de derby tegen stadgenoot SMVC Fair Play op het programma. Op de Westersingel nog wel, de oude thuisbasis van Vriendenschaar. Op de inmiddels verouderde accommodatie was het een drukte van belang. Veel toeschouwers waren benieuwd naar de verrichtingen van ons elftal tegen het op dat moment veel beter presterende Fair Play. Er volgde een oorwassing voor ons elftal. Al bij de rust was het 4-0 voor Fair Play en de einduitslag was 6-0. Een kansloze missie op 9 november 2008.

Het dieptepunt was bereikt, want in de volgende wedstrijden ging ons elftal punten pakken. Thuis 2-2 tegen DHSC en dan een zeer verrassende 2-3 overwinning op Houten, gevolgd door een 1-1 gelijkspel tegen CDW in Wijk bij Duurstede. En ook 't Gooi ging er met 2-1 aan. Het was de laatste wedstrijd vóór de winterstop. De positie van ons elftal was nog niet florissant, maar het wist inmiddels vier ploegen onder zich. De afstand tot de

onderste degradatie/nacompetitieplaatsen bedroeg vijf punten.

Na de winterstop werd de competitie hervat tegen Brederodes dat op de ranglijst onder ons elftal stond. 0-0 was de uitslag van een weinig hoogstaande wedstrijd. Heel teleurstellend was de 3-1 nederlaag die ons elftal vervolgens tegen het op de onderste plaats staande De Vecht leed. Een 0-1 voorsprong werd halverwege de tweede helft uit handen gegeven na een rode kaart en een penalty. Vijf minuten voor tijd ging ons elftal onderuit door twee plotselinge doelpunten van De Vecht. Door die nederlaag kwam ons elftal weer dichterbij de gevarenzone. Maar Vriendenschaar revancheerde zich door een 2-1 overwinning op Wasmeer, inmiddels rode lantaarndrager. De 3-1 overwinning die ons elftal vervolgens op Victoria boekte, zorgde voor enig optimisme voor het behoud van het derdeklasserschap. De afstand tot de degradatiezone bedroeg nu zes punten en met nog vier wedstrijden voor de boeg.

Op 29 maart 2009 leed ons elftal, uit spelend, een 2-1 nederlaag tegen koploper Hoogland dat het kampioenschap al bijna niet meer kon ontgaan. Vriendenschaar had gezien het vertoonde spel een gelijkspel verdiend. De week erop kwam het gelijke spel er toch, tegen Fair Play dat op de tweede plaats op de ranglijst stond. Maar wel op een onoverbrugbare afstand tot Hoogland.

Toen Fair Play al vroeg tegen Vriendenschaar het openingsdoelpunt scoorde, vreesden we het ergste voor ons elftal. Maar bij de rust was het nog steeds 0-1. In de tweede helft wierp ons elftal alle schroom van zich af en was het zelfs, als collectief, de betere ploeg. Maar het kwam vooralsnog niet tot uitdrukking in de score. Pas in blessuretijd kwam ons elftal toch nog langszij door een fortuinlijke, maar wel rake kopbal van Jordan van Gestel. Dolgelukkig stortten zijn medespelers zich op hem.

Terwijl Jordan van Gestel op de grond wordt geknuffeld, gaan Matthijs van Harten en René Verbeek juichend terug naar de middenstip. Toch nog 1-1 tegen Fair Play.

Met nog twee competitiewedstrijden te gaan was ons elftal zeker nog niet veilig, al stonden er nog vier ploegen lager op de ranglijst. In theorie zou ons elftal nog ingehaald kunnen worden door het op de laatste plaats staande De Vecht.

De voorlaatste wedstrijd, uit tegen DHSC, werd met 1-0 verloren. Een uitslag die ongeveer tien minuten voor het einde van de wedstrijd tot stand kwam. Doordat De Vecht met 5-1 van kampioen Hoogland verloor, was rechtstreekse degradatie voor Vriendenschaar niet meer aan de orde. Maar er stond nog één nacompetitieplaats op het spel. Ons elftal wist Wasmeer en 't Gooi nog onder zich,

maar de voorsprong bedroeg slechts twee punten. Ook Brederodes, één punt boven Vriendenschaar, kon zich nog niet veilig wanen.

De laatste thuiswedstrijd tegen Houten was er dan toch eentje van erop of eronder. Houten had zich al verzekerd van een plaats in de nacompetitie voor promotie naar de tweede klasse. Voor Houten stond er niks meer op het spel. Toch ging Houten met een 0-1 voorsprong rusten. Tien minuten na rust profiteerde Jerrol Suitela van een misser in de verdediging van Houten. Het werd 1-1 en dat was ook de eindstand bij het laatste fluitsignaal van de scheidsrechter.

Vier ploegen bleken te zijn geëindigd met 23 punten uit 22 wedstrijden: Wasmeer, Brederodes, Vriendenschaar en 't Gooi. Het slechtste doelsaldo van 't Gooi gaf de doorslag. De Hilversummers moesten de nacompetitie in. Vriendenschaar bleef met de hakken over de sloot derdeklasser. Het doelsaldo 29-45 (-16) was net even beter dan dat van 't Gooi: 38-56 (-18).

Het was een zwaar seizoen geweest voor ons eerste elftal en eveneens voor trainer Michel Blokker die ons na drie seizoenen ging verlaten. Aan het eind van het seizoen onderging ons eerste elftal een forse aderlating. Veteraan Ludy Oosterhuis zwaaide af; René Verbeek woonde niet meer in Culemborg en had zich aangemeld bij DHSC.

Niek Amelink en Jol Sanaky wensten uit te komen voor Tielse clubs. Vriendenschaar was verplicht zich te verjongen.

Het seizoen 2009/10 Een redelijk seizoen onder Gerrit Plomp

Gerard Adelaar zou onze trainer in het nieuwe seizoen zijn. Maar vanwege persoonlijke omstandigheden bedankte hij op een eigenlijk ongelukkig tijdstip. Het bestuur van Vriendenschaar kon toch nog Gerrit Plomp als trainer aan zich verbinden. Gerrit Plomp had als voetballer een goede staat van dienst in het betaalde voetbal bij FC Utrecht, Feyenoord en later het Duitse Bochum.

Selectie senioren 2009/10. Voorste rij v.l.n.r. Sander Verbeek, Tibor Veldhuizen, Daan Lustenhouwer, Domingus Souhuwat, Zinho Neves, Vincent Rinck, Martijn Bouwmeester, Sander van Overbeek, Boaz Souhuwat, Jordao Pelamonia, Brian Kosterman, Freek Vermeulen en Matthijs van Harten. Middelste rij v.l.n.r. Bram van Velden, Bep Adelaar, Tiemen van der Heiden, Jozef Nikijuluw, Tim Copper, Gerrit Plomp, Reza Uitman, Marcel Uding, Marcel van Dalen, Bob van den Ham, Harry Buur, René van Dijk, Roger Waroux. Achterste rij v.l.n.r. Koray Sargin, Ayron Patty, Brian Martens, Marc Atema, Masora Souhuwat, David Ronnes, Jasper Pin, Florens Timmermans, Mochine Ramdani, Illias Jijih, Rutger Stijlaart en Jordan van Gestel.

Een sterk verjongd eerste elftal begon aan de competitie 2009/10. Ons elftal verraste. Thuis begonnen we op 6 september 2009 met een moeizame, maar verdiende 2-1 zege op Wasmeer. We leden een week later vervolgens een 4-2 nederlaag ten Maarsse, na met 0-2 te hebben voorgestaan. We lieten ons echter niet uit het veld slaan. Thuis werd Quick Amersfoort met liefst 6-2 verslagen. Uit bij het sterke SO Soest werd het vervolgens 2-2 en ook hier stonden we met 0-2 voor. Het laag staande Baarn bood daarna in Culemborg veel tegenstand, maar de punten bleven bij ons door een 2-1 zege.

In de daarop volgende uitwedstrijd, 11 oktober 2009, gaven we tegen MSV '19 de overwinning uit handen. Voor de derde achtereenvolgende keer stonden we in een uitwedstrijd met 0-2 voor. Het werd 2-2. Tegen DHSC werd thuis vervolgens opnieuw gelijk gespeeld: 1-1. Tot in blessuretijd stonden we met 0-1 achter.

Maar Harry Buur wist toch nog de gelijkmaker scoren. Met de uitslag mochten we dik tevreden zijn.

Uit tegen FC De Bilt boekte ons elftal een 1-3 overwinning. Voor de vierde keer in deze competitie werd het 0-2, maar dit keer lieten we ons na een uitstekende wedstrijd niet van de wijs brengen.

Op 8 november 2009 trok ons elftal naar sportpark Sprokkelenburg waar Fair Play naartoe was verhuisd. De wedstrijd werd met zorg tegemoet gezien. Fair Play had een goed elftal en stond inmiddels bovenaan in de competitie. Aanvankelijk werden we zoek gespeeld en mochten we blij zijn dat de score niet verder dan 2-0 opliep. Ons elftal brak niet en na een wonderlijk laatste kwartier in de eerste helft gingen we zelfs rusten met een voorsprong van 2-3 door twee doelpunten van Tim Copper en eentje van Harry Buur. Direct na rust werd het 3-3, maar een formidabel keepende Vincent Rinck hield zijn doel verder schoon. Een verrassend gelijkspel.

Slotfase Fair Play – Vriendenschaar. Het is 3-3. Nog een actie van Jerrol Suitela. Gerrit Plomp en René van Dijk kijken toe. Geheel links Harry Buur die inmiddels gewisseld is.

Tot dan had ons eerste elftal zich volstrekt overtroffen. Wie had gedacht dat ons elftal op de derde plaats zou staan? Een week later was het sprookje toch weer over, want ons elftal verloor thuis met 0-2 van CDW en mocht geen enkele moment aanspraak maken op punten. De competitie lag hierna voor ons elftal twee weken stil.

Mede als gevolg van blessures en schorsingen gingen we op 6 december met 4-1 onderuit tegen Wasmeer, al opende Harry Buur nog de score. We duikelden uit de top van de ranglijst en vonden ons zelf terug op de achtste plaats. Op 13 december, wat later de laatste wedstrijd vóór de winterstop bleek te zijn, herstelde ons elftal zich uitstekend. Goed spelend werd Maarsse thuis met 2-0 verslagen.

De balans tot nu toe: 12 wedstrijden gespeeld, 19 punten, doelsaldo 26-23. Veel betere cijfers dan een jaar geleden. De afstand tot de degradatieplaatsen was zodanig groot dat we hiervoor niet hoefden te vrezen. We konden beter omhoog kijken.

Na de winterstop werd de competitie op 7 februari 2010 hervat met de wedstrijd tegen AFC Quick in Amersfoort. Vanaf de aftrap stond ons elftal al met 0-1 achter. Bas van Overbeek maakte een kwartier later 1-1. Quick ging toch met een 2-1 voorsprong rusten. Twee doelpunten van Harry Buur brachten ons elftal weer op voorsprong, maar Quick kwam terug tot 3-3.

Vlak voor het einde van de wedstrijd kon Tiemen van der Heiden ten koste van een rode kaart voorkomen dat Quick nog eens zou doelpunten.

Het ging hierna een paar weken minder. Ons elftal verloor thuis met 0-1 van MSV '19, met 0-2 van SO Soest en met 0-2 van FC De Bilt. In de wedstrijd tegen MSV '19 liep Harry Buur een knieblesure op die verstrekkende gevolgen zou hebben. In ieder geval zou Harry een meniscusoperatie moeten ondergaan.

Na de twee verloren wedstrijden herstelde ons elftal zich – zonder Harry - door een 2-2 gelijkspel bij Baarn en een 0-2 overwinning op Brederodes (paasmaandag 5 april 2010). Alle vier de doelpunten tegen Baarn en Brederodes kwamen voor rekening van Brian Kosterman.

*Vriendschaar – Fair Play 2-1.
Freek Vermeulen duelleert met Roscoe Josefzoon van Fair Play.*

Op 11 april de derby tegen Fair Play thuis. Vóór de aanvang van de wedstrijd werd een minuut stilte in acht genomen vanwege het overlijden van Melchior Akihary, oud speler van Vriendschaar. Bij de rust stond het 0-1 voor Fair Play door een halverwege de eerste helft door Tim Copper veroorzaakte penalty. Na de rust zorgde Brian Kosterman uit een vrije schop voor de 1-1. Dank zij een mooie goal van Tim Copper tegen het einde van de wedstrijd boekte ons elftal een zwaarbevochten 2-1 overwinning op de stadgenoot.

Er volgden ter afsluiting van het seizoen nog een 1-1 gelijkspel bij CDW en een 0-1 nederlaag tegen Brederodes. Ons elftal eindigde met 28 punten uit 22 wedstrijden op de negende plaats in deze competitie. In degradatiegevaar kwam ons elftal niet. Toch was er een heel grote middenmoot die begon met Wasmeer op de vierde plaats met 31 punten en eindigde bij MSV '19 op de voorlaatste plaats met 26 punten. MSV werd daardoor veroordeeld tot het spelen van een nacompetitie.

Het seizoen 2010/11

Teruggeworpen naar de vierde klasse

Het eerste elftal stond wederom onder leiding van Gerrit Plomp.

Gezien de goede resultaten in het seizoen 2009/10 was er alle aanleiding geweest om de verbintenis met Gerrit te verlengen. Het zou anders gaan lopen. Niek Amelink was teruggekeerd na een eenjarig avontuur bij Theole.

Selectie senioren 2010/11 Voorste rij v.l.n.r. Sander Verbeek, Matthijs van Harten, Niek Amelink, Youssef Ramdani, Vincent Rinck, Florens Timmermans, Zinho Neves, Tim Copper, Jeroen van den Ham, David Ronnes, Bas van Overbeek. Middelste rij v.l.n.r. Marcel Uding (verzorger), Reza Uiman (trainer), René van Dijk (leider eerste elftal), Ilias Jijih, Bruce Verbeek, Boaz Souhuwat, Jerrol Suitela, Koray Sargin, Ayron Patty, Daan Lustenhouwer, Marcel van Dalen (leider tweede elftal), Bep Adelaar (wedstrijdsecretaris), Bram van Velden (grensrechter), Gerrit Plomp (hoofdtrainer). Achterste rij v.l.n.r. Brian Kosterman, Tibor Veldhuizen, Jasper Pin, Sander van Overbeek, Harry Buur, Jordao Pelamonia, Mochine Ramdani, Joep van der Kley, Rutger Stijlaart, Rachid Dagdag, Domingus Souhuwat. Op de foto ontbreken Jordan van Gestel, Bob van den Ham, Tiemen van der Heiden, Rik van Overbeek en Rick van Vliet.

Het nieuwe seizoen begon heel erg matig, zo niet slecht. In de openingswedstrijd tegen MSV '19 thuis op 5 september 2010 werd met 0-0 gelijk gespeeld.

In de daarop volgende wedstrijd in Wijk bij Duurstede verloor ons elftal met 2-0 van CDW. Vriendenschaar speelde beter dan CDW, maar de ploeg uit Wijk maakte de doelpunten.

Harry Buur gaat bij de wedstrijd Vriendenschaar – VVZA zwaar geblesseerd van het veld. Hij wordt ondersteund door René van Dijk en Marcel Uding. Boaz Souhuwat en trainer Gerrit Plomp kijken toe. Harry Buur zou nooit meer voetballen.

In de daaropvolgende thuiswedstrijd tegen VVZA verliep de tweede helft dramatisch. Met de rust was het nog 0-0. Na een kwartier in de tweede helft besloot Gerrit Plomp tot het inzetten van Harry Buur, ogenschijnlijk geheel hersteld van zijn knieblesure en de meniscusoperatie. Na een half uur in de tweede helft werd Freek Vermeulen als 'pinchhitter' ingezet. Maar het was VVZA dat toesloeg. Binnen twee minuten stond het 0-2 voor VVZA. Op het moment dat VVZA bezig was met de aanval die het tweede Amersfoortse doelpunt zou inleiden, zeeg Harry Buur krimpnd van pijn ineen. De geopereerde knie van Harry begaf het en hij moest van het veld worden gedragen. De wedstrijd tegen VVZA ging met 0-2 verloren.

Na drie wedstrijden één schamel punt verdiend en nog niet gescoord.

Dat doelpunt kwam er in de uitwedstrijd tegen Quick 1890 in Amersfoort dankzij Boaz Souhuwat in de twaalfde minuut. Maar in de tweede helft scoorde Quick toch nog de gelijkmaker: 1-1.

Op 3 oktober leed ons elftal een ondubbelzinnige 1-5 nederlaag tegen Waterwijk. Er werd slecht gespeeld. Een week later speelde ons elftal stukken beter tegen Wasmeer, maar leed het een onverdiende 1-0 nederlaag. Harde charges van Wasmeer bleven onbestraft en ons elftal had zeker een paar strafschoppen mogen nemen. Na een kwartier spelen in de tweede helft scoorde Wasmeer het winnende doelpunt.

Op 17 oktober 2011 stond de derby tegen SMVC Fair Play weer op het programma. Dankzij sterk verdedigen sleepte ons elftal een 0-0 gelijkspel uit het vuur.

Vriendenschaar – Fair Play 0-0. Op de foto heeft de keeper van Fair Play de bal onderschept. Bas van Overbeek komt te laat. Geheel links Sander Verbeek. In het midden Nick van der Horst van Fair Play. Hij voetbalde in de jeugd bij Vriendenschaar. In de periode 2016/18 zou hij weer bij Vriendenschaar voetballen. Geheel rechts Roscoe Josefzoon van Fair Play.

In de daarop volgende weken pakte ons elftal maar moeizaam wat wedstrijdpunten. Eerst ging ons elftal met 4-2 onderuit tegen OSM '75.

Vervolgens werd het thuis 1-1 tegen UTS. Het Vriendenschaardoelpunt kwam voort uit een penalty vlak na de rust benut door Brian Kosterman.

Het 3-3 gelijkspel tegen AS '80, op 21 november, kwam maar moeizaam tot stand. De doelpunten van de ploeg uit Almere ontstonden door zwak verdedigen. Vlak voor het einde van de wedstrijd stond het 2-3. Niek Amelink scoorde in de negentigste minuut de gelijkmaker na een assist van Bas van der Linden.

De wedstrijd tegen AS '80 was de laatste vóór de winterstop. Vriendenschaar had na tien wedstrijden pas vijf wedstrijdpunten behaald. Het doelsaldo 8 voor en 19 tegen spreekt boekdelen.

De relatie tussen trainer Gerrit Plomp en het eerste elftal kwam onder druk te staan. Plomp had al aangegeven dat het zijn laatste seizoen bij Vriendenschaar zou zijn. Verder was het inmiddels duidelijk geworden dat een einde was gekomen aan de voetbalcarrière van Harry Buur. Hij zou Gerrit Plomp bij de trainingen gaan assisteren.

Na de winterstop werd de competitie hervat met twee uitwedstrijden. Tegen Magreb '90 werd het 0-0 en tegen MSV '19 verloor ons elftal vrij kansloos met 3-0. Vlak voor het rustsignaal benutte MSV een penalty. Na de rust bleek ons elftal deze tegenslag niet te boven kunnen komen.

Het vertrouwen van onze selectie in Gerrit Plomp was nu zodanig dat het bestuur besloot om Plomp op non-actief te stellen. Daarbij werd het besluit niet uitsluitend verweten aan Plomp. Maar de 'klik' tussen spelers en coach was verdwenen. Aan Reza Uitman, trainer van het tweede elftal, werd verzocht om de leiding over het eerste elftal over te nemen.

Aanvankelijk bleek er sprake van een positief 'shokeffect'. Want op 6 februari 2011, onder nieuwe leiding, behaalde ons elftal een verrassende 1-2 overwinning op VVZA dat op dat moment in de top van de afdeling speelde.

Een week later weer drie winstpunten erbij dankzij een 1-0 thuisoverwinning op Quick 1890. De doelpunten tegen VVZA en Quick kwamen alle drie voor rekening van Sander Verbeek. In Almere pakte ons elftal nog een winstpunt door een gelijk spel tegen Waterwijk, waar eerder kansloos met 1-5 van was verloren.

Op 27 februari 2011 opnieuw een overwinning thuis. Met 1-0 werd Brederodes verslagen en Sander Verbeek was weer de matchwinnaar.

Vriendenschaar – Brederodes 1-0. Heeft Niek Amelink de bal gekopt of Jordan van Gestel (nr.10) de bal omhoog geschoten? Meer naar rechts Sander Verbeek en op de voorgrond Zinho Neves (nr.8).

Op 6 maart 2011 maakte Maarssen een einde aan de puntenreeks van Vriendenschaar. Ons elftal leed een 1-0 nederlaag na een vroeg doelpunt. Een week later leek ons elftal op een 2-1 overwinning op Wasmeer af te stevenen. Maar in de negentigste minuut raakte onze Youssef Ramdani door een forse aanslag – knie in de borst – zwaar geblesseerd. Ons elftal verwachtte een vrije schop te mogen nemen, maar de scheidsrechter gaf juist een vrije schop aan Wasmeer.

Youssef Ramdani wordt per brancard gewond afgevoerd door Brian Kosterman, Marco van Overbeek, Marcel Uding en René van Dijk. Wasmeer profiteerde van de verwarring en scoorde de gelijkmaker.

Op 20 maart ging ons elftal naar Sprokkelenburg om Fair Play te bestrijden. Sander Verbeek bezorgde met een kopbal ons elftal al in de zevende minuut een voorsprong. Maar Fair Play was veel beter en kwam al in de 12e minuut langs. Het was daarna aan onze keeper Vincent Rinck te danken dat het vooralsnog 1-1 bleef. Vlak voor de rust kwam Fair Play met tien man te staan na een forse overtreding van een van hun spelers. Het verhinderde Fair Play niet om de betere ploeg te blijven. Tien minuten na de rust bracht Fair Play de stand op 2-1. Vriendenschaar zag, ook na het inbrengen van enkele wissels, geen kans meer om de wedstrijd nog te laten kantelen.

Reza Uitman had tot dan tot volle tevredenheid van het eerste elftal met de spelers gewerkt. En met 11 wedstrijdpunten uit zeven wedstrijden had hij ook een inhaalslag met het elftal gemaakt.

Doordat Youssef nog gewond op het veld lag en ons elftal nog helemaal niet in positie was, scoorde Wasmeer de gelijkmaker door de bal met een boog over de ver voor zijn doel staande keeper Vincent Rinck heen in het net te deponeren. Verontwaardiging en protesten van Vriendenschaar zijde alom. Er werd nog afgetrapt en de scheidsrechter liet een halve minuut uitspelen. De scheidsrechter floot daarna af en Youssef werd naar het ziekenhuis afgevoerd.

Maar Reza besloot desondanks om persoonlijke motieven te stoppen als interim coach. Vriendenschaar vond oud-trainer Michel Blokker, met toestemming van zaterdagclub Jonathan, bereid om het seizoen af te maken. Harry Buur en leider René van Dijk zouden hem assisteren.

Ons elftal had wel wat stappen vooruit gemaakt, maar bevond zich nog dik in de gevarenzone. Drie ploegen zouden in deze competitie rechtstreeks degraderen en nog een team zou in de nacompetitie terecht komen. Ons elftal stond na het treffen met Fair Play nog op een degradatieplaats.

Op 3 april vergrootte koploper CDW onze zorgen door in Wijk bij Duurstede probleemloos van ons elftal te winnen. Een week later moest ons elftal in Utrecht op een laat moment in de wedstrijd toestaan dat UTS op gelijke hoogte kwam (2-2). Met het ene wedstrijdpoint schoot ons elftal niet zoveel op.

Er leken een week later drie punten klaar te liggen tegen Maarsse dat allang in veilige haven was. Een kwartier voor tijd leidde ons elftal met 3-0 en leek er geen vuiltje meer aan de lucht. Maar in het laatste kwartier schoot Maarsse drie keer met scherp en kon ons elftal slechts één wedstrijd punt aan het totaal toevoegen.

Op 1 mei 2011 won ons elftal met 3-6 van AS '80 en speelde MSV '19 1-1 gelijk tegen Wasmeer. Ons elftal en MSV stonden nu in punten gelijk (22 punten), met MSV een beter doelsaldo (MSV op de twaalfde plaats en Vriendenschaar op de dertiende). AS '80 had 23 punten en stond daarmee elfde. In theorie was Fair Play, op de veilige tiende plaats staande en met 27 punten nog te achterhalen. Nog twee wedstrijden te gaan.

Op de voorlaatste speeldag was ons elftal niet opgewassen tegen Magreb '90 dat nog kans had kampioen te worden. Ons elftal hield verdedigend lang stand tegen Magreb en moest zich definitief gewonnen geven na een penalty in de negentigste minuut (uitslag 0-2). MSV '19 speelde gelijk en liep een punt uit. AS'80 verloor.

Noch MSV '19, noch AS '80, noch Vriendenschaar kon zich op de laatste speeldag nog in veiligheid stellen. Maar alle drie konden nog wel rechtstreekse degradatie ontlopen. Het liep verkeerd af voor ons elftal. Het speelde zelf in Vianen met 2-2 gelijk tegen Brederodes. Pas in de 89e minuut kwam Brederodes langszij. Maar AS '80 en MSV '19 wonnen de laatste wedstrijd.

*Brederodes – Vriendenschaar eindigde in 2-2. Ons elftal had moeten winnen.
V.l.n.r. Sander van Overbeek, Sander Verbeek en Niek Amelink.*

Vriendenschaar was met 23 punten gedoemd te degraderen naar de vierde klasse. Ook AS '80 degradeerde met 26 punten. Door een beter doelsaldo dan AS '80 kon MSV '19 de nacompetitie bereiken.

Uiteindelijk zou MSV via de weg van de nacompetitie toch ook degraderen naar de vierde klasse.

Het verblijf van Vriendenschaar in de derde klasse had slechts drie seizoenen geduurd.

Het seizoen 2011/12

Vriendenschaar mist promotie op een haar

Ons eerste elftal moest na degradatie uit de derde klasse zien het verloren gegane terrein te herwinnen. En het zou gaan gebeuren met een trainersduo: Cor Prein en René Benschop. Cor was afkomstig uit de eigen gelederen. Hij had bij de jeugd van Vriendenschaar gevoetbald. Maar als talentrijk voetballer had hij het daarna hogerop gezocht tot in het betaalde voetbal. In het seizoen 2011/12 zou bij Vriendenschaar worden ingezet als trainer-speler.

René Benschop was in het verleden al jeugdtrainer van Vriendenschaar geweest. In de voorbije twee seizoenen was hij als technisch jeugdcoördinator weer bij Vriendenschaar aan de slag gegaan. Nu zou hij met Cor Prein aan de leiding van het eerste elftal staan. Bij de wedstrijden, met Cor in het veld, zou René de coaching voor zijn rekening nemen.

Selectie senioren 2011. Achterste rij v.l.n.r. René van Dijk (leider 1e elftal), Werner Vermeulen, Chaid Badaoui, Bruce Verbeek, Dominggus Souhuwat, Koen Mulder, Martijn Stauthamer, Ayrson Patty, Sander van Overbeek, Brian Martens, Mark Atema, Sander Verbeek, Rick van Overbeek. Middelste rij v.l.n.r. Marcel Uding (verzorger), Bep Adelaar (wedstrijdsecretaris), Bram van Velden (leider 2e elftal), Achmed Achouitar, Terrence Stolp, Joël van Kranenburg, Robert Rienks, Ilias Jijih, Karim Bouzbib, René Benschop (trainer 1e elftal), Cor Prein (trainer/speler 1e elftal), Marcel van Dalen (grensrechter 1e elftal). Voorste rij v.l.n.r.: Niek Amelink, Tibor Veldhuizen, Bas van Overbeek, Ilias el Karicha, Vincent de Weger, Thomas Woerdenbach, Joey Vermeulen, Karim el Ghoulbzouri, Rachid Dagdag, Aziz Ramdani, Youssef Ramdani, Rachid Dahri.

Ons eerste elftal begon onder aanvoering van dit opmerkelijke trainersduo voortvarend aan de competitie. HVC werd in Amersfoort met 1-3 verslagen, vervolgens werd Amsvorde thuis met 5-3 aan de kant geschoven. In Amsterdam ging de Surinaamse voetbalclub Zuidooit United met liefst 0-7 onderuit. Terrence Stolp scoorde een glanzende hat-trick. Op 25 september 2011 kwam opnieuw de uitslag 5-3 op het scorebord. Met deze cijfers werd Baarn verslagen. Ons elftal kwam vlot op een 2-0 voorsprong, maar een kwartier voor tijd was Baarn teruggekomen tot 2-2. In het laatste kwartier maakte ons elftal nog drie doelpunten en Baarn er

tussendoor nog eentje, zodat de 5-3 overwinning een feit was.

Een week later boekte ons elftal een 1-2 zege op BVV'31 uit Blaricum na een slechte eerste en een goede tweede helft.

Op 9 oktober bond Vriendenschaar thuis de strijd aan tegen medekoploper Zeist. Er werd een 2-1 zege geboekt. Al na vijf minuten stond Zeist met 0-1 voor. Het duurde tot de zeventigste minuut voordat ons elftal langszij kon komen dank zij een doelpunt van Cor Prein. Tien minuten voor tijd schoot Tibor Veldhuizen uit een vrije schop de 2-1 binnen.

Laren – Vriendenschaar 3-1. Bas van Overbeek wordt hard aangepakt door de keeper van Laren.

Op 19 oktober ging ons elftal voor het eerst in de competitie onderuit bij Laren '99. Het werd 3-1 voor de Larense ploeg. Ons elftal nam na een klein kwartier spelen de leiding, maar Laren zorgde voor drie treffers, alle in de eerste helft gescoord, voor de uiteindelijke winst. Het aantreden van Cor Prein in

de tweede helft bracht geen verandering in de stand. Ons elftal zag daarmee de kans op de titel van de eerste periode geminimaliseerd worden. En uiteindelijk verdampte de kans op de periodetitel geheel op de volgende speeldag. Weliswaar won ons elftal op 30 oktober met 4-2 van AS'80, maar Zeist ging er op doelsaldo met de periodetitel vandoor.

Vriendenschaar – AS '80 4-2. De keeper van AS '80 onderbreekt een aanval van Vriendenschaar. Spelmoment met v.l.n.r. Jordan van Gestel, Terrence Stolp en Niek Amelink.

Op 6 november moest ons elftal uit spelen bij 't Gooi. Bij de rust stond het 1-1 en direct na rust werd het 1-3. De wedstrijd stevende af op 1-3 als uitslag. Maar in de 83e minuut kwam een speler van 't Gooi zodanig ten val dat zijn knie uit de kom schoot.

Dat was een zo akelig gezicht dat de scheidsrechter besloot de wedstrijd te staken. Zowel Vriendenschaar als 't Gooi verwachtte dat de stand 1-3 wel door de KNVB als eindstand zou worden vastgesteld. Maar die bepaalde dat de resterende zeven minuten later toch zouden moeten worden uitgespeeld.

Op 13 november kwam ons elftal weer op kop door een 1-0 zege op Hooglanderveen. De overwinning kwam heel laat tot stand. In de 87e minuut scoorde Cor Prein met een snoekkopbal à la Bep Bakhuis de winnende treffer. Zeist verloor deze zondag met 3-1 van Baarn. Een week later werd er afgetekend met 1-6 gewonnen in Amersfoort bij KVVA.

Twee dagen later, op dinsdagavond 22 november 2011, moest ons elftal weer naar Hilversum om de resterende zeven minuten tegen 't Gooi uit te spelen. Twee minuten na hervatting van de wedstrijd veroorzaakte Sander Verbeek een penalty

en kwam 't Gooi ineens op 2-3. De laatste vijf minuten van de wedstrijd werden daardoor erg spannend. Maar 't Gooi kwam, gelukkig voor ons elftal, niet verder.

Op 4 december won ons elftal thuis met 1-0 van Victoria Hilversum. De overwinning kwam halverwege de tweede helft tot stand. Opvallend was dat de wedstrijd werd geleid door de slechts achttienjarige Menno Lagerwey uit Hoorn. Hij floot een heel verdienstelijke wedstrijd.

Vriendenschaar – Victoria 1-0. Tibor Veldhuizen zet een aanval op en probeert daarbij zijn tegenstander te passeren.

Op 11 december de laatste wedstrijd vóór de winterstop uit bij BFC in Bussum. De 1-1 kwam al in de eerste helft tot stand. Ons elftal was niet op schot. Het Vriendenschaardoelpunt werd namelijk halverwege de eerste helft gefabriceerd door een BFC-speler. De tweede helft was aantrekkelijk, maar er vielen geen doelpunten. Inmiddels was Baarn zodanig op de ranglijst opgeklimmen dat het zich op doelsaldo kon kronen tot herfstkampioen. Ons elftal ging dus als tweede de winterstop in.

Op 22 januari 2012 werd de competitie hervat met een thuiswedstrijd tegen HVC uit Amersfoort. Ons elftal raakt direct na rust op een 0-1 achterstand. De gelijkmaker viel pas na een dik half uur in de tweede helft.

Daarna produceerde ons elftal onder stormachtige omstandigheden nog eens drie doelpunten. Uiteindelijk won ons elftal met 4-2 tegen laagvlieger HVC.

De week erop werd Amsvorde in Amersfoort met 0-5 verslagen. Na ruim twintig minuten spelen stond het al 0-3. De competitie lag hierna even stil, maar op 26 februari 2012 werd Zuidoost United in Amsterdam met 4-1 verslagen. Op 4 maart 2012 won een veel sterker eerste elftal thuis toch maar bescheiden met 2-1 van BVV'31.

De strijd om het kampioenschap van de vierde klasse F ging zich toespitsen tussen Vriendenschaar, koploper Baarn en achtervolger Zeist.

Maar op 11 maart een tegenslag: 2-1 verlies bij Zeist. Vriendenschaar speelde vrijwel de hele wedstrijd met tien man. In de tiende minuut kwam onze keeper Roy Roodenburg bij een uitlooppoging in botsing met een Zeistspeler. De scheidsrechter zag er een overtreding in, waardoor Roy met rood van het veld moest. Joël van Kranenburg ging onder de lat en veldspeler Youssef Ramdani moest daardoor van het veld. Bij een numerieke meerderheid scoorde Zeist twee doelpunten. Pas ver in blessuretijd scoorde Vriendenschaar tegen. Een week later weer twee verliespunten door thuis met 1-1 gelijk te spelen tegen Laren '99. Het werd toch één winstpunt, want zowel Zeist als Baarn verloor. Baarn verloor nog wel tegen het zeer zwakke Zuidoost United! Weer een week later won ons elftal uit met 1-2 van AS'80, maar Baarn won ook met 2-1.

Op 1 april 2012 won ons elftal thuis met 1-0 van 't Gooi. Al in de eerste minuut scoorde Cor Prein. En toen gebeurde er de hele wedstrijd niks meer, althans wat doelpunten betreft. Baarn won eveneens.

Op paasmaandag 9 april moest ons elftal dan aantreden tegen Baarn in Baarn. Het was een inhaalwedstrijd. De scheidsrechter die de wedstrijd zou moeten leiden had zich wegens een blessure moeten afmelden. En toen stond ineens oud-eredivisie- en internationaal scheidsrechter Robert Luinge voor de neus van de elftallen. Het hoofdveld was bezet door de handbalafdeling van Baarn, waardoor de voetbalwedstrijd tot ongenoegen van het bestuur van de voetbalafdeling verplaatst werd naar een bijveld van kunstgras.

Scheidsrechter Luinge leidde de wedstrijd Baarn –Vriendenschaar (3-0). Links van hem Cor Prein en rechts Niek Amelink.

De wedstrijd tegen Baarn ging voor ons elftal met 3-0 verloren. Sander Verbeek was deze dag de pineut, want twee Baarndoelpunten kwamen als 'eigen doelpunt' voor zijn rekening. Toch was de overwinning voor Baarn verdiend. Baarn won door deze overwinning de titel van de tweede periode. Bovendien nam de ploeg vijf punten voorsprong op ons elftal. De zondag erop won ons elftal verdiend met 0-2 van Hooglanderveen, maar Baarn won ook. Weer een week later boekte ons elftal thuis een monsterscore op het wel heel zwakke KVVA. Het werd 10-0 voor Vriendenschaar. Terrence Stolp, toch

al topscorer deze competitie en Domingus Souhuwat scoorden allebei drie doelpunten. Wel hattricks, maar geen zuivere. Die van Domingus werd onderbroken door een doelpunt van Terrence. Terrence zelf doelpuntte in twee speelhelften en de drie doelpunten werden tevens onderbroken door andere Vriendenschaarspelers. Toen Vriendenschaar in de 86e minuut nog een penalty mocht nemen, kwam Roy Rodenburg hiervoor zijn doel uit om het tiende doelpunt te scoren. Ons elftal verzekerde zich door de plaats op de ranglijst van de nacompetitie voor promotie naar de derde klasse.

Keeper Roy Roodenburg nam tegen KVVA het tiende doelpunt voor zijn rekening door het benutten van een penalty.

De keerzijde van deze monsteroverwinning kwam een week later, want ons elftal ging met 5-0 onderuit bij Victoria Hilversum. De score liep pas aan het einde van het duel op, maar bij deze score viel de overwinning voor Victoria niet te betwisten. Mogelijk waren de spelers van Vriendenschaar al bij de nacompetitie. Baarn werd deze zondag kampioen en promoveerde naar de derde klasse. Op 13 mei 2012 verloor ons eerste elftal in Bussum met 2-1 van BFC. Hierdoor legde de Bussumse ploeg beslag op de derde periode.

De nacompetitie dan. Die zou gespeeld worden tussen Brederodes, SV Diemen en Vriendenschaar.

Op 20 mei 2012 speelden Brederodes en SV Diemen in Vianen met 1-1 gelijk.

De week erop kwam Vriendenschaar op Tweede Pinksterdag, 28 mei, thuis in actie tegen Brederodes. Op een zonnige en zeer warme dag won ons elftal met 3-0. In de zevende minuut werd het 1-0 door een eigen doelpunt van Brederodes. In de twintigste minuut benutte Terrence Stolp een penalty. Voor de rust werd het zelfs 3-0 door een doelpunt van Boaz Souhuwat op aangeven van Tibor Veldhuizen. Daarmee was de wedstrijd eigenlijk gespeeld.

Vriendenschaar – Brederodes in de nacompetitie op 28 mei 2012.

Uitslag 3-0.

Spelbeeld met Tibor Veldhuizen en Terrence Stolp (achter).

Op 3 juni 2012 zou in de wedstrijd SV Diemen – Vriendenschaar hoe dan ook de beslissing gaan vallen. Ons elftal had aan een gelijkspel genoeg en Diemen zou moeten winnen. Het werd in Diemen een dramatische wedstrijd. Vanaf het begin van de wedstrijd miezerde het enigszins.

Al in de tweede minuut kwam Vriendenschaar met tien man te staan, doordat Sander Verbeek zijn tegenstander veel te hard attaqueerde. Rood.

Vriendenschaar moest met tien man verder, maar toonde zich in de eerste helft overtuigend sterker dan een compleet Diemen. In de 34e minuut een vrije schop voor Vriendenschaar. De bal werd opgevangen door Cor Prein en die schoof de bal beheerst onder de keeper van Diemen door: 0-1 en dat werd ook de rust.

Diemen-Vriendenschaar. Op de foto is het nog 0-0. Maar in dezelfde minuut zou Vriendenschaar de leiding nemen. Rechts Cor Prein, met nummer 9 Terrence Stolp en geheel links Tibor Veldhuizen.

Tot aan de zestigste minuut geen vuiltje aan de lucht voor Vriendenschaar. Maar toen scoorde Diemen de 1-1 gelijkmaker. Diemen kreeg vleugels en Vriendenschaar voelde de man minder. Maar ons elftal hield, inmiddels regende het, tot de 90e minuut stand. Alleen de blessuretijd nog. En toen maakte Niek Amelink hands in het strafschoopgebied.

Diemen benutte de penalty: 2-1. Diemen nu op het punt van promoveren en Vriendenschaar toch nog met lege handen. Ons aangeslagen elftal had niet meer de kracht om terug te komen. Het werd nog 3-1 voor een uitbundig feestvierend SV Diemen. Vriendenschaar ging zeer teleurgesteld met de bus terug naar Culemborg.

Seizoen 2012/13

Naar de derde klasse via periodetitel

Vriendenschaar moest opnieuw starten in de vierde klasse H. Ons eerste elftal was ingedeeld met twee Culemborgse tegenstanders, Focus '07 en Fair Play. Ons elftal stond weer onder leiding van Cor Prein en

René Benschop, waarbij Cor weer als speler-trainer. Topscorer van het vorige seizoen, Terrence Stolp, had Vriendenschaar verlaten. Maar een nieuwe topscorer zou zich dit seizoen aandienen: Pascal Rinck, de zoon van oud-speler Richard Rinck en oud-spielster Majorie van den Ham.

Eerste elftal seizoen 2012/13, hier op de foto met de nieuwe teamsponsor Bouwbedrijf Van Dillen (maart 2013). Staande v.l.n.r. Marcel van Dalen (grensrechter), René van Dijk (leider), Adrian Koziolok, Pascal Rinck, Sander Verbeek, Sander van Overbeek, Tibor Veldhuizen, Tim van Zanten, Cor Prein, Cees van Dillen en Jaap de Windt (directie Bouwbedrijf Van Dillen) en Marcel Uding (verzorger). Zittend v.l.n.r. Boaz Souhuwat, Dominggus Souhuwat, Ilias Jijih, Mochine Ramdani, Robert Rienks, Roy Roodenburg Tim Copper en Niek Amelink.

Het nieuwe seizoen begon spectaculair, want er stond op 2 september 2012 al meteen een derby op het programma, uit tegen Focus '07.

In deze eerste wedstrijd van het competitie seizoen was Vriendenschaar in de eerste helft fysiek niet opgewassen tegen Focus. Al in de eerste helft nam Focus een 2-0 voorsprong. In de tweede helft kwam ons elftal beter voor de dag, Maar de 2-0 stand bleef te lang op het scorebord staan. Pas in de 89e minuut maakte Karim el Ghoulbzouri met een prachtige vrije schop 2-1. Het was te laat om nog langs zij te komen.

Ons elftal revancheerde zich de week erop thuis door een vlekkeloze 5-0 zege op Schalkwijk. Al in de eerste minuut scoorde Pascal Rinck. Bij de rust was het al 3-0.

Veel lastiger had ons elftal het op 16 september uit tegen Aurora uit Werkhoven. Het werd een fysieke partij. Karim el Ghoulbzouri scoorde in de 33e minuut en tekende daarmee tevens voor de 0-1 zege van Vriendenschaar. In het begin van de tweede helft moest Karim zich laten vervangen na een harde charge van Aurora. Keeper Roy Roodenburg onderscheidde zich door zijn keeperswerk.

Focus'07 – Vriendenschaar 2-1. Cor Prein probeert de bal uit alle macht onder controle te krijgen.

Op 23 september 2012 had ons elftal thuis geen moeite met Odijk. Een 4-0 zege, die al in de derde minuut gestalte kreeg door een rake kopbal van Niek Amelink uit een snelle aanval.

Op 30 september verspeelde ons elftal punten door uit met 1-1 gelijk te spelen tegen MSV '19. Op slag van rust scoorde Niek Amelink de 0-1. Die stand bleef in de tweede helft lang gehandhaafd. MSV scoorde in de 82e minuut de gelijkmaker uit een corner. Op de uitslag was weinig aan te merken.

De volgende zondag, 7 oktober, won ons elftal verdiend met 3-1 van Vreeswijk. Karim Ghoulbzouri scoorde in de zeventiende minuut, maar in de 36e minuut scoorde Vreeswijk uit een vrije schop. Vriendenschaar bleef hierna de betere partij, maar speelde te slordig. Adrian Koziolak zorgde er in de 64e minuut voor dat ons elftal weer op voorsprong kwam. Tien minuten later was er een eigen doelpunt van Vreeswijk, waardoor de wedstrijd feitelijk werd beslist.

Een week later leed ons elftal een onnodige 3-2 nederlaag bij PVCV in Vleuten. Vlak voor en na de rust nam PVCV een 2-0 voorsprong. Pascal Rinck bracht de marge terug door in de 61e minuut tegen te scoren. In blessuretijd scoorde Niek Amelink de gelijkmaker. Maar de blessuretijd duurde voor ons elftal te lang. Want in de 96e minuut fabriceerde PVCV de winnende treffer.

Op 28 oktober pakte ons elftal met 2-0 de volle winst tegen Brederodes. Het bleef heel lang 0-0. Invaller Mochine Ramdani scoorde in de 88e en 90e minuut, waardoor Vriendenschaar toch met de winst ging strijken. Hoewel de overwinning heel laat tot stand kwam, was ze toch verdiend.

Vriendenschaar verloor op 4 november uit met 3-2 van SCH'44. De doelpunten van SCH kwamen voort uit snelle uitvallen. SCH toonde een grotere handelingsnelheid en verdiende daardoor de overwinning.

*SCH '44 –
Vriendenschaar
3-2.
Luchtduel met
Pascal Rinck.*

Faja Lobi/KDS was op 11 november geen partij voor Vriendenschaar. De 5-0 zege had hoger kunnen uitvallen. Boaz Souhuwat scoorde een hattrick. Pascal Rinck nam de twee andere doelpunten voor zijn rekening.

Een teleurstelling was de 2-0 nederlaag bij SVF op 18 november. In de tweede helft scoorde SVF uit twee momenten twee treffers.

Vriendenschaar combineerde beter maar zag geen kans tegendoelpunten te fabriceren. In de eerste helft raakte keeper Roy Roodenburg zo zwaar geblesseerd bij een botsing met een eigen speler en een van SVF dat hij zich moest laten vervangen door Robert Rienks.

Op 2 december stond er opnieuw een derby op het programma, nu tegen Fair Play Play, op sportpark Sprokkelenburg.

*Fair Play –
Vriendenschaar 0-2
met Tim Copper.*

Het duel speelde zich af op een door regen zware grasmat. Er was een herkeuring nodig om de wedstrijd te laten doorgaan. Robert Rienks die in het doel de zwaar geblesseerde Roy Roodenburg verving, hield stand bij de eerste furieuze aanvallen van Fair Play. In de 35e minuut scoorde Cor Prein voor Vriendenschaar. Na een stormloop van Fair Play in de tweede helft scoorde Tibor Veldhuizen de 0-2 en werd de wedstrijd op slot gegooid.

Het was de laatste wedstrijd tot aan de 'winterstop', mede doordat een aantal wedstrijden wegens weersomstandigheden, veel regen en later sneeuw, voorlopig kwam te vervallen. Pas op 3 februari 2013 werd de competitie hervat met de return tegen Aurora. Goalie Roy Roodenburg was nog geblesseerd en Robert Rienk stond weer onder de lat. Mede door goed keeperswerk van Robert kon ons elftal een kleine 1-0 zege op de stugge tegenstander boeken. En daarvoor was nog een penalty nodig, elf minuten na de rust, benut door Pascal Rinck.

Robert Rienks verdedigde zijn doel met verve in de wedstrijd tegen Odijk (1-2).

Op 17 februari 2013 won Vriendenschaar uit bij Odijk met 1-2. Bij rust stond het 0-2 door doelpunten van Pascal Rinck. De laatste twintig minuten speelde Vriendenschaar met tien man, nadat Niek Amelink wegens een dubieuze hands op een rode kaart was getraakteerd. Vier minuten vóór de officiële eindtijd benutte Odijk een penalty. De overwinning van Vriendenschaar kwam echter niet in gevaar.

Een week later ging de competitie verder, een inhaalwedstrijd thuis tegen het bijna onderaan staande 't Goy. Het kunstgrasveld was goed bespeelbaar nadat de sneeuw was verwijderd. Ons elftal blameerde zich, tot verbijstering van de weinige toeschouwers, door met 0-3 te verliezen. Deze eindstand was al bij de rust bereikt.

Het ontbreken van enkele spelbepalende spelers kon nauwelijks als excuus gelden.

Op 3 maart stelde ons elftal thuis tegen MSV '19 alles in het werk om de blamage tegen 't Goy uit te wissen. Al na zes minuten maakte Pascal de 1-0. Daarna werd het een wedstrijd van de gemiste kansen. Pas in de 85e minuut kon Boaz Souhuwat de 2-0 scoren, na een fraaie combinatie met Tim Copper.

Bij Vreeswijk op 10 maart 2013 boekte ons elftal onder gure weersomstandigheden een duidelijke 1-4 zege. Daarmee schudde het een concurrent voor een periodetitel van zich af. Mochine Ramdani verrichte een hattrick. Roy Roodenburg stond na een langdurige blessure weer onder de lat.

*Vriendenschaar –
PVCV 4-0.
Spelbeeld met Pascal
Rinck.*

Tegen PVCV werd een week later revanche genomen op de eerder tegen PVCV opgelopen 3-2 nederlaag (14 oktober 2012). Thuis werd met 4-0 duidelijk afstand genomen. Ons elftal was niet compleet. Maar de junioren Martijn Wuite, Valentijn Nijenhof en Tim van Zanten bleken goede vervangers. Tim van Zanten smaakte het genoeg om het vierde doelpunt voor Vriendenschaar te scoren.

De uitwedstrijd tegen Brederodes ging op 24 maart met 1-3 verloren. Ons elftal speelde niet veel minder dan Brederodes. Maar Brederodes speelde effectiever bij uitvallen. In blessuretijd mocht Boaz Souhuwat de 'eretrefeer' scoren. In de strijd om de derde periodetitel verloor Vriendenschaar de koppositie aan Brederodes, terwijl SVF en SCH'44 (met een wedstrijd minder) ook voorbij Vriendenschaar gingen.

*Vriendenschaar –
Focus '07 3-2.
Spelbeeld met Boaz
Souhuwat.*

In het paasweekende moesten twee inhaalwedstrijden worden gespeeld die nog tot de tweede periode behoorden. Op zaterdag 30 maart werd de wedstrijd Vriendenschaar – Focus '07 gespeeld, oorspronkelijk vastgesteld voor 20 januari. Het was bepaald geen lenteweek, hoewel de zomertijd was ingegaan.

Het werd een spannende wedstrijd die op het nippertje door Vriendenschaar werd gewonnen. Ons elftal probeerde opbouwend te voetballen, maar vond een robuust spelend Focus tegenover zich. Vriendenschaar nam halverwege de eerste helft de leiding door een doelpunt van Tibor Veldhuizen, na een handige pass van Tim Copper uit een vrije schop.

Door een penalty kwam Focus weer op gelijke hoogte. Vlak voor rust nam Tim Copper een corner zo scherp dat de bal rechtstreeks in het doel zeilde. In de tweede helft kwam Focus opnieuw op gelijke hoogte. Hoewel Vriendenschaar de betere ploeg was, dreigde de wedstrijd in een gelijkspel te eindigen. Maar in blessuretijd loste Pascal Rinck een schot dat te machtig was voor de keeper van Focus: 3-2.

Op paasmaandag 1 april speelde ons eerste elftal uit bij Schalkwijk. Vriendenschaar speelde een belabberde eerste helft. Al in de tweede minuut keek ons elftal tegen een 1-0 achterstand aan. Bij rust stond het nog steeds 1-0. De zaken werden in de tweede helft rechtgezet: een 1-4 overwinning met een onvervalste hattrick van Pascal Rinck.

Schalkwijk – Vriendenschaar 1-4 met Youssef Ramdani aan de bal en achter hem Boaz Souhuwat.

Door de uitslagen tijdens het paasweekende werd Brederodes kampioen van de tweede periode.

SCH '44 was weliswaar als eerste geëindigd, maar had al de titel van de eerste periode veroverd.

Vriendenschaar – SCH '44 werd een spectaculaire 6-5 zege. Roy Roodenburg onderschept een aanval van SCH.

Op 7 april speelde Vriendenschaar thuis tegen koploper SCH'44. Het werd een waar spektakelstuk, met elf doelpunten. Ons elftal maakt er zes en won met 6-5. SCH nam al vroeg de leiding, maar bij de rust stond ons elftal met 4-3 voor. Het werd zelfs 6-3 in de tweede helft, maar hierna kwam SCH terug tot 6-5. Het vijfde doelpunt van SCH werd in de eerste minuut van de blessuretijd gescoord. Maar vanwege een langdurige blessurebehandeling van keeper Roy Roodenburg, tien minuten vóór de officiële speeltijd, moest er veel langer worden doorgespeeld. Bij een 6-4 stand moest Roy zich laten vervangen door juniorkeeper Rody Honingh. Vriendenschaar hield met moeite stand in nog vijf minuten extra tijd. Pascal Rinck nam liefst vijf doelpunten van Vriendenschaar voor zijn rekening.

Een week later speelde Vriendenschaar uit heel teleurstellend 1-1 gelijk tegen het onderaan staande Faja Lobi/KDS. Halverwege de eerste helft stond ons elftal zelfs met 1-0 achter. In de tweede helft scoorde Tim Copper de gelijkmaker. Maar eerst ontsnapte Vriendenschaar nog aan een 2-0 achterstand toen een schot van Faja Lobi op de kruising van het Vriendenschaardoel belandde. Robert Rienks verdedigde het doel.

Op 21 april mocht ons elftal geen fouten maken om in aanmerking te komen voor de derde periodetitel. Dat deed ons elftal ook niet door een 5-2 zege thuis op SVF. Robert Rienks verdedigde weer het doel. De overwinning van ons elftal hing toch aan een zijde draadje. Welswaar kwam ons elftal al in de tweede minuut met 1-0 vóór door een penalty, benut door Pascal Rinck, maar bij rust stond die 1-0 nog steeds op het scorebord. Erger nog was dat ons elftal de tweede helft met negen spelers moest beginnen.

Vlak voor rust weigerde Dominggus Souhuwat de door hem in het SVF-doel geschoten bal op last van de scheidsrechter op te halen, hetgeen hem uiteindelijk twee gele kaarten dus rood opleverde. Sander van Overbeek ging als aanvoerder verhaal halen bij de scheidsrechter. Daarbij liep hij tegen de scheidsrechter op, waardoor hij ook rood kreeg. In de tweede helft wist SVF de twee-man-meer-situatie niet uit te buiten. Integendeel. Tien minuten na rust kwam Vriendenschaar door een tweede penalty, benut door Boaz Souhuwat, zelfs op een 2-0 voorsprong. Daarna hield SVF open huis tegen een fraai combinerend Vriendenschaar en stond er uiteindelijk 5-2 op het scorebord. Het was een cruciale wedstrijd geweest. Vriendenschaar was opgerukt naar de derde plaats.

Als deze derde plaats in de volgende wedstrijd kon worden vastgehouden, was ons elftal verzekerd van de nacompetitie voor promotie naar de derde klasse. Ook kon ons elftal nog kampioen van de derde periode worden.

Pascal Rinck verwickeld in een duel met de verdediging van Fair Play.

Zondag 5 mei, bevrijdingsdag. Maar dat kon ook voor Vriendenschaar gelden. Dan moest wel de in degradatienood verkerende stadgenoot Fair Play worden verslagen. Het werd echter een 1-1 gelijkspel. De keeper van Fair Play was een enorme sta in de weg. Op slag van rust kwam ons elftal toch op een 1-0 voorsprong door een kopbal van Pascal Rinck. Zeven minuten na rust was het echter 1-1 na een afstandsschot van Fair Play. Hoewel ons elftal de betere ploeg was speelde het toch zodanig lauw dat Fair Play overeind bleef.

Doordat de concurrenten SVF en Aurora punten verspeelden, werd Vriendenschaar kampioen van de derde periode. Weliswaar geëindigd op de derde plaats achter SCH en Brederodes, maar die waren al periodekampioen. Ook in de eindrangschikking kwam Vriendenschaar definitief op de derde plaats achter SCH en Brederodes. Maar ook dat zou eventueel recht gegeven hebben op de nacompetitie. Het periodekampioenschap telde.

In de laatste competitiewedstrijd stond er voor Vriendenschaar niks meer op het spel. Maar uit tegen 't Goy gaf ons elftal de wedstrijd met 4-3 uit handen.

Drie keer stond ons elftal op voorsprong, maar drie keer kwam 't Goy op gelijke hoogte. Vijf minuten vóór het eindsignaal gaf ons elftal zich toch nog gewonnen. De reguliere competitie werd afgesloten met Robert Rienks op het doel.

De nacompetitie

In de eerste ronde van de nacompetitie moest ons elftal het opnemen tegen het aloude UVV. In het verleden waren beide teams vaak op hoger niveau tegen elkaar uitgekomen.

De eerste confrontatie was op 19 mei in Utrecht. Roy Roodenburg verdedigde, na een langdurige heupblessure, weer het doel van Vriendenschaar. Ons elftal kwam na tien minuten spelen op een 1-0 achterstand. Vijf minuten voor rust scoorde Pascal Rinck de gelijkmaker uit een vrije schop. In de zeventigste minuut kwam UVV na een uitbraak op een 2-1 voorsprong. Maar vijf minuten later scoorde Pascal de gelijkmaker, weer uit een prima genomen vrije schop. Vlak vóór het einde van de wedstrijd zorgde Pascal voor een hattrick door een schitterende kopbal na een voorzet van Cor Prein. Vriendenschaar zegevierde daardoor met 2-3.

Spelbeeld uit de wedstrijd Vriendenschaar – UVV (2-1). V.l.n.r. Niek Amelink, Pascal Rinck en Tibor Veldhuizen.

Op 26 mei had ons elftal genoeg aan een gelijkspel om verder te kunnen in de nacompetitie. In de tiende minuut scoorde Vriendenschaar 1-0 bij een knappe volley van Cor Prein. Deze stand bleef tot aan het einde van de officiële speeltijd op het scorebord. Maar in de tweede minuut van de blessuretijd scoorde UVV de gelijkmaker. Een minuut later maakte Tibor Veldhuizen de winnende treffer en kon het zich gaan opmaken voor de slotronde tegen DWSV.

In de tweede ronde bleek DWSV een gemakkelijke prooi. Op donderdag 31 mei ging DWSV wel heel

gemakkelijk met 0-5 onderuit. Aanvankelijk had DWSV het betere spel, maar na een klein half uur opende juist Vriendenschaar de score door Pascal Rinck. Het was ook Pascal die een paar minuten na rust met een rake kopbal voor de 0-2 zorgde. In de twintigste minuut na rust zorgde Pascal uit een penalty voor 0-3 en een hattrick. DWSV moest bovendien met tien man verder. Tien minuten voor het einde van de wedstrijd werd het zelfs 0-4, weer door Pascal met een keihard schot. En drie minuten voor tijd werd het nog 0-5 toen DWSV verdedigend ging knoeien en Pascal ook deze treffer voor zijn rekening nam.

DWSV – Vriendenschaar (0-5). Tibor Veldhuizen is opgedoken voor het doel van DWSV.

Het eerste elftal voor de aanvang van de beslissende wedstrijd tegen DWSV. Staande v.l.n.r. Adrian Koziolk, Sander van Overbeek, Roy Roodenburg, Sander Verbeek, Cor Prein, Niek Amelink. Zittend v.l.n.r. Tibor Veldhuizen, Ilias Jijih, Boaz Souhuwat, Chahid Badaoui, Pascal Rinck.

Eigenlijk was DWSV voor de return op 2 juni in Culemborg al kansloos na de 0-5 afstraffing in Utrecht. DWSV liep opnieuw tegen een 5-0 nederlaag op. Al vóór de rust was een 3-0 stand

bereikt door doelpunten van Boaz Souhuwat, Cor Prein en Chahid Badaoui (een fraai afstandsschot). Direct na rust produceerden Cor Prein de 4-0 en invaller Mochine Ramdani de 5-0.

Boaz Souhuwat was een van de doelpuntenmakers tegen DWSV (5-0).

Eerste elftal gepromoveerd naar de derde klasse. Staande v.l.n.r. Mattie van den Ham, Cor Prein, Marcel van Dalen, René van Dijk, Dominggus Souhuwat, Niek Amelink, Tim van Zanten, Adrian Koziolk, Bruce Verbeek, Chahid Badaoui, Tibor Veldhuizen, Youssef Ramdani, Roy Roodenburg, René Benschop (verscholen achter bos bloemen), Marcel Uding. Zittend v.l.n.r. Robert Rienks, Ilias Jijih, Mochine Ramdani, Tim Copper, Pascal Rinck, Sander van Overbeek en achter hem Sander Verbeek, Boaz Souhuwat, Bep Adelaar.

Het kampioenselftal nam, na afloop van de feestelijkheden op het veld, deel aan een rondrit door de stad.

Seizoen 2013-14

Wisselende resultaten in derde klasse

Met het duo Cor Prein-René Benschop kon geen overeenstemming worden bereikt over contractverlenging. Het eerste elftal stond dit seizoen nu voor het eerst onder leiding van Harry Buur. Zijn voetballoopbaan had hij vanaf de jeugd tot en met het eerste elftal doorgebracht bij Fortitudo en enkele seizoenen bij TOP uit Oss. Doordat Fortitudo in 2007 ging fuseren met Culemborg '67 en

op zaterdag ging spelen, stapte Harry destijds over naar Vriendenschaar. Hij werd hij een zeer gewaardeerde kracht in de spits van het eerste elftal. Aan zijn voetballoopbaan kwam ontijdig een einde door een zware blessure op 19 september 2010, nadat hij eerder een knieoperatie had ondergaan. Harry legde zich vervolgens toe op het trainersvak en was gedurende enkele seizoenen trainer van de junioren A1. Harry was klaar voor ons eerste elftal, dat weer terug was in de derde klasse.

A-selectie seizoen 2013/14. Foto 17 november 2013. Voorste rij v.l.n.r. Niells Bosch, Niek Amelink, Samad Ramdani, Chahid Badaoui, Bas van Overbeek, Sander Verbeek, Tim Copper, Servanio Martina. Middelste rij v.l.n.r. Marcel van Dalen (grensrechter), Marcel Uding (verzorger), Robert Rienks, Vincent Rinck, Roy Roodenburg, Harry Buur (trainer), Ludy Oosterhuis (assistent-trainer), René van Dijk (leider). Achterste rij v.l.n.r. Boaz Souhuwat, Martijn Wuite, Farid Bouzbib, Pascal Rinck, Achmed Achouitar, Mathijs Zuurmond, Karim Ghoulbzouri, Tibor Veldhuizen.

In de eerste wedstrijd van het nieuwe seizoen, 8 september thuis tegen het sterke Kampong, kwam ons elftal wat tekort en verloor met 0-2. De zondag erop speelde ons elftal in Baarn met 3-3 gelijk tegen Baarn.

Drie keer kwam ons elftal aan de leiding; drie keer kwam Baarn terug. De thuisploeg speelde driekwart van de wedstrijd met tien man, na een rode kaart. De wedstrijd werd door Vriendenschaar onnodig uit handen gegeven.

Op 22 september speelde ons elftal weer gelijk, nu thuis met 2-2 tegen Roda '46. Ook deze wedstrijd werd eigenlijk uit handen gegeven. Tot tien minuten vóór tijd stond ons elftal met 2-0 voor. Het werd toch nog 2-2.

Vriendenschaar (in rood-zwart) nam tegen BFC de leiding door een fraaie vrije schop van Farid Bouzbib (op de achtergrond). Op de voorgrond Maurice Sporklede (links) en Tibor Veldhuizen.

Op 6 oktober leed ons elftal thuis een smadelijke 0-8 nederlaag tegen Brederodes. Aanvankelijk was ons elftal de betere ploeg. Maar in de dertigste minuut werd Farid Bouzbib met rood van het veld gestuurd. Nog voor de rust buitte Brederodes de man meer situatie uit: 0-2 bij de rust. Ons elftal kwam niet terug in de tweede helft, want na een kwartier spelen leidde Brederodes al met 0-4. Daarna liep Brederodes over ons elftal heen. Vriendenschaar beëindigde de wedstrijd zelfs met negen man. Een kwartier voor het einde van de wedstrijd mocht ook Niels Bosch na rood voortijdig de kleedkamer opzoeken.

Op 20 oktober kwam ons elftal in Almere niet verder dan 0-0 tegen het bepaald niet sterke Waterwijk. Ons elftal was wel beter, maar paal en lat keerden inzetten van ons elftal.

Een week later leed ons elftal een zware 5-2 nederlaag tegen Wameer, na notabene in de eerste helft met 0-2 voor te hebben gestaan. Na een klein half uur scoorde Wameer de aansluitingstreffer. 1-2 was ook de ruststand. Na de rust kwam Wameer op voorsprong, al speelde Vriendenschaar toen nog goed. In de 73e minuut kwam Maurice Sporklede als wissel in het veld voor Boaz Souhuwatt.

Op 29 september hetzelfde laken en pak, uit bij BFC. Bij rust stond ons elftal met 0-2 voor. Een tegendoelpunt en vervolgens een penalty brachten BFC toch nog op gelijke hoogte.

Twee minuten later kreeg Maurice na een overtreding de rode kaart gepresenteerd. Ons elftal moest hierna nog drie doelpunten van Wameer toestaan.

Thuis tegen Forza Almere speelde ons elftal voor de vijfde keer gelijk. Nu werd het 2-2, rust 1-2, in een door storm en regen geteisterde wedstrijd. De eerste periode van acht wedstrijden was ten einde. Met vijf punten sloot ons elftal deze niet erg gelukkige periode op de voorlaatste plaats af vóór HDS.

De ploeg uit Leersum was de eerstvolgende tegenstander op 10 november 2013. Ons elftal was beter, schiep de meeste kansen en verdiende de magere 0-1 overwinning door een doelpunt van Servanio Martina na ongeveer een half uur spelen. Het was de eerste overwinning van het seizoen.

Een week later kwam de tweede overwinning tot stand tegen Aurora uit Werkhoven. Door twee doelpunten in de tweede helft van Pascal Rinck uit vrije trappen werd de 2-1 overwinning binnengehaald. De overwinning was bepaald niet gemakkelijk, want tussen de twee Vriendenschaar-doelpunten in maakte Aurora eerst nog gelijk.

Sander Verbeek probeert in de wedstrijd tegen Houten de bal onder controle te krijgen.

Na een inhaalweekeinde trok ons elftal op 1 december 2013 naar een van de sterkere ploegen uit deze competitie, Houten. Deze tegenstander was gewoon beter in de omschakeling en qua doeltreffendheid. Houten bouwde regelmatig een 3-0 voorsprong op. Pas tegen het einde van de wedstrijd scoorde ons elftal tegen. Een 3-1 nederlaag.

Ook op 8 december kreeg ons elftal, niet eens slecht spelend maar verdedigend toch te vrijblijvend, thuis voetballes van het sterke SCH '44. Het werd 2-5. Een week later leed ons elftal een zelfde 5-2 nederlaag in Hilversum tegen Victoria. Ons elftal werd qua directheid afgetroefd en onze achterhoede gaf te veel ruimte weg.

Ons elftal vertoefde in de onderste regionen, net boven de degradatiestreep. De ploegen boven ons elftal namen echter afstand. Dit was de situatie bij de winterstop.

Het was een daverende verrassing toen bij de hervatting van de competitie op 19 januari 2014 ons elftal, uit nog wel, met 1-5 van Kampong won. Bij rust stond ons elftal met 0-2 voor. Een kwartier voor het einde van de wedstrijd kwam Kampong door een doelpunt terug tot 1-2. Maar in de laatste tien minuten werd Kampong over de knie gelegd door een doelpunt van Boaz Souhuwat en twee doelpunten van Pascal Rinck. Uitslag dus 1-5. Door het eerdere doelpunt in de eerste helft scoorde Pascal een hattrick.

Kopduel met Bas van Overbeek in de uitwedstrijd tegen Kampong.

Tibor Veldhuizen neemt een vrije schop in de wedstrijd tegen Baarn (2-1). Links Fair Bouzbib.

Een week later had ons elftal opnieuw succes door met 2-1 van het laag geplaatste Baarn te winnen. De overwinning was verdiend, maar kwam pas in de laatste minuten tot stand door een doelpunt van Niek Amelink. Ons elftal had zich door de twee overwinningen ruimschoots losgemaakt van de ploegen eronder. Er was inmiddels een gat geslagen van negen punten met de degradatiekandidaten.

Het kon even niet op bij ons eerste elftal. Want Roda '46 werd op 2 februari 2014 in Leusden met 0-5 overklast, na een ruststand van 0-1.

Ons elftal sloot de tweede periode van negen wedstrijden af met nóg een zege. Thuis werd op 16 februari BFC met 3-1 overmeesterd. Met zes overwinningen in de tweede periode eindigde ons elftal op een keurige vierde plaats.

Duel met Farid Bouzbib in de wedstrijd tegen BFC (3-1).

Met de wedstrijd Brederodes – Vriendenschaar werd de derde periode ingeluid. Op 23 februari ging ons elftal met 4-0 onderuit. Op de Vianense overwinning viel niets af te dingen.

Na een weekje rust revancheerde ons elftal zich op 9 maart door thuis met 5-1 te winnen van het zwakke Waterwijk.

Een week later, opnieuw thuis, moest het eerste elftal een 1-3 nederlaag tegen Wasmeer incasseren. Ons elftal nam weliswaar de leiding door een doelpunt van Tibor Veldhuizen, maar Wasmeer boog de stand om naar 1-3. Deze stand en uiteindelijk de uitslag werd al in de eerste helft bereikt.

Op 23 maart 2014 leed ons elftal een 4-2 uitnederlaag tegen Forza Almere. Alle doelpunten werden in de tweede helft gescoord. Vriendenschaar kwam zelfs met 4-0 achter. Twee doelpunten daarna van Farid Bouzbib gaven de uitslag nog een dragelijk aanzien.

Na een week even geen competitievoetbal wist ons elftal op 6 april thuis met 3-0 te winnen van HDS. De ploeg uit Leersum was een uur lang de betere ploeg, maar kwam niet tot scoren. Dus dat deed Vriendenschaar maar. Na een half uur spelen opende Farid Bouzbib de score. Pas tegen het einde liep ons elftal uit naar 3-0.

Actie van Boaz Souhuwat in de wedstrijd tegen HDS, onder toezien oog van Ludy Oosterhuis, René van Dijk en trainer Harry Buur.

Op 13 april werd het in Werkhoven 2-2 gelijk tegen Aurora. Vriendenschaar was de betere ploeg. Aurora wist door een penalty de 2-2 te bewerkstelligen.

De wedstrijd thuis tegen het sterke Houten ging op 27 april met 0-1 verloren. Een gelijkwaardige partij, maar het ontbrak ons elftal aan scorend vermogen. Belangrijker was dat ons elftal in de rest van de competitie niet meer door de clubs uit de degradatiezone kon worden ingehaald. Zo kreeg de enige concurrent, Aurora, met 9-1 klop van Wasmeer.

Op 4 mei verloor ons elftal in Harmelen met 3-0 van kampioenskandidaat SCH '44. Vriendenschaar bood prima tegenspel, maar SCH maakte de doelpunten.

De laatste wedstrijd van het seizoen was op 11 mei thuis tegen Victoria. Victoria nam na een half uur spelen wel de leiding, maar Vriendenschaar won met 3-1. Voor beide ploegen stond er in deze wedstrijd niks op het spel. Het was de laatste wedstrijd van keeper Roy Roodenburg, die van Vriendenschaar afscheid nam. Ook Sander Verbeek stopte en kreeg tien minuten voor tijd een applauswissel. Hij beëindigde zijn voetballoopbaan bij Vriendenschaar waar hij vanaf de jongste jeugd had gevoetbald. Karim el Ghoulbzouri maakte in de slotminuut van de wedstrijd het laatste competitiedoelpunt van het seizoen.

Eerste elftal 11 mei 2014. Staande v.l.n.r. Marcel van Dalen (grensrechter), Roy Roodenburg, Sander Verbeek, Samad Ramdani, Tibor Veldhuizen, Servanio Martina, Pascal Rinck, Chahid Badaoui, Maurice Sporkslede, Tolunay Sezer en Bas van Overbeek. Zittend v.l.n.r. Matthijs Zuurmond, Farid Bouzbib, Vincent Rinck, Boaz Souhuwat, Karim el Ghoulbzouri, Martijn Wuite en Mitchell van Oorschot.

Ons elftal eindigde deze competitie op de negende plaats, met 33 punten uit 26 wedstrijden. Negen wedstrijden gewonnen, zes gelijk en elf verloren. Het doelsaldo was 50-61.

SCH'44 en Kampong eindigden met 61 punten gezamenlijk op de eerste plaats. Er moest een

beslissingswedstrijd gespeeld worden om het kampioenschap. Kampong won deze met 3-1. SCH werd verwezen naar de nacompetitie voor promotie naar de tweede klasse. SCH slaagde niet en zou het volgend seizoen wederom tegenstander zijn van Vriendenschaar in de derde klasse.

Sander Verbeek speelde tegen Victoria op 11 mei zijn laatste wedstrijd en ging op de schouders genomen van het veld af. V.l.n.r. Vincent Rinck, Pascal Rinck, Bas van Overbeek en Martijn Wuite.

Seizoen 2014/15

In de nacompetitie gestrand

Het eerste elftal werd dit seizoen opnieuw gecoacht door trainer Harry Buur.

Vriendschaar ging voor een hoge klassering, mogelijk een periodetitel. SCH'44 leek favoriet voor de titel en rechtstreekse promotie naar de tweede klasse. Vorig seizoen had SCH de titel aan Kampong moeten laten na een beslissingsduel.

Eerste elftal bij de aanvang van de competitie 2014/15. Staande v.l.n.r. René van Dijk (leider), Ludy Oosterhuis (assistent-trainer), Ricardo van Hemert, Tolunay Sezer, Fabian van de Wel, Rody Honingh, Tibor Veldhuizen, Servanio Martina, Harry Buur (trainer), Marcel Uding (verzorger). Zittend v.l.n.r. Redouan ben Moghyt, Mo Ramdani, Mitchel van Oorschot, Karim el Ghoulboursi, Edin Sylejmani, Farid Bouzbib, Martijn Wuite, Michael Soepnel, Niek Amelink.

Ons elftal begon de competitie goed door op zondag 7 september met een overwinning te starten op Laren '99. De overwinning thuis met 1-0 was mager, maar wel verdiend. Boaz Souhuwat scoorde in de dertiende minuut het eerste doelpunt van het seizoen.

Een week later moest ons elftal bij Saestum de punten laten. Het werd een 2-1 nederlaag. Ons elftal had een gelijkspel verdiend, maar ook dat ene punt zat er niet in.

Op 21 september stond het thuisduel tegen titelkandidaat SCH '44 op het programma. Ons elftal speelde verdienstelijk, maar schoot aanvullend tekort tegen de ploeg uit Harmelen. Het werd 0-2. De seizoenstart van Vriendschaar kreeg bij HDS uit in Leersum niet het gewenste vervolg. Opnieuw leed ons elftal een 2-0 nederlaag. Het stond lang 0-0. In de 75e minuut scoorde HDS de 1-0 nadat onze keeper, Robert Rienks, de bal niet goed onder

controle kreeg. In de laatste minuut werd het nog 2-0.

Het werd tijd dat ons elftal van zich ging afbijten. En dat gebeurde ook in de thuiswedstrijd tegen Zwaluwen Utrecht 11. Vriendschaar boekte op 5 oktober een 6-1 zege. Bij rust was het al 2-0. Annas Jijih scoorde een hat-trick. Annas kwam pas in de achttiende minuut in het veld, nadat Wesley Hazenberg zich door een blessure moest laten vervangen.

Hoewel Brederodes al enkele seizoenen prioriteit gaf aan het zaterdagvoetbal, bracht het voorsnog ook een sterk zondagsteam op de been. Vorig seizoen leed ons elftal thuis een 0-8 nederlaag en in Vianen ging ons elftal met 0-4 onderuit. De wedstrijd tegen Brederodes uit op 12 oktober werd daarom met de nodige zorg tegemoet gezien.

*Brederodes –
Vriendenschaar
1-2. Duel met
Martijn Wuite.*

Maar ons elftal pakte met 1-2 de winst. Brederodes nam in de eerste helft al vroeg de leiding, maar halverwege de eerste helft kwam ons elftal op gelijke hoogte. Laat in de tweede helft bezorgde Boaz Souhuwat met een kopbal ons elftal de overwinning. Rody Honingh verdedigde weer het doel van Vriendenschaar en deed dat goed.

Vriendenschaar speelde uit tegen Victoria op 26 oktober. Victoria scoorde vlak voor rust het enige doelpunt. In de tweede helft scoorde ons elftal drie keer, maar alle doelpunten werden door de scheidsrechter afgekeurd. Een groot deel van de tweede helft speelde Vriendenschaar met tien man doordat Farid Bouzbid wegens vermeend natrappen het veld af moest.

Ter afsluiting van de eerste periode speelde ons elftal op 2 november thuis tegen VVZA. De wedstrijd was niet best maar er werd wel met 2-0 gewonnen.

Tegen het uit district West II afkomstige VEP uit Woerden won ons elftal een week later met 1-3. Vriendenschaar won, goed spelend, van de laag geklasseerde tegenstander.

Op 23 november moest ons elftal thuis heel lang wachten om de overwinning binnen te slepen. Forza Almere nam na een half uur spelen de leiding. Ons elftal stevende af op een nederlaag want het wilde, hoewel sterker, maar niet scoren. En na tien minuten in de tweede helft stond ons elftal met tien man na rood voor Samad Ramdani. In de negentigste

minuut scoorde Michael Soepnel de gelijkmaker. Vanwege allerlei blessurebehandelingen werd er door de scheidsrechter bijna een kwartier blessuretijd bijgetrokken. In de 58e minuut van de tweede helft wist Boaz Souhuwat te doelpunten en was de 2-1 winst alsnog voor Vriendenschaar.

Op 30 november verloor ons elftal met 1-0 van BFC in Bussum. Beide ploegen speelden goed, maar BFC was met een doelpunt in de 7e minuut de gelukkige winnaar.

Een week later revancheerde ons elftal zich door thuis met 2-0 van De Meer uit Amsterdam te winnen. Op 14 december verloor ons elftal uit met 1-0 van Roda '46. Er werd goed gevoetbald, maar er ontbrak een schutter. Het was de laatste wedstrijd vóór de winterstop.

De competitie werd pas op 25 januari 2015 hervat. In een aantrekkelijke partij van beide kanten trok ons elftal tegen Saestum met 1-0 aan het langste eind. Het winnende doelpunt kwam vlak voor rust tot stand dankzij een treffer van Servanio Martina.

Op 8 februari speelde ons elftal weer thuis nu tegen HDS. Het werd een 2-2 gelijk spel. Tot in de negentigste minuut leidde ons elftal met 2-1, maar toen scoorde HDS, niet geheel verdiend, toch nog de 2-2.

Twee weken later won ons elftal overtuigend met 1-4 van Zwaluwen Utrecht 11. Bij de rust was het al 0-3.

Op 1 maart nam Brederodes met 1-2 revanche voor de eerdere nederlaag in Vianen. De 1-2 werd al na twintig minuten spelen bereikt. Het tweede

doelpunt van Brederodes was een 'wereldgoal'. Van grote afstand en gedragen door een keiharde wind sloeg de bal onhoudbaar in het Vriendschaardoel.

*Vriendschaar – Victoria 2-0.
Duel met Tibor Veldhuizen.
Rechts Boaz Souhuwat.*

Een week later speelde ons elftal opnieuw thuis. Er werd met 2-0 gewonnen van Victoria. Het tweede doelpunt kwam na ongeveer een kwartier in de tweede helft tot stand door een penalty van Michael Soepnel.

Op 15 maart was ons elftal in Harmelen in de eerste helft goed opgewassen tegen koploper SCH '44. Bij rust was het nog 0-0. Maar toen SCH '44 direct na rust de score opende, was ons elftal niet meer in staat nog iets uit te richten. Het werd 3-0.

Een week later wist ons elftal met 1-3 te winnen van het Amersfoortse VVZA. Na ruim een half uur spelen scoorde ons elftal de openingstreffer door een doelpunt van Farid Bouzbib. Pas aan het einde van de wedstrijd vielen de andere doelpunten. Aan Vriendschaarzijde scoorde Boaz Souhuwat twee doelpunten. Tussen beide treffers in scoorde VVZA. SCH '44 werd op deze dag kampioen van de derde klasse, maar was ook al kampioen van de eerste periode. Het plaatsvervangend periode-kampioenschap werd voor ons elftal interessant.

*VVZA –
Vriendschaar 1-3.
Tibor Veldhuizen
(nr.5) haalt met een
omhaal de bal uit het
eigen doelgebied
V.l.n.r. Maurice
Sporkslede, Rody
Honing, Fabian van
der Wel, Tolunay
Sezer, Niek Amelink
en Farid Bouzbib.*

Het laag geplaatste VEP verloor op 29 maart met 3-0 van Vriendenschaar. De wedstrijd werd geteisterd door regen en storm. VEP had weinig in te brengen.

De minimale 0-1 zege bij Forza Almere kwam ons voor de ranglijst goed van pas. Niek Amelink scoorde in de dertigste minuut. Vijf minuten vóór tijd ontsnapte ons elftal aan de gelijkmaker. Forza Almere scoorde, maar op aanwijzing van onze grensrechter Marcel van Dalen keurde de scheidsrechter het doelpunt alsnog wegens buitenspel af.

Op 19 april leed ons elftal, thuis nog wel, een dure 0-3 nederlaag tegen Roda '46. Hierdoor kwam het uitzicht op de plaatsvervangende periodetitel in gevaar.

Maar een week later, 26 april, pakte ons elftal met dezelfde cijfers de winst bij Laren '99. Nadat ons elftal met 0-1 de leiding had genomen, kreeg Laren '99 twee penalty's te nemen. De eerste stopte Rody Honingh, de tweede miste Laren volkomen.

Het eerste elftal voorafgaande aan de wedstrijd tegen De Meer. Staand v.l.n.r: Marcel van Dalen(grensrechter), Marcel Uding(verzorger), Niek Amelink, Maurice Sporkslede, Boaz Souhuwat, Rody Honingh, Bas Spriel, Servanio Martina, Tibor Veldhuizen, Harry Buur (trainer) en René van Dijk (leider). Midden v.l.n.r: Fabian van der Wel, Martijn Wuite, Wesley Hazenberg en Michael Soepnel. Gehurkt v.l.n.r: Mitchell van Oorschot, Samad Ramdani, Tolunay Sezer, Farid Bouzbib en Illiass Dahri.

Ons elftal had nog één wedstrijd punt nodig om zich te plaatsen voor de nacompetitie. Dat werd tegen De Meer op 3 mei moeizaam in Amsterdam verkregen onder miezerige weersomstandigheden.

De Meer kwam in de eerste helft aan de leiding uit een penalty. Michael Soepnel scoorde na ongeveer een kwartier in de tweede helft de broodnodige gelijkmaker, ook uit een penalty.

De Meer – Vriendschaar eindigde in 1-1. Een spelbeeld met op de foto v.l.n.r. Farid Bouzbib, Michael Soepnel, Servanio Martina en Niek Amelink.

Een ontspannen Vriendschaar veegde in de laatste competitiewedstrijd met 7-1 de vloer aan met BFC dat zich, als tweede van onderen, al verzoend had met degradatie naar de vierde klasse. Na een half

uur spelen in de tweede helft moest Servanio Martina geblesseerd het veld af. Zijn vervanger, A-junior Milo Prins, scoorde prompt het vijfde en zesde doelpunt voor Vriendschaar.

De nacompetitie is gehaald. Terug met de bus van Amsterdam naar Culemborg (3 mei 2015).

De nacompetitie

In de eerste ronde van de nacompetitie zou ons elftal een uit- en een thuiswedstrijd moeten spelen tegen het Amsterdamse VVA/De Spartaan. Deze club

was in 1988 ontstaan uit een fusie van twee gerenommeerde tegenstanders van Vriendenschaar uit het verre verleden.

Servanio Martina was op 17 mei 2015 met twee doelpunten matchwinnaar in de uitwedstrijd tegen VVA/De Spartaan.

In de wedstrijd in Amsterdam nam VVA/De Spartaan de leiding met 0-1 wat ook de ruststand werd. In de tweede helft was ons elftal de betere ploeg. Dank zij twee doelpunten van Servanio Martina nam ons elftal de 1-2 winst mee naar Culemborg. Er volstond op 25 mei thuis een gelijkspel om de volgende rond van de nacompetitie te bereiken. De Amsterdammers namen in de eerste helft de

leiding met 0-2 en ons elftal had nog geluk bij een paar andere aanvallen van VVA/De Spartaan. Toen het na een kleine twintig minuten in de tweede helft 0-3 werd, was het eigenlijk gedaan met Vriendenschaar. Ons elftal streed nog voor een beter resultaat. Het werd in de slotfase nog wel 1-3, maar ons elftal was uitgeschakeld. Volgend seizoen opnieuw proberen vanuit de derde klasse.

Vriendenschaar – VVA/De Spartaan 1-3. Spelbeeld met Tolunay Sezer. Achteraan Farid Bouzbib.

Seizoen 2015/16
Opnieuw pas naar tweede klasse afgesneden

Ons eerste elftal moest opnieuw in de derde klasse aan de bak. Harry Buur was weer de trainer/coach van het elftal.

Eerste elftal seizoen 2015/16. Voorste rij v.l.n.r. Tibor Veldhuizen, Thom Souhuwat, Servanio Martina, Illias Dahri, Harry Buur (trainer), Ludy Oosterhuis (assistent-trainer), Joshua Cohen, Farid Bouzbib, Murat Akdeniz. Middelste rij v.l.n.r.: Marcel van Dalen (grensrechter), Marcel Uding (verzorger), Boaz Souhuwat, Maurice Sporklede, Mohammed Chouay, Fabian van der Wel, Tolunay Sezer, René van Dijk (leider). Achterste rij v.l.n.r.: Redouan ben Moghyt, Michael Soepnel, Martijn Wuite, Stan van der Wiel, Thom Verwey, Rody Honingh, Wesley Hazenberg, Samad Ramdani, Abid el Idrissi.

Ons elftal opende op 6 september thuis ijersterk tegen het zojuist naar de derde klasse gepromoveerde Hooglanderveen. Hooglanderveen werd met 7-1 naar huis gestuurd.

Pas in de slotfase, toen het al 6-0 stond, scoorde Servanio Martina, die al een hattrick op zijn naam had staan, in de negentigste minuut zijn vierde en Vriendschaars zevende treffer.

Hooglanderveen werd met 7-1 over de knie gelegd. Later bleek Hooglanderveen de afdelingskampioen te zijn. Op de foto Niek Amelink in actie.

Vriendenschaar en later ook andere ploegen verkeken zich heerlijk op Hooglanderveen. Lange tijd bleek het de enige nederlaag van deze ploeg te zijn. Hooglanderveen werd afgetekend kampioen. Maar zo ver zijn we nog niet.

Ons elftal kwam wel in een 'flow' terecht. HDS werd op 13 september in Leersum met 0-3 verslagen. Bij een 0-1 stand moest Vriendenschaar met nog dertig

minuten te spelen met tien man verder, nadat Farid Bouzbib op een tweede gele kaart was getraakteerd. Het derde ons elftal niet. Vlak na het vertrek van Farid schoot Abid el Idrissi uit een vrije schop de 0-2 binnen. Het werd nog 0-3 door Joshua Cohen. Een week later moest ons elftal opnieuw uit spelen tegen Aurora uit Werkhoven. Het werd wederom 0-3.

Aurora – Vriendenschaar (0-3) met Abid el Idrissi in actie.

Op 27 september boekte ons elftal een benauwde 4-3 zege op het zwak geachte Saestum. Tegen alle verwachtingen in nam Saestum in de eerste helft een 0-2 voorsprong. En in de tweede helft moest ons elftal nog een 1-3 achterstand goed maken. Met nog een kwartier te spelen lukte het om op een 4-3 voorsprong te komen. Daarna moest keeper Rody Honingh nog een aantal reddingen verrichten om de zege veilig te stellen.

Op 4 oktober werd Brederodes in eigen huis met 0-3 verslagen. Vijf minuten na rust, het stond inmiddels 0-2, moest Samad Ramdani wegens een rode kaart het veld af. Tegelijk kreeg Abid el Idrissi een gele kaart wegens protesteren. In de 65e minuut kreeg Abid zijn tweede gele kaart en stond ons elftal nog maar met negen man. Toch werd het 0-3 dank zij een fabelachtige omhaal van veraf door Boaz Souhuwat.

Rody Honingh stompt bal weg in de wedstrijd Brederodes – Vriendenschaar (0-3). Links van Rody zien we Martijn Wuite (vóór) en Michael Soepnel.

Ook Sporting '70 was niet opgewassen tegen Vriendenschaar. Hoewel Sporting in de achtste minuut met 0-1 de leiding nam, werd de ploeg uit Utrecht met een regelmatige 4-1 naar huis gezonden. De concurrentie voor de eerste

periodetitel verloor en dus kon Vriendenschaar de volgende week al vroegtijdig het recht op de nacompetitie verliezen. Dat gebeurde uit bij Wasmeeer, dat op 18 oktober thuis met 1-3 het onderspit dolf.

Kopduel in de wedstrijd Wasmeeer – Vriendenschaar met Wesley Hazenberg.

De laatste wedstrijd uit de eerste periode, op 1 november, werd eveneens gewonnen. Thuis werd MSV '19 met 4-2 aan de zegekar gebonden. MSV nam al in de zesde minuut de leiding. Daarna kwam Vriendenschaar toch op voorsprong. MSV scoorde de gelijkmaker en vervolgens kwam Vriendenschaar met 3-2 aan de leiding. Het gebeurde allemaal in de eerste helft. Die stand bleef lang in de tweede helft gehandhaafd, totdat Farid Bouzbib in de 82e minuut een penalty benutte. Vriendenschaar was nu ook ongeslagen kampioen van de eerste periode.

De tweede periode verliep voor ons elftal veel minder voorspoedig. Ineens was de vorm weg. In Amsterdam kreeg ons elftal de eerste verliespunten aan de broek door op 8 november met 2-2 gelijk te spelen tegen het laag geklasseerde De Meer.

Bij de rust was het nog 0-2 voor Vriendenschaar. De Meer slaagde er echter in om in de tweede helft op een moeilijk bespeelbaar veld langs zij te komen.

Ook de thuiswedstrijd tegen Zeist eindigde in 2-2. En ook hier nam ons elftal een 2-0 voorsprong. Bij de rust was het 2-1 en vier minuten na de rust scoorde Zeist de gelijkmaker. Stan van de Wiel stond in het doel ter vervanging van de geblesseerde Rody Honingh. Door storm en regen was de bal soms onhandelbaar waardoor er voor beide doelen hachelijke situaties ontstonden. Farid Bouzbib moest er in de slotfase met een tweede gele kaart van het veld af. Zowel Vriendenschaar als Zeist mocht vrede hebben met de uitslag.

Vriendenschaar – Zeist eindigde in 2-2. Actie met Michael Soepnel. Met nummer 10 Boaz Souhuwat.

De eerste nederlaag voor Vriendenschaar leek eraan te komen. En dat gebeurde in de uitwedstrijd tegen Laren '99 op 29 november. Rody Honingh had de plaats onder de lat weer ingenomen. Na dik twintig minuten stond ons elftal met 2-0 achter. Bij de rust was het 3-1. Een kwartier voortijd werd het nog 3-2 door Joshua Cohen, die ook het eerste doelpunt van Vriendenschaar voor zijn rekening had genomen. Verder kwam ons elftal niet. Abid el Idrissi liep tegen een tweede gele kaart op en zou voor de volgende wedstrijd zijn geschorst.

Ook de volgende wedstrijd ging op 6 december verloren in de thuiswedstrijd tegen VVZA. De rust werd met 1-1 bereikt. In de tweede helft ging Vriendenschaar in het offensief voor de winnende treffer, maar VVZA maakte die aan het einde van de wedstrijd uit een penalty. Doordat Hooglanderveen van Zeist verloor, bleef ons elftal nog net aan kop op de ranglijst.

In Leusden speelde ons elftal op 13 december met 0-0 gelijk tegen Roda '46. In een aanvankelijk levendige wedstrijd creëerde ons elftal weinig kansen. Roda was af en toe zeer gevaarlijk, maar wist evenmin te doelpunten. Hooglanderveen speelde deze zondag gelijk en Zeist verloor. Hierdoor kon ons elftal zich net aan nog laten 'kronen' tot herfstkampioen.

De competitie zou pas op 24 januari 2016 een vervolg krijgen.

De winterstop had ons elftal kennelijk niet echt goed gedaan, want de hervatting van de competitie begon met een deceptie. Thuis werd met 1-3 verloren van HDS. Ons elftal was geen schim van de ploeg die zo voortvarend aan de competitie was begonnen. Ons elftal verloor op deze dag ook de koppositie aan Hooglanderveen.

Ons elftal kon zich een week later, weer thuis, enigszins revancheren door met 2-1 van het onderaan staande Aurora te winnen. Boaz Souhuwat kreeg in deze wedstrijd gezelschap van zijn jongere broer Thom, die debuteerde.

Dat het juiste ritme aan ons elftal ontbrak, bleek op 14 februari. Ons elftal verloor in Zeist met 5-0 van Saestum. Een kansloze nederlaag. Een week later verloor ons elftal, thuis spelend, opnieuw. Nu van Brederodes met 0-1. Vriendenschaar stond na veertig minuten spelen met tien man nadat Abid el Idrissi een tweede gele kaart had ontvangen.

Dezelfde uitslag, 0-1, kwam op 6 maart in Utrecht tot stand, maar nu in het voordeel van Vriendenschaar tegen Sporting '70. Na een half uur spelen scoorde Joshua Cohen op aangeven van Servanio Martina.

Een vrije schop van Wasmeer. Links hoog opspringend Tolunay Sezer, Farid Bouzbib en Michael Soepnel. Op doel Rody Honingh. Rechts Martijn Wuite en Wesley Hazenberg.

Tegen het niet zo sterke Wasmeer won ons elftal thuis, 13 maart, met 4-3. Zwak verdedigen werd ons elftal bijna fataal. Weliswaar nam ons elftal na ruim een half uur spelen een 2-0 voorsprong, maar halverwege de tweede helft stond het 2-3. Na toch weer op gelijke hoogte te zijn gekomen, werd Niek Amelink matchwinnaar door een schot in de negentigste minuut dat de keeper van Wasmeer te machtig was.

Ons elftal had eindelijk het pad van de overwinningen terug gevonden.

In Montfoort, 20 maart, werd MSV '19 met 2-3 geklopt. Maar net als tegen Wasmeer kwam de overwinning in de slotminuut tot stand. Dit keer werd Servanio Martina matchwinnaar.

Op 3 april won ons elftal thuis van De Meer. De kleinst mogelijke zege, 1-0, dank zij een doelpunt van Joshua Cohen in de vijfenzeventigste minuut. Vriendenschaar was de hele wedstrijd sterker, maar wist het overwicht lange tijd niet in doelpunten om te zetten.

Beeld uit Vriendenschaar – De Meer (1-0). Tibor Veldhuizen aan de bal en achter hem Servanio Martina.

Zeist ging letterlijk met 0-4 onderuit. V.l.n.r. Tolunay Sezer, Tibor Veldhuizen en Michael Soepnel.

Dat ons elftal op 10 april met 0-4 van Zeist zou winnen was een verrassing. Ons elftal had Zeist bepaald niet onderschat, maar speelde prima. Op 24 april was Vriendenschaar ook de betere ploeg tegen Roda '46, maar keek het bij rust toch tegen een 0-1 achterstand aan. Door twee doelpunten van Joshua Cohen en een benutte penalty van Farid Bouzbib werd de verdiende overwinning binnen gehaald. Jordy Waroux debuteerde in het eerste elftal.

Op 1 mei trok Vriendenschaar naar Hooglanderveen dat inmiddels ruim op kop van de ranglijst stond.

Hooglanderveen was al lang de smadelijke 7-1 nederlaag tegen Vriendenschaar te boven gekomen. Vriendenschaar had nog een minieme kans op het kampioenschap, maar dan moest Hooglanderveen wel worden verslagen. De achterstand op de koploper zou dan tot twee punten kunnen worden terug gebracht. Het werd echter een 3-3 gelijk spel, rust 2-2, na een spectaculaire wedstrijd. Ons elftal nam tot drie keer toe de leiding, maar Hooglanderveen scoorde even zo vaak de gelijkmaker. De afstand van Vriendenschaar tot Hooglanderveen bleef vijf punten.

De keeper van Hooglanderveen onderbreekt een aanval van Vriendenschaar. Onder de keeper zien we Illias Dahri en rechts is Joshua Cohen.

In de voorlaatste wedstrijd van het competitie-seizoen verloor ons elftal op 8 mei met 3-2 van VVZA. VVZA won door een doelpunt in blessuretijd. Hooglanderveen werd algeheel kampioen na winst op Zeist.

De laatste wedstrijd van Vriendenschaar van het seizoen 2015/16, op 16 mei, was van geen belang. De thuiswedstrijd van het elftal tegen Laren '99 kon dienen voor vormbehoud op weg naar de nacompetitie. Ons elftal won ruimschoots met 7-3. Na een stand van 4-1 liet ons elftal Laren nog wel tot 4-3 terugkomen, maar daarna verruimde ons elftal de marge tot vier doelpunten.

Ons elftal eindigde de competitie op de tweede plaats. Er had mogelijk meer in gezeten als de wedstrijdenreeks in de tweede periode niet zo zwak was geweest.

De nacompetitie

In de eerste ronde van de nacompetitie op 22 mei moest ons eerst elftal het in twee wedstrijden opnemen tegen OSV uit Oostzaan. Eerst de uitwedstrijd. Vriendenschaar ging er gehandicapt naar toe, want vaste keeper Rody Honingh had zich ziek afgemeld en tweede keeper Stan van de Wiel was geblesseerd. Er werd een beroep gedaan op de vijftienjarige Denzel Muradin, talentvolle keeper van de junioren B1. En als reservekeeper werd een beroep gedaan op de 43-jarige Martijn Bouwmeester, ooit keeper van het eerste elftal. Denzel stond in de wedstrijd tegen OSV zonder schroom in het doel en verrichtte een aantal knappe reddingen. Ons elftal won de wedstrijd tegen OSV knap met 1-4. Bij de rust was het 0-1. Vlak na rust maakte OSV gelijk, maar daarna liep ons elftal met drie doelpunten weg van de tegenstander.

OSV – Vriendenschaar 1-4. Abid el Idrissi (nr. 9) bestookt de defensie van OSV bij een vrije schop. Met nummer 5 is Tibor Veldhuizen.

Ook bij de thuiswedstrijd een week later was ons elftal de betere ploeg, maar verzuimde het te doelpunten. Halverwege de tweede helft scoorde OSV wel. Het begin van een grimmig eindspel met diverse opstootjes. De trainer van OSV werd met een rode kaart weggestuurd. Na een duel werden een speler van OSV en Karim el Karicha door de scheidsrechter heen gezonden. En in aansluiting daarop ging ook Fabian van de Wel van het veld nadat de (neutrale) grensrechter de scheidsrechter had geïnformeerd. De wedstrijd eindigde in 0-1. Vriendschaar ging door het betere doelsaldo naar de tweede ronde, maar wel gehandicapt.

Op 5 juni moest Vriendschaar thuis aantreden tegen tweedeklasser Abcoude. Rody Honingh stond weer in het doel. Maar in de derde minuut kwam Rody in een zeer stevige botsing met een speler van Abcoude. Rody viel op de grond en had zijn tong ingeslikt. Een speler van Abcoude haalde die weer terug. Maar Rody werd per ambulance afgevoerd naar het ziekenhuis. Na veertig minuten kon de wedstrijd worden hervat met Denzel Muradin weer onder de lat. In de zesde minuut scoorde ons elftal

uit een indirecte vrije schop in het strafschopgebied nadat de scheidsrechter had afgefloten wegens overtreding van de zes-seconde-regel van de keeper van Abcoude. Ons elftal benutte de vrije schop door Abid el Idrissi, na aangespeeld te zijn door Michael Soepnel. Na een kwartier spelen was het 1-1 uit een kopbal. Joshua Cohen scoorde de 2-1 in de 24e minuut. Dat werd ook de ruststand.

Drie minuten na rust werd het weer gelijk. Maar in de 82e minuut scoorde Joshua de winnende treffer.

Ons elftal ging redelijk optimistisch op 12 juni naar Abcoude. Een gelijkspel zou volstaan voor promotie naar de tweede klasse. Het werd een totale teleurstelling. Want ons elftal werd weggespeeld. Bij rust was het al 3-0 voor Abcoude. Dat er in de tweede helft nog vier doelpunten voor Abcoude vielen was voor de statistiek. Invaller doelman Denzel Muradin had geen schuld aan de zeven treffers voor Abcoude.

Vriendschaar was uitgeschakeld en mocht het in het seizoen 2016/17 opnieuw in de derde klasse gaan proberen.

Kansloze 0-7 nederlaag bij Abcoude. Bij de bal Joshua Cohen. Links Boaz Souhuwat en op de achtergrond Farid Bouzbib.

Seizoen 2016/17

Eindelijk weer tweedeklasser

Vriendenschaar had in de laatste twee seizoenen de kans gehad om via de nacompetitie de tweede klasse te bereiken. Het kwam er niet van. Wat zou het seizoen 2016/17 gaan brengen? De verwachting was dat ons elftal wel bovenin zou kunnen meedraaien. Misschien weer een periodetitel. Maar we zagen ons niet een-twee-drie kampioen worden. Het uit de tweede klasse gedegradeerde Houten zagen we eerder als favoriet, evenals Saestum.

En ook de naar de derde klasse gepromoveerde ploegen van APWC en FC Jeugd leken favoriet. De KNVB was al een paar jaar bezig om de aloude districtsgrenzen te doorbreken om aantrekkelijker competities met ploegen 'dichterbij' te organiseren. Veel hadden we daar tot nog toe niet van gemerkt, de afgelopen seizoenen waren vrijwel uitsluitend ploegen uit district West I onze tegenstanders. Maar in het nieuwe seizoen zouden we ook gaan spelen tegen ploegen uit district Oost en Zuid I. Uit Oost waren behalve FC Jeugd, ook Eldenia en ONA '53 afkomstig. En uit Zuid I meldde zich SCR uit Rijswijk, wel heel dicht bij Culemborg.

Eerste elftal seizoen 2016/17 bij de aanvang van de thuiswedstrijd tegen Houten.

Staande v.l.n.r. Tibor Veldhuizen, Niek Amelink, Mark van Ingen, Abid el Idrissi, Nick van der Horst, Michael Soepnel, Servanio Martina, Bauke Bakker, Stan van der Wiel. Zittend v.l.n.r. Sonny van Kranenburg, Martijn Wuite, Ilias el Karicha, Joshua Cohen, Tolunay Sezer, Joram Misbeek.

Vriendenschaar begon op 4 september de competitie al meteen tegen een 'oosterling', Eldenia uit Elden, vlakbij Arnhem gelegen. Vaste doelman voor dit seizoen was Mark van Ingen. Ons elftal liet in de uitwedstrijd meteen twee winstpunten liggen.

Met de rust stond het 0-2 voor ons elftal. Maar via een penalty en een vrije trap wist Eldenia in de loop van de tweede helft toch nog een gelijkspel af te dwingen.

Vriendenschaar – Saestum 2-1. Een aanval op het doel van Vriendenschaar wordt afgeslagen.

De thuiswedstrijd tegen het sterke Saestum op 11 september werd door ons met 2-1 gewonnen. Bij de rust stond het 2-0 door doelpunten van Abid el Idrissi. Tien minuten na de rust scoorde Saestum tegen, maar daar bleef het bij.

Op 18 september opnieuw naar 'het oosten' afgereisd tegen ONA '53 uit Wageningen. Ons elftal speelde niet goed en incasseerde al snel een doelpunt. Bij rust stond het toch 1-2.

Een kwartier na rust kwam ons elftal met tien man te staan, doordat Mitchel van Dalen voor de tweede keer geel kreeg. Omdat de laatste overtreding in het strafschopgebied plaatsvond, mocht ONA ook nog een penalty nemen, die werd benut: 2-2. ONA zette het hierna volledig op de aanval. Echter bij een aanval van Vriendenschaar werd Joshua Cohen ten val gebracht in het strafschopgebied. Farid Bouzbib benutte de toegekende penalty. In de slotminuut maakte Michael Soepnel er nog 2-4 van bij een uitbraak.

Mark van Ingen tikt de bal over de lat bij ONA '53 – Vriendenschaar. Op de rug gezien Tolunay Sezer.

Vriendenschaar – APWC 2-2 met een actie van Michael Soepnel.

APWC was de volgende tegenstander van ons elftal. Thuis, op 25 september, werd het 2-2 na matig vertoond spel. APWC nam twee keer een voorsprong: in de zevende minuut vóór de rust en ook in de zevende minuut na rust.

VVZA bezorgde ons elftal een ondubbelzinnige nederlaag in Amersfoort. Op 2 oktober schoot ons elftal tekort tegen een effectieve tegenstander. VVZA nam met 3-0 de leiding. Ons elftal deed met een tegendoelpunt wat terug, maar vervolgens liep

VVZA uit naar 5-1, Het werd weliswaar nog 5-2, maar toen was de nederlaag al een feit.

Het in derbysfeer verkerende SCR werd op 9 oktober in Culemborg met 3-0 verslagen. Maar erg gemakkelijk kwam de overwinning niet tot stand. SCR verdedigde vooral en probeerde met uitvallen gevaar te stichten. Bij de rust was het nog 0-0. De wedstrijd werd uitstekend geleid door mevrouw Sandra Klein Lenderink.

Vriendenschaar – SCR 3-0. Joram Misbeek en Servanio Martina voor het SCR-doel.

*Vriendenschaar –
Houten 4-3.
Actie met Abid el Idrissi
links en Servanio
Martina rechts. Op de
achtergrond Ilias el
Karicha.*

Een regelrechte thriller werd op 16 oktober de thuiswedstrijd tegen favoriet Houten. Vriendenschaar opende de score zeven minuten vóór de rust, tevens de ruststand. Maar na rust werd het 1-3 in het voordeel van Houten. Het derde Houtense doelpunt kwam voort uit een penalty na 'aangeschoten' hands. Niemand gaf meer een stuiver voor Vriendenschaar. Maar in de slotfase inclusief blessuretijd ging Vriendenschaar los. Eerst werd het in de 82e minuut 2-3 door een doelpunt van Abid en Idrissi. Vervolgens nam Niek Amelink de bal direct op de pantoffel uit een corner (3-3). Na twee minuten in blessuretijd wist Joram Misbeek de bal half struikelend in het doel van Houten te werken: 4-3. Het was de eerste nederlaag van Houten in dit seizoen.

In Leersum werd HDS op 30 oktober op een zware, regelmatige 0-5 nederlaag getraakteerd. VVZA legde beslag op de titel van de eerste periode, met op de tweede plaats Houten en Vriendenschaar als derde.

Vriendenschaar bleef voorlopig aan de winnende hand. In Utrecht werd Sporting '70 op 6 november met 2-3 verslagen. Bij rust stond het nog 1-0 voor de Utrechtse. Maar in de tweede helft nam Vriendenschaar de leiding uit drie rake kopballen. Het werd nog 2-3; de winst was echter binnen.

Thuis werd op 13 november Zeist in een boeiende wedstrijd met 2-0 verslagen. De doelpunten vielen in de tweede helft. Door het gelijke spel tussen VVZA en Houten werd Vriendenschaar samen met VVZA koploper.

In een vrijwel gelijk opgaande wedstrijd tegen FC Jeugd in Ede trok ons elftal, op 27 november 2016, op het nippertje met 0-1 aan het langste einde. In blessuretijd scoorde Abid el Idrissi na een door Farid Bouzbib genomen vrije trap.

In Nederland was een felle discussie ontstaan over de veiligheid van kunstgrasvelden, met name vanwege het voor de gezondheid mogelijk schadelijke rubbergranulaat als instrooisel. Het bestuur van Vriendenschaar besloot dat er op de drie kunstgrasvelden bij Vriendenschaar vooralsnog niet getraind en gevoetbald mocht worden. Omdat er bij Vriendenschaar geen natuurgrasvelden meer waren, weken de teams bij de trainingen uit naar elders. Competitiewedstrijden bij de jeugd werden 'uit' gespeeld. De thuiswedstrijd van Vriendenschaar tegen Roda '46 werd gespeeld op een nieuw kunstgrasveld, maar met ander instrooisel, bij de voetbalvereniging Vreeswijk.

Op het kunstgrasveld van Vreeswijk won ons elftal met 3-2 van Roda '46. Hier een actie van Michael Soepnel.

Ons elftal won op 4 december met 3-2. Ons elftal nam al in de tweede minuut de leiding, maar bij rust was het 1-1. Nadat Roda in de tweede helft de leiding had genomen, wist ons elftal toch met 3-2 te winnen. Door slordigheden leed ons elftal veel balverlies.

Na zeven achtereenvolgende overwinningen leed ons elftal op 11 december een 2-1 nederlaag uit bij Wasmeer. De spannende en aantrekkelijke wedstrijd werd tien minuten voor tijd in het voordeel van de Hilversumse ploeg beslist. Doordat VVZA ook verloor, ging ons elftal samen met VVZA als koploper de winterstop in, achtervolgd door Eldenia en Houten.

De competitie werd op 29 januari 2017 hervat met een thuiswedstrijd tegen Eldenia. Ons elftal was niet volledig door een aantal schorsingen en dat liet zich, door afwezigheid van Abid el Idrissi en Joshua Cohen, wel merken. B-junior Berkay Sezer stond in de basis. Vlak voor rust maakte Eldenia 0-1. Na de rust scoorde Vriendenschaar de gelijkmaker, maar Eldenia scoorde vervolgens nog twee doelpunten.

Op 5 februari 2017 boekte ons elftal een kleine, maar zeer nuttige overwinning op Saestum in een partij waarbij Saestum in de eerste helft de betere ploeg was en Vriendenschaar in de tweede helft.

Michael Soepnel scoorde in de tweede helft het winnende doelpunt. Abid el Idrissi ontving een gele kaart. Omdat hij door zijn verzameling eerder geboekte kaarten op 'scherp' stond, zou hij de volgende wedstrijd moeten ontbreken in het elftal.

Met nog twee wedstrijden te gaan leidden Eldenia, Wasmeer en Vriendenschaar in de tweede periode, elk met vijftien punten en met een ietwat beter doelsaldo voor Eldenia (+5) dan voor Wasmeer(+4) en Vriendenschaar (+3).

Tegen APWC in Amersfoort pakte ons elftal op 19 februari met 2-4 de overwinning. APWC opende in de derde minuut de score. Maar in de loop van de wedstrijd bouwde ons elftal een 1-4 voorsprong op. Het laatste doelpunt van APWC zorgde ervoor dat Wasmeer met een gelijk doelsaldo als Vriendenschaar aan kop ging in de tweede periode maar daarbij meer doelpunten had gescoord.

Thuis op 5 maart viel de beslissing in de tweede periode. Door een 5-2 overwinning op ONA '53 en daarbij een 2-1 overwinning van Wasmeer op SRC werd ons elftal op basis van een beter doelsaldo periodekampioen. Ons elftal was hierdoor gerechtigd voor de derde maal in successie deel te nemen aan de nacompetitie.

Ons elftal had op de algemene ranglijst ook de koppositie ingenomen. De gedachten gingen voorzichtig ook uit op een algemeen kampioenschap. Maar er moesten nog negen wedstrijden worden gespeeld.

Vriendenschaar ging verder op de ingeslagen weg en versloeg op 12 maart Sporting '70 met 4-1. Dat Sporting in de tiende minuut via een penalty de leiding nam, deed ons elftal niet. Bij rust stond het al 3-1 voor ons elftal.

SCR – Vriendenschaar 1-0. Een incidentrijke wedstrijd. Bauke Bakker wordt onderuit gehaald. Links Servanio Martina en achter Fabian van der Wel.

19 maart werd een enorme deceptie. Vriendenschaar ging op bezoek bij 'buurman' SCR in Rijswijk, dat onderaan bengelde. Deze horde zou toch gemakkelijk genomen moeten worden. Op het knollenveld van SCR kwam ons elftal in de eerste helft nog aardig uit de voeten. Maar de vele kansen die Vriendenschaar kreeg, werden niet benut. In de 35e minuut echter een heel vervelend incident. Een SCR-speler vloog met gestrekt been af op onze keeper Mark van Ingen die zwaar geblesseerd raakte en de eerstvolgende wedstrijden ook niet meer zou kunnen keepen. Grensrechter Marcel van Dalen raakte zo van de kook dat hij, betrokken geraakt in een opstootje, met rood van het veld moest. Zoon Mitchel van Dalen werd uit voorzorg door trainer Harry Buur uit de wedstrijd gehaald.

De piepjonge Lukas Grizell verving Mark van Ingen in het doel. Sonny van Kranenburg verving Mitchel van Dalen. Huub van Oorschot nam de grensrechtersvlag. Met nog een aantal kansen voor Vriendenschaar brak de rust met 0-0 aan.

In de tweede helft slaagde ons elftal er evenmin in om uit de kansen een doelpunt te maken. Met nog een half uur spelen ontving Farid Bouzbib een tweede gele kaart, waardoor ons elftal de wedstrijd met tien man moest uitspelen.

En dan was er in de 88e minuut een uitval van SCR na een afgeslagen corner van Vriendenschaar. De nog aanvallend staande Bauke Bakker verspeelde de bal aan een SCR-speler die daardoor kan doorlopen. Hij lepelde de bal, over Lukas Grizell heen, het doel in. SCR won daardoor met 1-0.

*Vriendenschaar – VVZA 2-1. Wedstrijdbeeld met Lionel van Oorschot aan de bal.
Op de achtergrond v.l.n.r. Sonny van Kranenburg, Bauke Bakker en Tibor Veldhuizen.*

Ons elftal had nog enigermate geluk dat concurrent VVZA punten verspeelde na een gelijkspel. Vriendenschaar bleef de koppositie behouden, maar moest die nu delen met de Amersfoorters. De week erop was meteen het cruciale duel tussen de twee koplopers Vriendenschaar en VVZA in Culemborg. Stan van de Wiel verving Mark van Ingen in het doel. Vanwege het belang van de wedstrijd werd de scheidsrechter geassisteerd door twee neutrale grensrechters. Na zeven minuten scoorde Joshua Cohen met een fraaie kopbal uit een corner genomen door Tibor Veldhuizen: 1-0 en dat werd ook de ruststand. Het spel golfde op en neer, maar Vriendenschaar was na een kwartier in de tweede helft opnieuw trefzeker. Abid el Idrissi lepelde de bal bij een vrije schop rechtstreeks in het VVZA-doel. Tien minuten later kwam VVZA terug in de wedstrijd met een tegentreffer. Ons elftal hield hierna stand en boekte een zeer nuttige 2-1 zege. Ons elftal was opnieuw de enige koploper.

De hierna volgende wedstrijd, op 2 april thuis tegen HDS, leidde naar een probleemloze 5-1. Mark van Ingen was weer hersteld en verdedigde ons doel. Al in de eerste minuut kwam ons elftal op 1-0 nadat een achterwaartse kopbal van een HDS-speler in eigen doel werd gewerkt. Het werd uiteindelijk een regelmatige 5-1 zege. HDS scoorde tegen toen het al 5-0 stond.

Op 9 april moest ons elftal naar Houten. Een sleutelwedstrijd in deze competitie. Houten opende na tien minuten spelen de score. Na 17 minuten stond het 1-1. Door twee Houtense doelpunten stond het bij rust al 3-1 en leek ons elftal al verslagen. Maar na ruim twintig minuten spelen in de tweede helft scoorde Vriendenschaar 3-2. Vriendenschaar vocht verwoed voor de gelijkmaker. Die kwam er niet. Houten scoorde op slag van affluiten nog een vierde treffer. Door deze uitslag kwam Houten op twee punten van Vriendenschaar. De marge met VVZA bleef drie punten doordat de Amersfoorters van Roda '46 verloren.

Wedstrijdbeeld uit Houten – Vriendenschaar (4-2). Op de foto Farid Bouzbib, aan de bal, en Servanio Martina.

Op 23 april won ons elftal niet zo eenvoudig van Zeist in Zeist. Bij rust was het nog 0-0. Joshua Cohen scoorde in de tweede helft de beide doelpunten voor Vriendenschaar. Toen ons elftal vijf minuten voor tijd toch een Zeister doelpunt moest toestaan, braken nog enkele spannende minuten aan, temeer daar de scheidsrechter zeven minuten blessuretijd bij telde. Doordat de concurrenten VVZA en Houten tegen elkaar 2-2 gelijk speelden, vergrootte ons elftal de voorsprong op Houten tot vier en op VVZA tot vijf punten en met nog drie wedstrijden te gaan. Maar de laatste loodjes wogen het zwaarst.

Dat ondervond ons elftal op 30 april tegen FC Jeugd. Vriendenschaar was de wat betere ploeg, maar schiep geen uitgelezen kansen. Het was bij de rust nog 0-0. Het zag er slecht uit voor ons elftal toen

FC Jeugd na vijftwintig minuten in de tweede helft de score opende. Pas in de 89e minuut kon ons elftal gelijk maken uit een penalty, benut door Abid el Idrissi.

Houten en VVZA wonnen allebei hun wedstrijd en kwamen op twee, respectievelijk drie punten van ons elftal.

Ook op 7 mei, in Leusden, werd Abid el Idrissi weer matchwinnaar nadat hij na ruim een halfuur spelen een penalty mocht benutten. Vriendenschaar schiep zich veel meer kansen dan Roda, maar slaagde er verder niet in om de score uit te breiden. Het was in deze wedstrijd duidelijk te zien dat de koploper onder zware druk stond. De situatie aan de kop van de ranglijst bleef ongewijzigd doordat Houten en VVZA allebei royaal wonnen.

Nick van der Horst in actie tijdens de wedstrijd Roda '46 – Vriendenschaar, die eindigde in 0-1.

14 mei zou de dag kunnen worden om het kampioenschap van ons eerste elftal en promotie naar de tweede klasse te vieren. Er was al een erepodium in gereedheid gebracht. Op dit podium werden in de rust van de wedstrijd tegen Wasmeer al andere kampioenselftallen gehuldigd. Wasmeer was niet van plan om mee te werken aan een feestje van Vriendenschaar. Na ruim twintig minuten spelen nam Wasmeer na een counter een 0-1 voorsprong. Het werd ook de ruststand.

De tweede helft werd geteisterd door regen en zware windstoten. In de 55e minuut viel de gelijkmaker. Uit een scrummage scoorde Joshua Cohen. Abid wilde de bal zo snel mogelijk weer in de wedstrijd brengen. Hij griste de bal uit het doel van Wasmeer en raakte betrokken in een opstootje met een speler van Wasmeer. De scheidsrechter zag zich genoodzaakt om beiden met rood van het veld te sturen.

De wedstrijd tegen Wasmeer speelde zich in de tweede helft in stromende regen af. Aan de bal Joram Misbeek en geheel rechts Bauke Bakker.

Ons elftal voelde in het restant van de wedstrijd dat er meer te halen was. Bij een schot, een kwartier voor het einde, liet de keeper van Wasmeer de bal los. Servanio Martina prikte de bal vervolgens in het doel. Echter werd, onbegrijpelijk, op aanwijzing van de grensrechter het glaszuivere doelpunt afgekeurd. Het bleef 1-1. En waar Houten ruimschoots met 0-5 van SCR won, zou een beslissingswedstrijd om het kampioenschap gespeeld moeten worden tussen Houten en Vriendenschaar. Het betere saldo van Houten (89-43) dan van Vriendenschaar (63-39) telde reglementair niet.

Beslissingswedstrijd Houten – Vriendenschaar

De beslissingswedstrijd tegen Houten kende een eigenaardig trekje. Want Houten had enkele weken

eerder besloten om met ingang van het volgende seizoen over te stappen naar het zaterdagvoetbal. Daardoor stond er voor Houten eigenlijk niks meer op het spel in de beslissingswedstrijd tegen Vriendenschaar. Wel telde voor Houten nog de eer: met een kampioenschap afscheid nemen van het zondagvoetbal.

De beslissingswedstrijd speelde zich af op het neutrale terrein van JSV in Nieuwegein. De wedstrijd werd geleid door scheidsrechter J.J. Koene, gesecondeerd door twee neutrale grensrechters.

Ons elftal trok in de beginfase het snelst van leer en had in die fase al een doelpunt verdiend. Houten kwam echter beter in de wedstrijd.

Houten – Vriendenschaar op 21 mei 2017. Wedstrijdbeeld met v.l.n.r. Bauke Bakker, Servanio Martina en Tibor Veldhuizen.

Na 25 minuten scoorde Houten het openingsdoelpunt nadat een aanval van Vriendenschaar was onderbroken. Houten nam de aanval razendsnel over en profiteerde optimaal van de ruimte die bij Vriendenschaar achterin was ontstaan. In de 33e minuut kwam Vriendenschaar door Servanio Martina op gelijke hoogte. Bij een aanval leek Servanio de bal te verspelen, maar hij maakte een verrassende draai. Er volgde een snoeihard schot, onhoudbaar voor de keeper van Houten. Met de 1-1 ging ook de rust in. In de tweede helft kregen beide ploegen enkele kansen om te scoren.

Lange tijd hielden de beide ploegen elkaar in evenwicht. Eigenlijk gebeurde er in de tweede helft maar weinig. Tot aan de 85e minuut. Na een scrimmage voor het Houtendoel sprong de bal 'uit de kluts' terug het veld in. De bal kwam daarbij voor de voeten van Joram Misbeek, die niet aarzelde en de bal in het doel van Houten schoot. Er volgde nog een spannende fase van tien minuten, waarvan vijf minuten extra tijd, die ons elftal zonder schade doorkwam. Bij Houten moest nog een speler na een zware overtreding met rood van het veld af.

Joram Misbeek rechts, achter twee spelers van Houten, staat op het punt de winnende treffer in te schieten

Het kampioenschap is binnen. V.l.n.r. Farid Bouzbib, Sonny van Kranenburg, Nick van der Horst, Mark van Ingen, Joshua Cohen, Servanio Martina en Bauke Bakker.

Dolle taferelen volgden toen de scheidsrechter voor het eindsignaal blies. De KNVB reikte de kampioenschaal uit. Spelers, trainer Harrie Buur en de elftalbegeleiding kregen een kampioensmedaille omgehangen. Uiteraard waren er bloemen.

Het feest zette zich voort in de kleedkamer en vervolgens in de bus naar Culemborg. In het clubhuis werd nog een paar uur doorgefeest. Vriendenschaar was weer tweedeklasser!

Eerste elftal kampioen en gepromoveerd naar de tweede klasse.

Seizoen 2017/18

Een plotseling einde aan het zondagvoetbal

Het eerste elftal was met ingang van het seizoen 2017/18 weer tweedeklasser. Niet voor het eerst overigens: 39 seizoenen tweedeklasser in totaal verspreid over de periodes 1935-1961 (25x), 1988-1999 (11x) en 2000/2002 (3x). Voor het seizoen 2017/18 was het voornemen om zich in de tweede klasse te handhaven.

En met handhaven wordt natuurlijk niet bedoeld om het hele seizoen in degradatienood te verkeren en op het allerlaatste moment ontsnappen. Nee, met

handhaven werd bedoeld lekker meedoen in de competitie 2017/18, zonder op voorhand kampioensaspiraties te hebben.

De KNVB had besloten om de competitie 2017/18 pas in het laatste weekeinde van september te laten beginnen. In de voorgaande weekeinden in september zou dan de poulefase van de bekercompetitie kunnen plaatsvinden. Voordien begon deze poulefase al in augustus. Veel verenigingen vonden dat kennelijk bezwaarlijk. Spelers waren vaak nog niet terug van vakantie. Elfballen begonnen incompleet en onvoldoende getraind aan het bekeravontuur.

Vriendenschaar in het bordeauxrode uittenu op 1 oktober 2017. Staande v.l.n.r. Sonny van Kranenburg, Mike van Kraaij, Bauke Bakker, Mark van Ingen, Ridvan Tuç, Abid el Idrissi en Servanio Martina. Zittend v.l.n.r. Lionel van Oorschot, Farid Bouzbib, Martijn Wuite en Dirk-Jan in den Eng.

Zondag 24 september zou de vuurdoop voor ons eerste elftal in de tweede klasse worden. Tegenstander thuis zou SV Nieuw Utrecht zijn, twee keer achtereen gedegradeerd.

Helaas ging deze wedstrijd niet door. Want enkele uren te voren speelden de tweede elftallen ook tegen elkaar in Culemborg. Ons tweede elftal walste over Nieuw Utrecht 2 heen.

Bij de stand 6-0 kregen twee spelers van Nieuw Utrecht ruzie met elkaar. Gevolg: de ene speler sloeg de andere knock out en naar het ziekenhuis. Consternatie alom die erin resulteerde dat op verzoek van Nieuw Utrecht de wedstrijd tussen de eerste elftallen ook niet doorging. Ons eerste elftal zou pas op 1 oktober met de competitie gaan beginnen.

Op zondag 1 oktober ging ons eerste elftal op bezoek bij Elinkwijk, ooit een roemruchte club uit het betaalde voetbal. En na teruggang naar het amateurvoetbal een geduchte hoofdklasser. Maar het beste is er al enkele jaren van Elinkwijk af.

Na degradatie vorig seizoen uit de eerste klasse, was Elinkwijk nu tegenstander van Vriendenschaar in de tweede klasse. In het complex aan de Amsterdamse Straatweg toonde ons eerste elftal opgewassen te zijn tegen Elinkwijk. Sterker nog: ons elftal had het beste van het spel. Maar het verzuimde één ding: scoren. Ook Elinkwijk kon het doel van Vriendenschaar lange tijd niet vinden. Een vrije schop van Elinkwijk, pas in de 81e minuut, werd ons elftal uiteindelijk fataal. Een Culemborgs slotoffensief haalde niks uit. Vriendenschaar met lege handen terug naar huis. Wel was er het gevoel dat ons elftal dit tweedeklasserniveau zou aankunnen.

Vriendenschaar -Hooglanderveen 3-0 met op de foto Servanio Martina, Abid el Idrissi en Mike van Kraaij.

Op 8 oktober stond de thuiswedstrijd tegen Hooglanderveen op het programma. Een tegenstander die we twee seizoenen ervóór thuis nog met 7-1 onder de voet hadden gelopen. Toch werd Hooglanderveen kampioen en promoveerde het in 2016 rechtstreeks naar de tweede klasse. Op 8 oktober was Vriendenschaar thuis wederom de betere ploeg in een aantrekkelijke wedstrijd vol aanvalslust. Bij de rust hadden beide ploegen echter nog niet gescoord. In de tweede helft liep ons elftal

verdiend naar 2-0. Direct na rust scoorde Mike van Kraay en in de 59e minuut Abid el Idrissi uit een strafschop. Hooglanderveen was verslagen. Dat Sonny van Kranenburg er in de negentigste minuut nog 3-0 van maakte, was vooral voor de statistiek.

15 oktober 2017. Op naar Utrecht naar het sterke en nog ongeslagen Kampong. Ons elftal had Kampong van begin af aan in de tang.

Het was natuurlijk een opsteker dat het in de derde minuut op 0-1 kwam door Servanio Martina. Halverwege de eerste helft stond ons elftal al op 0-2 door een doelpunt van Abid el Idrissi. Vijf minuten na de rust werd Kampong definitief verslagen toen Joram Misbeek de keeper van Kampong met een schuiver passeerde: 0-3. Kampong had er niet van terug.

Ons elftal had zo goed gespeeld dat we voorspelden dat er deze competitie wel eens een belangrijke rol voor Vriendenschaar zou kunnen zijn weggelegd.

Ons elftal leed wel een verlies door de blessure van Roscoe Josefsoon in de eerste helft. Roscoe kwam verkeerd op zijn pols te vallen na een harde charge van Kampong. Roscoe hield het bij Kampong nog vol tot aan de rust. Aan de charge van Kampong hield Roscoe ook nog een onterechte gele kaart over. Erger was dat Roscoe het hele seizoen niet meer voor Vriendenschaar in actie zou komen. En daarna ook niet meer voor onze vereniging. Hij zou later weer voor Fair Play uitkomen.

Roscoe Josefsoon hier nog in actie tegen Kampong, raakte in deze wedstrijd zeer ernstig geblesseerd.

Na de galavoorstellingen tegen Hooglanderveen en Kampong kwam het zwak geachte PVC bij Vriendenschaar op bezoek. Maar ons elftal liet zich afbluffen door het enthousiaste PVC. Ons elftal kwam niet in zijn spel. Een kwartier na rust doelpuntte PVC uit een vrije schop. Ons elftal ging met de moed der wanhoop op zoek naar een beter resultaat. Maar na 90 minuten + blessuretijd stond er nog steeds 1-0 voor PVC op het scorebord.

De nederlaag tegen PVC werkte mogelijk door in de uitwedstrijd tegen SO Soest op 29 oktober. Ons elftal had vooral in de beginfase weinig in te brengen

tegen deze sterke en nog ongeslagen ploeg. Het kwam pas met hoopvol tegenspel, nadat Soest in de twaalfde minuut zeer verdiend op 1-0 was gekomen. Vlak voor rust, in de 44e minuut, bouwde Soest de voorsprong met een snelle aanval uit naar 2-0. Na een klein kwartier in de tweede helft brak Soest een aanval van Vriendenschaar af. De bal ging razend snel naar voren en het was 3-0. Einde oefening voor Vriendenschaar, dat kort daarna met tien man kwam te staan doordat Abid el Idrissi met een tweede gele kaart van het veld af moest. In de 85e minuut maakte Soest nog 4-0, maar ons elftal wist toen al dat er niks in Soest viel te halen.

Met zes punten uit vijf wedstrijden was ons elftal naar de middenmoot afgezakt. DCG uit Amsterdam had nog geen wedstrijd gewonnen en kwam op 5 november naar Culemborg. Tijd voor herstel? Het kwam er niet echt van. Want vlak voor de rust kreeg Bauke Bakker een rode kaart, omdat hij naar het oordeel van de scheidsrechter de bal uit het Vriendenschaardoel had geslagen. Dit was naar ons idee een beoordelingsfout van de scheidsrechter. Hoe dan ook de bal ging op de stip. DCG scoorde en Vriendenschaar moest met tien man verder. Direct na rust zette ons elftal de situatie recht. Martijn Wuite scoorde met een harde knal de 1-1.

Vriendenschaar had met een man minder het beste van het spel. Maar na ruim een half uur spelen kwam DCG toch weer een 1-2 voorsprong na aarzelend ingrijpen in onze verdediging. Trainer Harry Buur koos hierna voor extra aanvalskracht. Servanio Martina kwam in het veld voor Dirk-Jan in den Eng. Vijf minuten voor het officiële einde volgde de beloning toen Servanio, na zich losgerukt te hebben van zijn tegenstander, de bal in het doel schoof 2-2. Toch nog een punt uit het duel gesleept, maar eigenlijk had deze partij door ons gewonnen moeten worden.

Lang met tien man spelend toch een gelijkspel tegen DCG. Op de foto Lionel van Oorschot in actie.

Op 12 november moest de wedstrijd tegen SV Nieuw Utrecht worden ingehaald. Een tegenstander waar naar onze mening drie punten te halen zouden zijn. Toen Joshua Cohen al in de eerste minuut 1-0 kon scoren, leek ons elftal de wedstrijd naar zijn hand te kunnen zetten. Het kwam er niet van. Bij Utrecht liepen toch een paar handige spelers rond die voor gevaar dreigden. Bovendien hield de keeper van Utrecht diverse ballen tegen. Maar Utrecht werd ook geholpen door de scheidsrechter die toestond dat Joshua Cohen in de 36e minuut buiten het strafschopgebied door de Utrechtkeeper werd neergelegd.

De keeper had van het veld moeten, maar kon blijven staan. Twee minuten later maakte Utrecht 1-1, wat ook de ruststand werd.

In de eindfase van tweede helft scoorde Nieuw Utrecht tweemaal. Eerst in de 77e minuut nadat onze keeper te ver uit zijn doel was gekomen in een poging een aanval van Utrecht te onderbreken. En in de 90e minuut werd het na een 'doorloopbal' zelfs 1-3. Het gevoel overheerste dat we tegen dit Nieuw Utrecht een onnodige nederlaag hadden geleden, ook al omdat we niet goed waren omgegaan met onze eigen kansen.

Van Nieuw Utrecht hadden we eigenlijk niet mogen verliezen. Het gebeurde toch (1-3).

Hoewel ons elftal zeker niet in de degradatiezone terecht was gekomen, werd het toch weer eens tijd voor een overwinning. Dat zou dan in IJsselstein tegen het onderaan staande VVIJ moeten gebeuren. VVIJ verontschuldigde zich voor deze lage plaats onder verwijzing naar het feit dat het al tegen de hele top vier – NVC, SO Soest, Kampong en SCH '44 - had moeten spelen en met vier nederlagen als resultaat. Op 19 november bleek VVIJ inderdaad een betere ploeg dan op grond van de lage positie verondersteld mocht worden. Maar de IJsselsteiners hadden de pech een slagvaardiger Vriendenschaar te treffen. Bauke Bakker en Joshua Cohen zorgden halverwege de eerste helft al voor een 0-2 voorsprong.

Na rust miste VVIJ een penalty, althans onze Mark van Ingen redde tot twee keer achter elkaar. Eerst stopte hij de strafschoep en vervolgens dook hij de bal na de rebound uit het doel. Toen een kwartier na rust Servanio Martina de 0-3 scoorde, leek ons elftal op rozen te zitten. Rozen hebben stekels en ons elftal ondervond dat. Met nog een kwartier te spelen had VVIJ de achterstand ineens tot 2-3 teruggebracht. VVIJ rook bloed. Bij een aantal VVIJ-aanvallen ontsnapte ons elftal. VVIJ kwam gelukkig niet dichterbij. De overwinning van ons elftal was alles bij elkaar genomen toch verdiend te noemen.

Winst voor Vriendenschaar bij VVIJ (2-3). Maar na 0-3 werd het toch nog spannend. Actiefoto met Martijn Wuite en Lionel van Oorschot op de achtergrond.

Op 26 november 2017 pakte ons elftal opnieuw de winst, thuis tegen FC Abcoude. Het werd een magere 1-0 zege die pas na een half uur spelen in de tweede helft tot stand kwam, na een intikker van Bauke Bakker. Maar in deze wedstrijd miste ons elftal wel heel erg veel kansen. Abcoude had onder de voet gelopen moeten worden, maar het gebeurde niet. Wel drie dik verdiende wedstrijdpunten.

Op naar PVCV in Vleuten. Op 3 december veegde ons elftal aanvankelijk de vloer met PVCV aan. Door doelpunten van Joshua Cohen, Abid el Idrissi en Martijn Wuite stond het na ruim een kwartier spelen al 0-3 voor onze ploeg. Een debacle dreigde voor PVCV. Voor de rust kwam de thuisploeg door een knap doelpunt terug op 1-3. Onze verdediging liet de aanval van PVCV te gemakkelijk gaan.

Direct na de rust scoorde Servanio Martina 1-4 en leek het definitief gedaan met PVCV. Maar door een knal die via de paal in het Vriendenschaardoel sloeg, stond het na vijftig minuten 2-4.

PVCV geloofde weer in zichzelf. De ploeg creëerde diverse kansen uit lange ballen naar voren, maar ook Vriendenschaar kreeg ze. Wel moest Mark van Ingen met een paar prachtige reddingen voorkomen dat PVC de aansluitende treffer zou maken. Ongeveer tien minuten voor tijd rende Mark te enthousiast uit zijn doel en maakte hij hands buiten het strafschopgebied om een PVCV-aanval te onderbreken. Mark moest met rood het veld af en Stan van der Wiel moest hem vervangen. Wel ging dit ten koste van Servanio, want ons elftal moest met tien man verder.

Ons elftal haalde met een man minder verder ongeschonden de eindstreep, ook al moest de nauwelijks ingespeelde Stan nog enkele reddingen verrichten om erger te voorkomen. Door drie achtereenvolgende overwinningen was ons elftal opgeklimmen naar de zesde plaats in de rangschikking. Ook een relatief veilige plaats gezien het feit dat er nu twee zware tegenstanders op het programma stonden: thuis SCH '44 uit Harmelen en vervolgens uit in Naarden tegen NVC.

Abid el Idrissi belaaft de keeper van PVCV. Behalve tegen het einde van de wedstrijd had ons elftal een vrij gemakkelijke middag. Winst met 2-4.

Vanwege zware sneeuwval ging op 10 december de thuiswedstrijd tegen SCH '44 niet door. De daarna ingevallen dooi zorgde er voor dat op 17 december de wedstrijd tegen koploper NVC wel doorgang kon vinden. Stan van der Wiel verving de geschorste Mark van Ingen in het doel. Ons elftal werd vanaf de aftrap overlopen. Onze defensie had geen grip op de snelle aanvallen van NVC en na 25 minuten spelen stond het al 3-0 voor Naarden. Een afstraffing met grote cijfers dreigde. Maar een minuut na de 3-0 wist ons elftal door Servanio Martina tegen te scoren. Ons elftal richtte zich op en was ineens een volwaardig tegenstander. Joram Misbeek scoorde 3-2. Vlak voor rust ging de 3-3 er ook in.

Tot ontzetting van ons elftal keurde de scheidsrechter de gelijkmaker ten onrechte af wegens vermeend buitenspel. De gelijkmaker kwam er na de rust toch na een mooie één-twee tussen Bauke Baker en Joram. De laatste sprintte weg van zijn tegenstander; de bal ging met een harde schuiver in het doel van NVC.

Ons elftal ging echter niet door en NVC kon het initiatief zomaar overnemen. Twee minuten na de gelijkmaker stond het toch weer 4-3 voor NVC. Ons elftal begon weer aan een inhaalrace, waaraan plotseling een einde kwam. Mitchel van Dalen schoot een bal ongelukkig weg en die zeilde vervolgens in eigen doel: 5-3 en einde van een boeiend duel.

Vriendenschaar haalde NVC op spectaculaire wijze in: van 3-0 naar 3-3. Uiteindelijk trok NVC toch met 3-5 aan het langste einde. Op de foto Joshua Cohen in actie.

Het resultaat bij het ingaan van de winterstop was dat ons elftal met 16 punten uit 11 wedstrijden precies de middenpositie op de ranglijst innam: 7e. Het doelsaldo van 20 – 20 was ook erg gemiddeld. Trainer Harry Buur had inmiddels, jammer genoeg, zijn afscheid bij Vriendenschaar aangekondigd.

Het zou voor hem, de ploeg en de begeleiding een mooi cadeau zijn als Vriendenschaar op de vijfde plaats zou eindigen, als beste van de rest na NVC, SO Soest, Kampong en SCH '44.

Ons elftal ging na de winterstop ambitieus weer de wei in. Op 28 januari 2018 boekte ons elftal een verdiende 4-2 overwinning op het laag geklasseerde FC Weesp. Door een eigen doelpunt keek ons elftal na tien minuten spelen tegen een 0-1 achterstand

aan. Vijf minuten later was het 1-1. Dat werd ook de ruststand. Via 2-1 en 2-2 werd het uiteindelijk 4-2 in een wedstrijd waarbij een storm dwars over het veld het spel nogal bemoeilijkt had.

Bauke Bakker omringd door spelers van Nieuw Utrecht.

Op 4 februari 2018 boekte ons elftal een fraaie 2-3 overwinning uit bij Nieuw Utrecht. Ons doel werd verdedigd door junior Denzel Muradin, die de geblesseerde Mark van Ingen verving. Ons elftal kwam door een doelpunt vóór en een doelpunt na rust op een 2-0 achterstand. Maar ons elftal had de langste adem. Door doelpunten van Joram Misbeek, Nick van der Horst en weer Joram ging de verdiende overwinning naar Culemborg.

Vriendschaar speelde op 11 februari spectaculair goed tegen Kampong. Denzel Muradin stond opnieuw in ons doel. Vóór de rust stond het al 2-0 voor ons elftal en daar kwam Kampong nog genadig mee weg. Na de rust scoorde Kampong nog 2-1, maar de club uit Utrecht kreeg wel een 4-1

nederlaag aan de broek. De Utrechtse ploeg kreeg geen kans om revanche te nemen op de eerder in het seizoen thuis geleden nederlaag van 1-3.

Zo goed als ons elftal tegen Kampong speelde, zo slecht verging het ons elftal een week later uit tegen Hooglanderveen. Er waren diverse blessures en een aantal zieken. Mark van Ingen was nog steeds geblesseerd en Denzel Muradin kon hem wegens ziekte niet in het doel vervangen. Junior Lukas Grizell was nu als goalie opgeroepen. Een onzeker Vriendschaarelftal bleek niet opgewassen tegen Hooglanderveen. Ons elftal leed een regelmatige 4-0 nederlaag.

Ons elftal liet zich een week later, 25 februari, juist van een energieke kant zien. In Culemborg was SCH '44 weliswaar de betere ploeg, maar ons elftal toonde zich lang onverzettelijk. Mark van Ingen bezette weer de plaats onder de doellat. Na vijf minuten spelen opende Joshua Cohen voor Vriendenschaar de score.

De 1-0 werd ook de ruststand. Met nog ongeveer twintig minuten spelen kwam SCH langszij (1-1). Ons elftal scoorde vijf minuten later uit een van de weinige kansen de 2-1, maar het doelpunt werd op advies van de grensrechter wegens buitenspel afgekeurd. Ten onrechte. Het bleef ten slotte 1-1.

Joram Misbeek jaagt op bal tegen SCH '44. Uitslag 1-1.

Op 11 maart had ons elftal een off-day in Amsterdam tegen het zeer laag geklasseerde DCG. Ons elftal nam na vijf minuten spelen de leiding. De Vriendenschaaraanhang ging er eens goed voor zitten. Ons elftal liet echter, halverwege de eerste helft, DCG meer en meer in zijn spel komen. Het bleef echter tot aan de rust 0-1. Vroeg in de tweede helft kwam ons elftal door twee plotselinge tegendoelpunten met 2-1 achter. Tijd genoeg om nog terug te komen in de wedstrijd. Maar DCG liet zich niet meer de kaas van het brood eten. Sterker nog, ons elftal werd in de tweede helft over de knie gelegd. Met een 6-1 nederlaag kon ons elftal de bus terug naar Culemborg nemen.

Op 18 maart stond SO Soest bij Vriendenschaar op de stoep. Onder voor de tijd zeer ijzige omstandigheden stond Soest bij rust met 0-1 voor. En na een half uur spelen werd het zelfs 0-2. Soest was tot dan de betere ploeg. Mark van Ingen zorgde voor een aantal mooie reddingen. In het laatste kwartier van de wedstrijd was er sprake van een spectaculair slot. In de tachtigste minuut werd een aanval van Soest omgezet in een tegenaanval. Joram Misbeek maakte 1-2. Op moment dat de officiële speeltijd voorbij was, scoorde de opgerukte Lionel van Oorschot voor de 2-2 gelijkmaker. Er kwamen echter drie minuten blessuretijd bij. In de 92e minuut maakte Soest toch nog 2-3. Ons elftal had zich na de zeperd tegen DCG van zijn beste kant laten zien, maar bleef toch met lege handen staan.

Aanval op het doel van PVC met Joram Misbeek, Servanio Martina en Jaffar Ahmidout. Vriendenschaar in het 'paarse' uittenu.

Op 25 maart 2018 won een sterker, maar niet overtuigend Vriendenschaar met 0-2 van PVC en nam daarmee revanche op de 0-1 nederlaag eerder dit seizoen in Culemborg. Vriendenschaar was wel gehavend door blessures. A-junior Enzo van Leeuwen stond in de basis, Berkay Sezer en Ronan Hendriksen zaten op de bank als wissel. De rust ging met 0-0 in. In de tweede helft stelde ons elftal orde op zaken met twee in het elftal gebrachte A-junioren in de hoofdrol. Berkay Sezer ontdeed zich in de 65e minuut van zijn tegenstander en speelde vervolgens Servanio Martina aan die kon scoren. In de tachtigste minuut scoorde Ronan Hendriksen, na een assist van Joram Misbeek. Enzo van Leeuwen had in

de tweede helft pech toen zijn kopbal op de doellat van PVC eindigde.

Een wilde aanval van PVC veroorzaakte tegen het einde van de wedstrijd een blessure bij Mark van Ingen die vijf minuten lang verzorgd moest worden. Daarna kon hij de wedstrijd ternauwernood uitspelen. Direct na het eindsignaal liet hij zich nog op het veld behandelen om vervolgens strompelend en ondersteund de kleedkamer te halen. Met uitzondering van de laatste competitiewedstrijd van het seizoen zou Mark niet meer in ons elftal verschijnen.

Na een wilde actie van de zijde van PVC raakt Mark van Ingen langdurig geblesseerd.

Op 1 april speelde ons elftal thuis tegen VVIJ dat nog goed punten kon gebruiken. Denzel Muradin verving Mark van Ingen in het doel. De ploeg uit IJsselstein kreeg de wind mee toen Bauke Bakker na tien minuten spelen een speler van VVIJ ten val bracht en de scheidsrechter hierin het ontnemen van een doelrijpe kans zag. Bauke ging met rood van het veld af. En VVIJ scoorde bovendien uit de toegekende vrije schop. Door keihard te werken compenseerde ons elftal de numerieke minderheid. De rust kwam met 0-1. In de zeventigste minuut maakte VVIJ met een kopbal de 0-2. Een minuut later bracht Servanio Martina met eveneens een kopbal de stand terug op 1-2. Ons elftal probeerde met man en macht de gelijkmaker te scoren, maar het kwam er niet van. In de slotfase werd Servanio een paar keer in het

strafschopgebied neergelegd, maar de scheidsrechter zag er steeds geen strafschop in. Na een uitstekende redding van Denzel in blessuretijd had Joram Misbeek nog de gelijkmaker op zijn schoen. Zijn inzet ging net langs de voor Vriendenschaar verkeerde kant van de paal.

Op 8 april speelde Vriendenschaar opnieuw thuis, nu tegen Elinkwijk. Denzel Muradin verdedigde ons doel. De beide ploegen hielden elkaar in de eerste helft in evenwicht door allebei twee keer te scoren. Na rust was Elinkwijk de betere ploeg. Het maakte drie doelpunten, waardoor er 2-5 op het scorebord kwam te staan. Een wat geflatteerde Utrechtse overwinning.

Vriendenschaar-Elinkwijk (2-5), met v.l.n.r. Vincent Zuurmond, Servanio Martina en Joram Misbeek.

Op 15 april boekte ons elftal een verdiende 1-3 zege bij FC Weesp dat voor lijfsbehoud streed. Vlak voor en vlak na rust doelpuntte ons elftal. In de 65e minuut kwam Weesp door een tegendoelpunt nog dichterbij. Maar Servanio Martina stelde met zijn tweede doelpunt van de dag de zege veilig.

Een week later speelde ons elftal, met Stan van de Wiel op doel, thuis een zwakke partij tegen het laag geklasseerde PVCV. Bij de rust stond PVCV al met 0-3 voor. Na de rust speelde ons elftal een stuk beter, maar er zat niet meer in dan een tegentreffer ongeveer tien minuten voor het eindsignaal. Het werd dus 1-3.

Op 13 mei zocht ons elftal het in degradatienood verkerende FC Abcoude op. Al in de eerste minuut keek ons elftal tegen een 1-0 achterstand aan door een vliegend schot van Abcoude. Mede door een prima keepende Stan bleef het tot halverwege de eerste helft 0-1. Toen scoorde Servanio Martina de gelijkmaker. Nadat Abcoude toch weer op voorsprong was gekomen, zorgde Bauke Bakker voor de 2-2.

Maar vlak voor rust kwam Abcoude opnieuw op voorsprong.

In de tweede, aantrekkelijke helft waren er kansen over en weer. Een kwartier voor tijd zorgde Servanio Martina voor de 3-3. Ons elftal ging op zoek naar de winst, maar die kwam er niet. Stan van de Wiel zorgde er met een aantal reddingen voor dat Abcoude er evenmin met de winst vandoor kon gaan.

Farid Bouzbib in duel met vier spelers van Abcoude om hem heen. Rechts achter Rens Vark.

Vriendenschaar ontving op 20 mei koploper NVC, dat bij winst de kampioensvlag zou kunnen hijsen. Na een kwartier spelen een uitgelezen kans voor Vriendenschaar. Nadat Joram Misbeek in het strafschopgebied was neergelegd, mocht Farid Bouzbib een penalty nemen. Hij schoot de bal echter ruim over het NVC-doel. De ploeg uit Naarden nam na 35 minuten spelen de leiding. Vlak voor de rust zorgde Rens van Vark voor de gelijkmaker en de 1-1 ruststand.

In de tweede helft had ons elftal het beste van het spel. NVC ging meer en meer tegen zichzelf voetballen. Dit in de wetenschap dat een gelijkspel niet voldoende was en concurrent Kampong bij winst gelijk op kop zou komen. Toch trok NVC vijf

minuten voor tijd de winst én het kampioenschap naar zich toe. Bij een uitval bleef de bal in het bezit van NVC en vervolgens werd keeper Stan van de Wiel kansloos gelaten: 1-2.

Twee dagen later waren de leden van Vriendenschaar in het clubhuis aanwezig om het definitieve besluit van het verenigingsbestuur aan te horen dat Vriendenschaar zou gaan stoppen met het voetbal op zondag. Het zat er al een tijdje aan te komen. Bij inventarisatie onder de selectiespelers van Vriendenschaar was duidelijk geworden dat Vriendenschaar het volgende seizoen niet meer zou kunnen beschikken over twee volwaardige prestatieteams voor competitievoetbal op zondag.

Teveel voetballers zouden stoppen of hun voetbalheer elders gaan zoeken. Vanuit de jeugd, die gewoontegetrouw op zaterdag voetbalt, was er geen animo genoeg voor zondagvoetbal.

Het eerste en tweede elftal zouden noodgedwongen bij de KNVB voor competitie op zaterdag worden ingeschreven. Dit met de nare consequentie dat het eerste elftal reglementair in de laagste, vierde klasse zou moeten gaan beginnen. Een besluit dat door de leden gelaten in ontvangst werd genomen.

Ons elftal zou nog één competitiewedstrijd in de tweede klasse spelen.

Op 27 mei 2018 tegen SCH '44 in Harmelen. Voor beide ploegen stond er niks meer op het spel. Het duel zou zich afspelen op een kunstgrasbiveld. Door de droogte en hitte van de laatste weken was het natuurgras op het hoofdveld verschroeid.

SCH '44 was gedurende de hele wedstrijd de betere ploeg. Na ruim een half uur spelen kwam SCH op een 1-0 voorsprong. Direct na rust werd het 2-0 en in de zestigste minuut 3-0. Mark van Ingen speelde zijn laatste wedstrijd in het doel van Vriendenschaar. Ook voor een aantal andere spelers zou het de laatste wedstrijd voor Vriendenschaar zijn.

De laatste wedstrijd in het zondagvoetbal tegen SCH' 44 met van voor naar achter Sonny van Kranenburg, Dirk-Jan in den Eng en Martijn Wuite.

Trainer Harry Buur had eerder in het seizoen zijn vertrek bij Vriendenschaar aangekondigd. Het doel om zijn afscheid met een mooie vijfde plaats op te luisteren kon niet worden gerealiseerd.

Het einde dus van het zondagvoetbal bij Vriendenschaar. Honderdtien jaar een bewogen voetbalgeschiedenis met vele hoogte-, maar ook dieptepunten. Te veel eigenlijk om op te noemen. Dat het eerste elftal van Vriendenschaar maar snel weer een factor van betekenis moge worden in het zaterdagvoetbal. We zouden het gaan zien.

Vijf seizoenen zaterdagvoetbal

Het seizoen 2018/19

Een succesvol nieuw avontuur

Ieder voetbalseizoen verdwijnt bij het eerste elftal een aantal spelers uit beeld doordat men stopt of men zijn heil zoekt bij een andere club. De overgang naar het zaterdagvoetbal en in de laagste vierde klasse deed mogelijk meer spelers besluiten niet bij Vriendenschaar verder te gaan. Zo'n tien spelers stopten. Er moest een bijna nieuw en onervaren eerste elftal worden opgetuigd.

Een ander probleem was de voor het nieuwe seizoen aangestelde trainer.

Vriendenschaar had al in december 2017 de ambitieuze Jesse Donker aangesteld als opvolger van Harry Buur. Donker was een aantal jaren werkzaam geweest bij RKDES uit Kudelstaart en was er zojuist mee naar de derde klasse gepromoveerd. De overstap naar Vriendenschaar was op dat moment voor hem als het ware een promotie. Bij het contracteren was uiteraard niet voorzien dat ons eerste elftal zou gaan spelen in de vierde klasse zaterdag. Jesse kon desondanks worden overgehaald op zaterdag als trainer bij Vriendenschaar te beginnen.

Eerste elftal 8 december 2018 met trainer Jesse Donker.

Staanste v.l.n.r. Teus Zuurmond (grensrechter), Vincent Zuurmond, Mitchel van Dalen, Marco Scholman, Marwan Salama, Maurits Nijenhof, Jordy Waroux en Jesse Donker (trainer).

Zittende v.l.n.r. Rutger Stijlaart (assistent trainer), Lionel van Oorschot, Joram Misbeek, Lukas Grizell en Corsin Vogtländer.

Uiteraard was de vraag wat ons eerste elftal in het zaterdagmilieu zou gaan doen. De tegenstanders waren toch veelal 'eenvoudige' dorpsploegen'. Van Oranje-Wit uit Elst was al bekend dat het nauwelijks een eerste elftal op de been kon brengen en de verdediging een 'gatenkaas' was. Meer dan honderd doelpunten per seizoen tegen.

In het seizoen 2018/19 zou Oranje-Wit zelfs 214 doelpunten om de oren krijgen en bovendien zeven wedstrijdpunten in mindering wegens niet komen opdagen bij wedstrijden. We lopen hier op de gang van zaken in deze competitie vooruit.

Het meest leek ons elftal te moeten duchten van VVA Achterberg, FC Lienden en het Utrechtse Voorwaarts.

VVA Achterberg was een voormalige hoofdklasser, maar was na financiële problemen failliet verklaard.

De club mocht een herstart maken in de vierde klasse zaterdag. Het zaterdagelftal van FC Lienden had een 'grote broer' in FC Lienden zondag, dat een professionele status kon worden toegedicht.

FC Lienden speelde in de Tweede Divisie en Hans Kraaij junior was trainer. Oud-profs speelden bij FC Lienden en het werd ook het 'Chelsea van de Betuwe' genoemd.

De uitstraling van FC Lienden zondag zou kunnen betekenen dat het op zaterdag een sterk elftal op de been zou kunnen brengen. Voorwaarts, opgericht in 1907, had een respectabel verleden, maar speelde inmiddels al jaren op laag niveau. Het was het vorige seizoen gedegradeerd uit de derde klasse zaterdag.

De voorbereidingsfase op het voetbalseizoen was goed verlopen. Op sterke tegenstanders waren overwinningen geboekt. In het oefenduel tegen het 'grote' FC Lienden werd een nipte 0-1 nederlaag geleden. Ons elftal had de bekerpoule overleefd en zou later in het seizoen verder komen in de knock-outfase. De verwachtingen waren onderhand hoog gespannen.

De competitie begon op zaterdag 22 september, regenachtig, met een thuiswedstrijd tegen SVMM uit Maarn/Maarsbergen. Hoewel ons elftal de betere ploeg was, liet het zich twee keer verrassen. SVMM nam de leiding na zes minuten door een verdedigingsfout. Toen ons elftal met twee doelpunten orde op zaken leek te hebben gesteld, scoorde SVMM tegen. Het werd 2-2 en de eerste twee verliespunten werden geïncasseerd.

Tolunay Sezer hier aan de bal tegen SVMM scoorde het eerste doelpunt voor Vriendenschaar met een afstandschoot.

Op zaterdag 29 september boekte ons elftal de eerste overwinning uit bij Kesteren. Dat had een muur van verdedigers opgesteld en indien nodig werd de noodrem met verve gehanteerd. Halverwege de eerste helft scoorde Lionel van

Oorschot uit een solo de 0-1. Deze stand bleef lang tegen het weerbarstige Kesteren op het scorebord staan. Pas een kwartier voor tijd kon Joram Misbeek uit een strafschop de 0-2 laten aantekenen en was Kesteren geslagen.

Boaz van der Linde passeert de doelman van SV Panter en opent de score.

Een week later speelde ons elftal een uitstekende thuiswedstrijd thuis tegen het voor ons onbekende SV Panter uit Veenendaal. De bezoekende ploeg werd vakkundig met 6-0 opgerold. Boaz van der Linde, Joram Misbeek en Joël Martina verdeelden gelijkelijk de doelpunten.

Echteld was de volgende tegenstander. In eigen huis verloor Echteld met 1-5. Joël Martina had na ruim een kwartier spelen de score geopend. Maar de 0-1 bleef hierna lang staan. Pas halverwege de tweede helft stortte Echteld in. In de slotminuten kon Echteld nog uit een penalty tegenscoren na een overtreding gemaakt door Mitchel van Dalen.

Op 20 oktober ging Achterveld in Culemborg met 4-1 onderuit. Na vijf minuten scoorde Vriendenschaar uit een afstandschoot van Joël Martina. Hij zou in deze wedstrijd drie doelpunten voor zijn rekening nemen. Bij de rust was Achterveld al op een 3-0 achterstand gezet.

27 oktober 2019 werd het tegen DVSA uit Amerongen een doelpuntenfestijn. Al in de eerste minuut nam ons elftal de leiding door een goal van Joël Martina. Bij de rust stond het 0-5. Pas bij 0-8 nam ons elftal gas terug en scoorde DVSA tweemaal tegen. Het slotakkoord was voor Joram Misbeek die vijf minuten voor tijd het negende Vriendenschaar-doelpunt en zijn zesde liet aantekenen.

Joram Misbeek (rechts) scoorde liefst zes keer tegen DVSA.

De geelzwarte verdediging van Uchta hield de nul ondanks een enorm overwicht van ons eerste elftal. Ook Lionel van Oorschot ziet de bal weggekopt.

Op 3 november 2018 vergaloppeerde ons elftal zich thuis lelijk tegen het zwakke Uchta uit Ochten. Ondanks een enorm overwicht wist ons elftal de ene na de andere kans te verprutsen. Keeper Lucas Grizell kon alleen maar lijdzaam toezien hoe ons elftal de kansen om zeep hielp.

Uchta ging na negentig minuten juichend van het veld af.

Ons elftal had daarmee de kans op de eerste periodetitel aan zich voorbij laten gaan.

De competitie werd op 17 november 2018 voortgezet met de uitwedstrijd tegen het zeer zwakke Oranje-Wit uit Elst. De ploeg had al monsternederlagen achter de rug tegen SVF (15-0), Voorwaarts (19-0) en SVP (14-1).

Toch werd het aanvankelijk voor Vriendenschaar geen walk-over. Oranje-Wit groef zich in en schuwde niet de aanvallers van Vriendenschaar onderuit te schoffelen.

Pas in de veertigste minuut wist Maurits Nijenhof met een solo de verdedigingsmuur van Oranje-Wit te slechten. Vóór de rust werd het nog 0-2. Na de rust werd het alsnog 0-8 en scoorde Joram Misbeek een 'driepunter'.

Door de twee eerdere gelijke spelen van ons verder ongeslagen eerste elftal ging de titel van de eerste periode echter naar Voorwaarts. Dat had wel een keer verloren van VVA Achterberg.

Een week later ontving ons elftal Muskietiers uit Elst, letterlijk de burens van Oranje-Wit en spelend op een naastgelegen veld. Muskietiers kreeg een oorvijs van 10-0. Gelukkig viel het eerste doelpunt van Vriendenschaar al in de zesde minuut, zodat het verzet van Muskietiers snel gebroken was. Bij de rust stond het al 4-0. Joram Misbeek maakte opnieuw een hattrick.

Joël Martina in duel met spelers van SVF die hem achtervolgen.

SVF uit Cothen maakte het in het zondagvoetbal nogal eens lastig voor Vriendenschaar. Op 1 december 2018, maar dan op zaterdag, won Vriendenschaar in Cothen met 1-5 van SVF. Een matig spelend elftal kwam vlak voor de rust op 0-1. Direct na de rust werd het 0-2, maar even later kwam SVF terug tot 1-2. Het werd uiteindelijk toch 1-5.

Op 8 december de serieuze test tegen FC Lienden. Vriendenschaar bleek thuis echter veel te sterk. Na een kleine tien minuten stond het 1-0 dank zij een goal van Joram Misbeek na een één-twee met Vincent Zuurmond. Vele kansen regen zich nadien aaneen onder stormachtige weersomstandigheden. Vlak vóór rust scoorde ons elftal de 2-0, nadat eerst een schot van Lionel van Oorschot was gekeerd. Uit de rebound scoorde Marwan de 2-0. Ondanks een groot overwicht in de tweede helft werd er door ons elftal niet meer gescoord. Lienden scoorde evenmin en kreeg ook nauwelijks kansen.

Duel om de bal tegen FC Lienden. In het midden links Corsin Vogtländer en naar achteren Marwan Salama. Geheel links probeert Joram Misbeek de bal te achterhalen.

Een belangrijke wedstrijd was op 15 december 2018 tegen Voorwaarts, dat in de vorige wedstrijden punten had verspeeld. Op deze laatste wedstrijd vóór de winterstop werd het in Utrecht 0-0. Vriendenschaar was wel wat sterker, mag zag geen

kans te scoren. Ook Voorwaarts deed dat niet. Bij de aanvang van de winterstop bleef ons elftal weliswaar twee punten voor op de Utrechters, maar VVA Achterberg had inmiddels wel drie punten voorsprong genomen op ons elftal.

Vergeefse aanval van Maurits Nijenhof in de wedstrijd tegen Voorwaarts.

Tijdens de winterstop nam Jesse Donker om persoonlijke redenen zijn ontslag als trainer. Hij was al niet zo gemotiveerd bij Vriendenschaar begonnen. Een echte klik met het eerste elftal was er evenmin, ondanks de goede resultaten.

Oud eerste-elftalspeler en -aanvoerder Niek Amelink werd bereid gevonden om de verantwoordelijkheid voor het eerste elftal als trainer op zich te nemen. Peter de Vaal, op dat moment trainer van het tweede elftal, zou hem gaan assisteren.

Eerste elftal met het nieuwe trainerskoppel Amelink en De Vaal.

Staanste v.l.n.r. Marcel Uding (verzorger), Peter de Vaal (trainer tweede elftal), René van Dijk (leider), Teus Zuurmond (grensrechter), Marco Scholman, Tibor Veldhuizen, Lukas Grizell, Stan van de Wiel, Marwan Salama, Corsin Vogtländer, Mick Helmond, Boaz van der Linde, Tim Copper (assistent trainer), Niek Amelink (trainer). Zittende v.l.n.r. Mitchel van Dalen, Joram Misbeek, Karim el Ghoulbzouri, Anass Jijih, Maurits Nijenhof, Lionel van Oorschot, Farid Bouzbib, Rick Mulder, Harry Trapman (leider), Ruud Schiks (keeperstrainer).

Na de winterstop, op 19 januari 2019, zou de met spanning tegemoet geziene wedstrijd tegen VVA Achterberg in Culemborg plaatsvinden. Maar na hevige sneeuwval was ons hoofdveld onbespeelbaar. Een week later ging het competitieduel uit tegen Uchta vanwege de weersomstandigheden ook niet door. De KNVB besloot tot algehele afgelasting van de competitie.

Op 2 februari 2019 zou Vriendenschaar het zwakke Oranje-Wit ontvangen. Maar de ploeg uit Elst bleef weg, want het kon geen elftal op de been brengen. Het was de tweede keer in de competitie dat Oranje-Wit van een wedstrijd wegbleef. Bovendien had het elftal ook nog eens met 24-0 verloren van Achterveld. De kans dat Oranje-Wit de competitie niet zou afmaken was levensgroot. Toch zou de KNVB Oranje-Wit niet uit de competitie zetten. Wel kreeg Oranje-Wit de nodige winstpunten in mindering.

Vincent Zuurmond in duel met een van de verdedigers van SVMM.

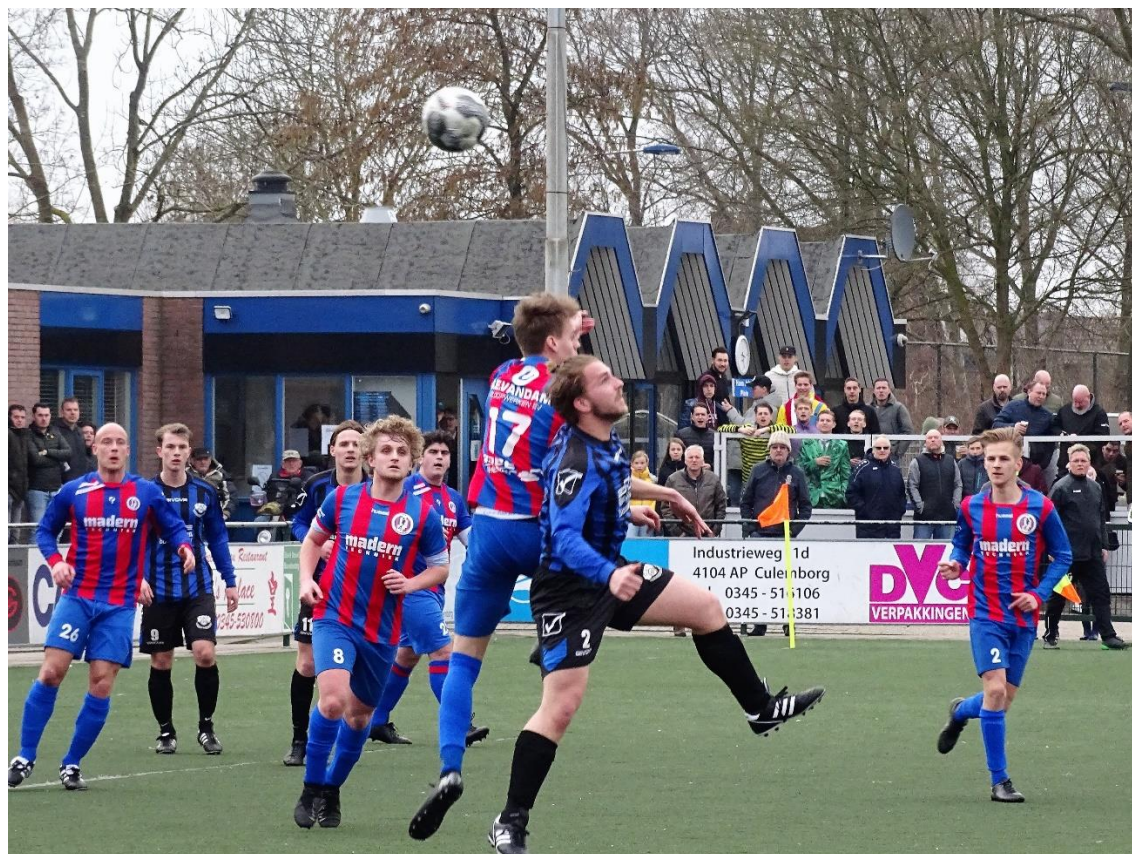
De eerste wedstrijd na de winterstop was nu op 9 februari 2019 uit tegen SVMM in Maarn. Het kunstgrasveld was prima bespeelbaar, maar door een keiharde wind vloog de bal vaak alle kanten op. Halverwege de eerste helft scoorde ons elftal met een afstandschoot van Corsin Vogtländer. In de tweede helft werd de score naar 0-3 opgevoerd. Ons elftal speelde prima en gaf weinig kansen weg. Het was een goede dag voor ons elftal, want Voorwaarts verloor thuis met 1-3 van Echteld en het als zwak beschouwde Uchta speelde verrassend met 0-0 gelijk tegen Lienden. De achterstand van Vriendenschaar op VVA Achterberg bleef drie punten.

Op 16 februari 2019 had ons eerste elftal geen moeite met Kesteren. Keeper Lucas Grizell kreeg nauwelijks iets te doen. Na een klein kwartier werd het 1-0, toen de verdediging van Kesteren na een aanval niks anders kon doen dan de bal in eigen doel werken. Voor de rust werd het nog 3-0 door doelpunten van Joram Misbeek en Jordy Waroux. Marwan Salama en Joram maakten er in de tweede helft 5-0 van.

In de slotfase speelde ons elftal met tien man vanwege blessures en alle wissels waren al verbruikt.

De uitwedstrijd tegen Uchta werd met dezelfde cijfers gewonnen. Wat in Culemborg niet lukte, lukte in Ochten dit keer wel. Na zes minuten was het al 0-2. Lang kon Uchta het spel van ons elftal ontregelen zonder zelf een kans te creëren. Pas in de tweede helft kon ons elftal uitlopen naar 0-5.

Eindelijk was daar de topper Vriendenschaar – VVA Achterberg. Op 2 maart werd er een spannende pot voetbal gespeeld onder relatief grote publieke belanstelling. Voor ons elftal stond op het spel dat de drie punten achterstand op VVA Achterberg op de ranglijst weegewerkt moesten worden om mede aan kop te komen. Beide ploegen bewezen in deze wedstrijd met kop en schouder boven de andere ploegen uit te steken.

Kopduel met Lionel van Oorschot in de wedstrijd tegen VVA Achterberg (2-0).

Na achttien minuten nam Vriendenschaar de leiding. Lionel van Oorschot en Farid Bouzbib hadden een aanval van VVA Achterberg onderschept. De bal kwam bij Maurits Nijenhof. Zijn schot werd maar gedeeltelijk gekeerd door de VVA-keeper. In de rebound schoot Maurits alsnog raak. De rust kwam met 1-0. In de tweede helft kwam ons elftal meer en meer onder druk te staan. Pas twee minuten voor het officiële einde van de wedstrijd bracht ons elftal de stand op 2-0 met een soortgelijk doelpunt als het eerste. Ditmaal kon de keeper van VVA de bal na een schot van Joram Misbeek niet volledig onder controle krijgen. Uit de rebound schoot Joram wél raak. De 2-0 zege was binnen. Ons elftal nam op doelsaldo de koppositie van VVA over. Allebei 42 punten. Doelsaldo Vriendenschaar 68-7 en VVA Achterberg 57-9.

De week erop speelde ons elftal 2-2 gelijk tegen Achterveld, dat op een stormachtige en regenachtige dag het leven van ons eerste elftal danig zuur maakte. Bij de rust was het nog 0-0. Vijf minuten na rust scoorde Achterveld 1-0. Met nog een kwartier te spelen was het Anass Jijih die een goede aanval van Vriendenschaar afrondde. Hij kwam daarbij in botsing met de keeper en moest opgelapt worden. Gelukkig kon hij na behandeling verder spelen. Drie minuten later scoorde Anass opnieuw. Vlak voor tijd scoorde Achterveld toch de 2-2 gelijkmaker.

We hielden één wedstrijd punt over aan deze wedstrijd, maar op deze dag pakte VVA Achterberg drie punten door een 3-2 zege op SVF. Ons elftal zou opnieuw in de achtervolging moeten, want VVA Achterberg stond weer twee punten los.

Lucas Grizell onderschept een aanval van DVSA in de wedstrijd die met 2-1 door ons elftal gewonnen werd.

Ook bij de thuiswedstrijd tegen DVSA op 16 maart raasde de storm, al viel er dit keer geen druppel regen. Vriendenschaar scoorde al na zes minuten de 1-0 door Joram Misbeek, na een assist van Marwan Salama. Daarna wist ons elftal niet zo goed raad met de wind en toonde DVSA zich onverzettelijk. Na de rust bleef het lang 1-0 en een kwartier voor tijd maakte DVSA zelfs de 1-1. Ook nu bleek Anass Jijih weer de verlosser. Vijf minuten vóór tijd werd hij door Joram Misbeek aangespeeld. Met een passeerbeweging speelde hij zich vervolgens vrij en scoorde hij de winnende treffer: 2-1.

Het werd zelfs een goede dag voor ons elftal, want Lienden hield thuis VVA Achterberg op 0-0. Daarmee stonden Vriendenschaar en VVA Achterberg weer in punten gelijk en dit met de onderlinge topper op 23 maart in Achterberg in het vooruitzicht.

Ons elftal telde uit tegen VVA nogal wat blessures. Jordy Waroux, Vincent Zuurmond en Corsin Vogtländer waren daardoor niet beschikbaar. Martijn Wuite, die normaal gesproken op zaterdag door zijn werk niet kon spelen, werd van stal gehaald. Ondanks het ontbreken van wedstrijdritme speelde Martijn een prima wedstrijd.

Maurits wordt hier hard aangepakt, maar scoorde wel de 1-1 gelijkmaker.

*Anass Jijih zorgde tegen VVA
Achterberg voor de 1-2 voorsprong.*

In de tiende minuut kwam VVA Achterberg op een 1-0 voorsprong bij een laag schot waarop onze keeper Lukas Grizell geen antwoord had. Nog geen tien minuten later werd het 1-1. Een voorzet van Lionel van Oorschot eindigde met een kopbal van Joram Misbeek. De VVA-keeper kreeg de bal vervolgens niet onder controle. De bal kwam in een kluts terecht, waarna Maurits scoorde: 1-1. Hierna was ons elftal de betere ploeg. Er vonden nog spannende momenten voor beide doelen plaats, maar bij de rust stond het nog steeds 1-1. Na de rust was ons elftal opnieuw de betere ploeg. Het was weer Anass die na vier minuten de 1-2 liet aantekenen. Een schot van Marwan Salama op het doel werd half gestopt door de keeper van VVA Achterberg. Uit de rebound scoorde Anass.

In de zeventiende minuut na rust werd Maurits in het strafschopgebied zo hard door de keeper van VVA Achterberg aangevallen, dat deze met rood van het veld moest. Maurits mocht met een strafschop het vonnis voltrekken op de reservekeeper van VVA Achterberg. Maar zijn inzet was te zacht. De invaller-keeper kon de bal nog wel wegwerken, maar hierna zag Joram geen kans de bal in het doel te schieten. De genadeklap bleef uit. Drie minuten later kwam het met tien man spelende VVA-Achterberg zelfs op gelijke hoogte na een vrije schop. De bal ging om de Vriendenschaarmuur heen en verdween in het doel. Er waren daarna nog verscheidene aanvallen van ons elftal, maar die troffen geen doel. Anass Jijih werd een paar keer hard onderuit geschoffeld, maar de scheidsrechter trok de gele kaart niet.

*Hier een koppende Joram Misbeek.
Hij zag echter geen kans om de
voorsprong tegen VVA Achterberg
te vergroten uit de rebound van
een strafschop, die door Maurits te
zacht was ingeschoten.*

Mitchel van Dalen in actie tegen Oranje-Wit.

Op 30 maart was het zwakke Oranje-Wit de gast van ons elftal. En het werd een doelpuntenfestijn met de grootste uitslag uit onze lange geschiedenis. Oranje-Wit kreeg er met 17-0 van langs. Bij de rust was het 6-0 en na de rust kwamen er nog elf treffers bij. Maurits Nijenhof benutte vier treffers. Joram Misbeek, Karim el Ghoulbzouri, en Anass Jijih scoorden alle drie ook een hattrick. Verder waren er doelpunten van Corsin Vogtländer, Mick Helmond, Zeno de Jong en Tibor Veldhuizen. Belangrijker nog dan deze monsteroverwinning was de 2-1 zege van DVSA op VVA Achterberg. Hierdoor kwam ons elftal drie punten los van VVA Achterberg. En ons elftal kon het kampioenschap van de tweede periode vieren, al was dit vooralsnog een bijkomstigheid. Het streven was algeheel kampioen te worden.

Een week later speelde ons elftal weer thuis en nu tegen het bepaald niet zwakke Voorwaarts. Na ruim een halfuur spelen scoorde Maurits Nijenhof met een kopbal de 1-0 uit een voorzet van Tibor Veldhuizen. Maurits kon vlakbij de paal de bal nog in het doel werken. Na een ruststand van 1-0 werd het halverwege de tweede helft 2-0 door opnieuw een goal van Maurits. In de negentigste minuut van de officiële speeltijd kwam Voorwaarts nog op 2-1. Voorwaarts geloofde nog in een gelijkspel, maar in blessuretijd werd Anass Jijih in het strafschopgebied getorpedeerd. Farid Bouzbib benutte de penalty: 3-1 werd de eindstand. Concurrent VVA Achterberg won uit van Echteld: 2-4.

Karim el Ghoulbzouri in actie tegen Voorwaarts. Rechts Corsin Vogtländer. Een moeilijke horde werd genomen.

Lionel van Oorschot maakte met dit doelpunt snel de achterstand op FC Lienden goed.

Op 13 april 2018 maakte ons elftal in Lienden een einde aan de laatste illusies van FC Lienden om nog kampioen te worden. De 1-2 overwinning was niet groot, maar zeer verdiend gezien het overwicht van ons elftal. De wedstrijd begon ongunstig voor ons elftal. In de vierde minuut kon een vrijstaande speler van Lienden de bal zomaar inkoppen uit een corner. Weer vier minuten later was het echter 1-1 door Lionel van Oorschot. Hij pikte de bal bij de zijlijn op en stormde vervolgens op het doel van Lienden af. Met een schuiver en een doelpunt bracht hij ons elftal naast Lienden. 1-1 was ook de ruststand. Vijf minuten na de hervatting kon Tibor Veldhuizen met

de bal oplopen. Hij werd niet aangepakt door de verdediging van Lienden en Tibor kon vrij scoren. Het was het honderdste Vriendschaardoelpunt in deze competitie. De 1-2 stand bleef lang staan, ook toen de officiële speeltijd voorbij was. Als gevolg van blessurebehandelingen na diverse botsingen liet de scheidsrechter nog tien minuten doorspelen, maar in de stand kwam geen verandering meer. Ons elftal was de betere ploeg en verdiende de overwinning zonder meer. Het werd nog een heel goede dag voor ons elftal doordat VVA Achterberg zich thuis met 1-2 verslikte in SVP. Ons elftal stond ineens zes punten los van VVA Achterberg.

Lucas Grizell maakt een aanval van FC Lienden onschadelijk. Verder v.l.n.r. Marco Scholman, Marwan Salama en Tibor Veldhuizen.

Corsin Vogtländer omringd door vier spelers van SVF.

Nog vier wedstrijden te gaan. Op 20 april kwam er weer een grote uitslag op het scorebord van Vriendenschaar te staan. Thuis tegen SVF werd het 8-3. Bij de rust was het al 5-0. Na de 6-0 in de tweede helft kwam SVF nog terug tot 6-2. Uiteindelijk werd het 8-3. Anass Jijik scoorde weer eens een hattrick. Deze zaterdag leverde VVA Achterberg eigenlijk een wanprestatie door met slechts 1-3 te winnen van Oranje-Wit. Onze marge met VVA Achterberg bleef zes punten.

Vanwege Koningsdag op zaterdag 27 april en vervolgens de 4/5 mei-viering werd er op twee zaterdagen geen competitievoetbal gespeeld. De competitie ging op 11 mei 2019 verder, uit tegen Musketiers.

Waar thuis met 10-0 van Musketiers was gewonnen, liep het nu in Elst totaal anders. Een heel moeizaam spelend elftal won met 1-2 door doelpunten van Karim el Ghoulbzouri (na tien minuten) en een afstandschot van Corsin Vogtländer (twee minuten na rust). Halverwege de tweede helft, bij de 0-2 stand, kreeg Marco Scholman de rode kaart nadat hij zijn tegenstander van achteren had aangevallen. In de tachtigste minuut scoorde Musketiers de 1-2 tegen tien man uit Culemborg. Dan nog een benauwd moment voor ons elftal vijf minuten voor tijd. Een afstandsschot van Musketiers dat de kruising van ons doel teisterde. Ons elftal kwam er uiteindelijk zonder kleerscheuren vanaf. VVA Achterberg maakte dit keer geen fout tegen SVMM en won met 5-2.

Joram Misbeek zet tegen De Musketiers een aanval op met rechts van hem Maurits Nijenhof.

Ons eerste elftal bleef zes punten voor op VVA Achterberg en met nog twee wedstrijden te gaan. Het had in de volgende wedstrijd tegen SV Panter uit in Veenendaal genoeg aan een gelijkspel om het kampioenschap te kunnen vieren. En het werd op 18 mei ook een gelijkspel. Er viel zelfs geen doelpunt. Het bleef een wedstrijd met wel het

initiatief van ons elftal maar met weinig uitgespeelde kansen. De opluchting en de vreugde waren groot toen het eindsignaal klonk en ons elftal kampioen was geworden. Bovendien ongeslagen. Slechts zes gelijke spelen en een prachtig doelsaldo van op dat moment 116-18. En uitermate belangrijk: rechtreekse promotie naar de derde klasse.

Eerste elftal kampioen. Achterste rij: Erik van Rijswijk, Peter de Vaal, René van Dijk, Marwan Salama, Mick Helmond, Martijn Bouwmeester, Maurits Nijenhof, Corsin Vogtlander, Vincent Zuurmond, Martijn Wuite, Lukas Grizell, Mitchel van Dalen, 'onzichtbaar' Teus Zuurmond, Ruud Schiks. Middelste rij: Marcel Uding, Jordy Waroux, Lionel van Oorschot, Stan van de Wiel, Tibor Veldhuizen, Tim Copper, Niek Amelink, Mitchell van Oorschot, Sem Platenkamp. Voorste rij: Harry Trapman, Joram Misbeek, Ronan Hendriksen, Marco Scholman, Boaz van der Linde, Anass Jijih, Farid Bouzbib, Karim el Ghoulbzouri en onbekend jongetje. Liggend: Jaffar Ahmidout.

Er moest evenwel nog één competitiewedstrijd worden gespeeld. Thuis tegen Echteld werd het op 25 mei 2019 5-0 met doelpunten van Jordy Waroux, Joram Misbeek, Maurits Nijenhof (2x) en Karim el Ghoulbzouri.

Na afloop van de wedstrijd werd ons eerste elftal gehuldigd door de KNVB in de persoon van de heer Buitenhuis.

Marwan Salama met de kampioenschaal

Seizoen 2019/20

Ontsnapt door corona

Bij de aanvang van het nieuwe seizoen had uiteraard niemand er weet van dat het seizoen ontijdig zou worden beëindigd vanwege een bijzonder, griepachtig virus dat wereldwijd om zich heen zou grijpen en dat vele duizenden doden en nog veel meer zieken zou veroorzaken. Er was in ieder geval bij de aanvang van het nieuwe seizoen 2019/20 nog geen vuiltje aan de lucht. Bij de nieuwjaarsreceptie van Vriendenschaar, op 7 januari 2019, was Dirk-Jan in den Eng voorgesteld als trainer van het eerste elftal voor het nieuwe seizoen als opvolger van de voortijdig vertrokken Jesse Donker. Het duo Niek Amelink/Peter de Vaal had 'ad-interim' diens taak als trainer tot einde seizoen 2018/19 waargenomen én ons eerste elftal naar de derde klasse zaterdag geloodst.

Dirk-Jan had een lange voetbalcarrière achter de rug die hem langs allerlei, vaak vooraanstaande voetbalclubs had gevoerd.

De aanstelling bij Vriendenschaar zou zijn debuut als trainer zijn. Later zou oud eerste elftalspeler René Verbeek worden aangesteld als assistent van Dirk-Jan.

Het eerste elftal had wel enkele wisselingen ondergaan. Nick van der Horst, voetbalvriend van Dirk-Jan, keerde terug op het Vriendenschaarnest. Denzel Muradin was keeper van het eerste elftal geworden, nadat Lukas Grizell te kennen had gegeven het bij een andere vereniging als keeper hogerop te willen zoeken. Rens van Vark kwam over van Focus '07.

De oefenperiode van het eerste elftal voorafgaande aan de competitie verliep wisselend. De bekerpoule werd overleefd door overwinningen op Veenendaal, Achterveld en een kleine nederlaag tegen VVA Achterberg, de grote concurrent van ons elftal afgelopen seizoen. In de laatste wedstrijd raakte Lionel van Oorschot zodanig geblesseerd dat hij het hele voetbalseizoen niet meer in actie zou komen. Uiteindelijk bleek zijn voetbalcarrière voor altijd beëindigd.

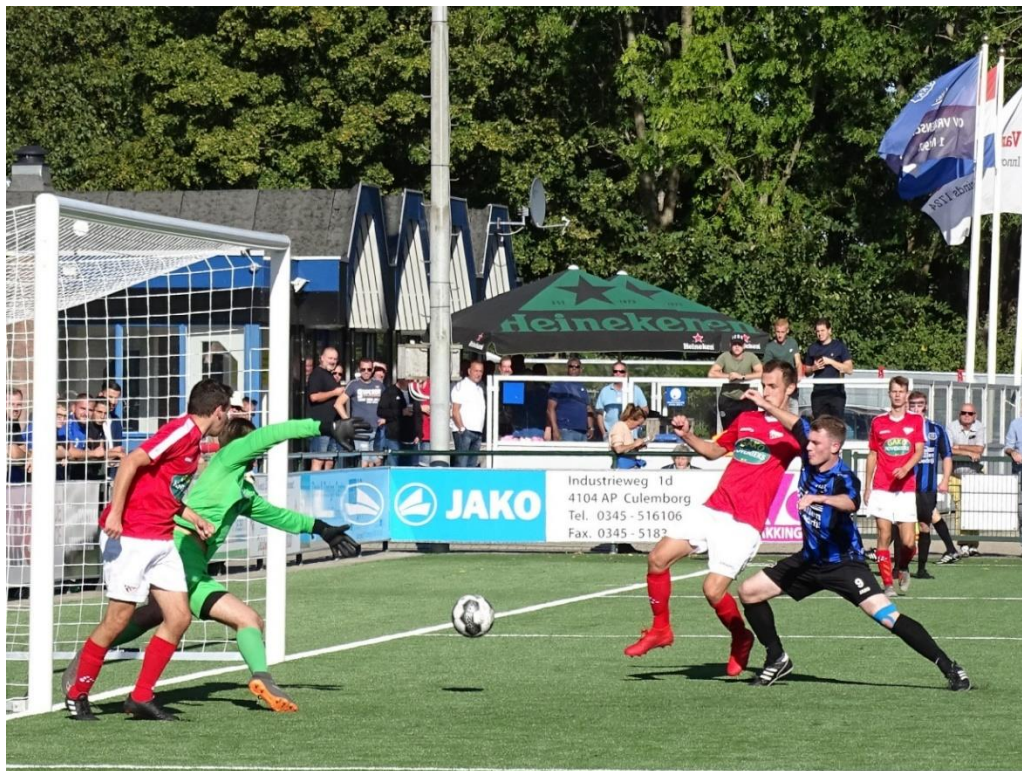
Eerste elftal bij aanvang seizoen 2019/20.

Staande v.l.n.r. Marcel Uding (verzorger), René van Dijk (leider), Ruud Schiks (keeperstrainer), Dirk-Jan in den Eng (trainer), Ronan Hendriksen, Stan van de Wiel, Michel Sprong, Denzel Muradin, Anass Jijih, Oualid Maatougi, Tibor Veldhuizen, Zeno de Jong, Rens van Vark, René Verbeek (assistent-trainer), Erik van Rijswijk (materialen).

Zittend v.l.n.r. Nick van der Horst, Joram Misbeek, Vincent Zuurmond, Mitchel van Dalen, Marwan Salama, Jordy Waroux, Rick Mulder, Harry Trapman (leider), Teus Zuurmond (grensrechter).

De competitie in de derde klasse zaterdag begon op 21 september 2019 met een thuiswedstrijd tegen 'buurman' Everstein. Het was de eerste officiële confrontatie ooit tussen beide teams.

Ons hoofdveld was tijdens de vakantieperiode voorzien van een geheel nieuwe toplaag van kunstgras en was nog wat stroef. Beide elftallen deden niet voor elkaar onder. Toch ging Everstein er met de winst vandoor na twee doelpunten, gescoord in de eerste en tweede helft.

De keeper van Everstein was niet te passeren, ook niet bij deze aanval van Joram Misbeek.

De tweede competitiewedstrijd was in Vleuten tegen Desto op 28 september 2019. Tijdens het oefenprogramma had ons elftal thuis nog 3-3 gelijk gespeeld tegen Desto. De warming-up in Vleuten speelde zich af in de stromende regen, maar bij de aanvang van de wedstrijd viel het droog. Ons elftal leek echter al 'verdronken'. In de eerste helft speelde ons elftal niet sterk en moest het een 1-0 achterstand incasseren. In de tweede helft drong ons elftal meer aan, maar na ruim een half uur in de tweede helft scoorde Desto de 2-0. Ons elftal kon geen vuist maken en moest nog een derde doelpunt toestaan.

Twee nederlagen als start van de competitie, bovendien zonder doelpunten, was teleurstellend. Een week later beet ons elftal thuis echter goed van zich af tegen aloude rivaal Brederodes uit Vianen. Halverwege de eerste helft scoorde Brederodes. De derde achtereenvolgende nederlaag leek eraan te komen. Maar in het laatste kwartier van de wedstrijd sloeg ons elftal toe door doelpunten van Anass Jijih, Gill van Beurden en Rens van Vark (penalty). Uitslag 3-1.

Anass Jijih snijdt hier door de verdediging van Brederodes heen. Hij zorgde tegen Brederodes voor een ommekeer: Vriendschaar won.

De volgende zaterdag, 12 oktober 2019, speelde ons eerste elftal opnieuw thuis. Ditmaal tegen HSSC '61 uit Hei- en Boekoop en wederom een tegenstander waartegen nog nooit was gespeeld. Ons elftal speelde een voortreffelijke partij voetbal en het bestuur van de tegenstander was onder de indruk. Vriendenschaar werd al min of meer als kampioens-kandidaat bestempeld. Gill van Beurden en Joram Misbeek zorgden in de eerste helft voor 2-0. Het werd 2-1 en vervolgens 3-1 door een fraaie late treffer van Anass Jijih.

Het goede gevoel ging echter in de volgende wedstrijden verloren. Een 2-0 nederlaag tegen DVSU in Utrecht. Ons elftal speelde te gemakzuchtig. Thuis tegen Hercules werkte ons elftal keihard, maar verloor toch met 1-3.

Op 2 november 2019 volgde de derby tegen Focus '07 op sportpark Parijsch. Het werd een 2-1 nederlaag voor ons elftal. Ons elftal schiep nauwelijks kansen. De late tegentreffer van Farid Bouzbib in de 85e minuut was een 'geluksgoal'. Hij schoot maar eens van grote afstand van het Focusdoel. Tot ieders verrassing zeilde de bal onverwacht in het Focusdoel.

Wedstrijdbeeld Focus '07 – Vriendenschaar (1-2). Met van links naar rechts Ronan Hendriksen, Marwan Salama en Rens van Vark.

Op 9 november 2019 verloor ons elftal in Zeist met 2-0 van het sterke en betere Jonathan, dat door deze overwinning ongeslagen kampioen van de eerste periode werd. De wedstrijdinstelling van ons elftal was prima. Pas in de tweede helft scoorde Jonathan de beide treffers.

Via een overwinning op APWC in de knockoutfase van de beker was ons elftal op 16 november 2019 gekoppeld aan eersteklasser Huizen. Ons elftal leed thuis een 1-4 nederlaag na aanvankelijk de leiding te hebben genomen door een goal van Gill van Beurden. Gill zorgde in de daaropvolgende

thuiswedstrijd op 23 november 2018 tegen Houten eveneens voor het openingsdoelpunt.

De laatste keer tegen Houten, toen nog in het zondagvoetbal, wonnen we van deze ploeg en werd ons elftal kampioen. Nu leed ons elftal een zware nederlaag tegen het veel betere Houten. Bij de ruststond er nog een draaglijke 2-3 op het scorebord. Maar in de tweede helft kreeg ons elftal voetballen. Einduitslag 3-9. Stan van de Wiel stond vanwege de geblesseerde Denzel Muradin bij Vriendenschaar onder de lat. Maar de grote nederlaag was hem niet te verwijten.

Het ging hierna verder bergafwaarts. Eerst een 3-2 nederlaag bij FZO in Zeist. Vervolgens een 0-2 thuisnederlaag tegen Voorwaarts, dat als periodekampioen via de nacompetitie ook in de derde klasse terecht was gekomen. En op 14 december verzoop ons elftal bijna letterlijk met 3-2 uit bij Kockengen. Het was een trieste dag door de aanhoudende regen, natte sneeuw en de wind in een bijna sinistere omgeving. Het kunstgrasveld van Kockengen was overigens goed bespeelbaar, maar lag er verder onbeschut bij. De weergoden hadden vrij spel. De weinige bezoekers hebben de tweede

helft bekeken vanuit de beslagen ramen van de kantine van Kockengen. Bij de rust was het nog 0-0, maar na de rust ging ons elftal onderuit. Vriendenschaar was niet in staat goed tegenpartij te bieden. Twee tegentreffers van Gill van Beurden vanuit achterstand gaven de uitslag nog een draaglijk aanzien. Maar verder was het helemaal niks. Mede door deze nederlaag en met ingang van de winterstop was ons elftal op de dertiende plaats terecht gekomen. Aan het einde van het seizoen goed voor rechtstreekse degradatie! Zo ver was het nog lang niet.

Joram Misbeek scoort de 2-1 tegen OSM '75.

Op 25 januari 2020 werd de competitie hervat met een thuisduel tegen het onderaan staande OSM '75. Al na vijf minuten nam ons elftal de leiding door een doelpunt van Joram Misbeek. Drie minuten later stond het echter alweer 1-1. Dat werd ook de ruststand. Beide elftallen begrepen wat er op het spel stond en maakten er in een hoog tempo gespeelde wedstrijd van. Er werd veel balverlies geleden, dat wel. In de tweede helft was ons elftal wel sterker. Zowel ons elftal als OSM '75 kreeg erg veel kansen, maar die werden allemaal gemist. Tot vijf minuten vóór de officiële speeltijd. Joram Misbeek slalomde met de bal door het strafschopgebied van OSM '75 heen en schoot de de

2-1 binnen door de benen van de keeper. Joram kreeg vervolgens wel geel omdat hij het doelpunt buiten het veld vierde met zijn supporters. Het bleef hierna nog reuze spannend. OSM scoorde in de negentigste minuut de gelijkmaker, maar die werd wegens buitenspel afgekeurd. In blessuretijd kreeg ons elftal een strafschop toegewezen, nadat Anass Jijh in het strafschopgebied was gevloerd. Rens van Vark voltrok het vonnis. De buit was binnen en ons elftal steeg door deze overwinning naar de elfde plaats. Helaas kreeg de overwinning geen vervolg. Want hierna leed ons elftal twee keer achter elkaar kleine 2-1 nederlagen, uit bij Everstein en uit bij Hercules.

Tegen Everstein nam ons elftal na ruim een kwartier de leiding door Anass Jijh. Maar na twee doelpunten van Everstein nog in de eerste helft was ons elftal van slag af. Bij de wedstrijd tegen Hercules werden alle doelpunten in de eerste helft gemaakt.

Na twintig minuten stond het 2-0 voor Hercules. Na ruim dertig minuten scoorde Vincent Zuurmond tegen. In de tweede helft lag de gelijkmaker voortdurend op de loer, maar ons elftal slaagde er niet in te doelpunten.

Vincent Zuurmond (rechts) scoort de gelijkmaker tegen Hercules. Vriendenschaar verloor toch.

Op 15 februari 2020 gaf ons elftal thuis tegen DVSU de winst uit handen. Een 2-1 overwinning leek binnen bereik, maar in blessuretijd liet Denzel een voorzet uit handen glippen, waarna de 2-2 gelijkmaker door DVSU kon worden gescoord.

Op zaterdag 7 maart stond ons elftal opnieuw met lege handen. In Vianen werd een 3-0 nederlaag tegen Brederodes geleden. Ons elftal legde weinig op de mat en Brederodes verkeerde juist in de winning mood. Op de nederlaag viel niets af te dingen. Vriendenschaar was aan het einde van de tweede periode afgezaakt naar de twaalfde plaats, weinig geruststellend.

Marwan Salama in duel tegen Brederodes.

En toen werd de competitie ineens stopgezet vanwege het zeer besmettelijke coronavirus, dat zou uitgroeien tot een pandemie.

Het coronavirus vond in november 2019 zijn oorsprong in de Chinese stad Wuhan. Het verspreidde zich snel over de hele wereld. Medio februari 2020 werd in Nederland de eerste besmetting met het coronavirus vastgesteld.

Op 12 maart 2020 nam de Nederlandse overheid verregaande maatregelen om de verspreiding van het virus in Nederland in te dammen. Hierdoor werd ook het competitievoetbal in Nederland stilgelegd. Aanvankelijk was dat voorlopig, maar op 31 maart 2020 werd bekend dat de coronamaatregelen van de overheid zouden worden verlengd tot 28 april 2020. Direct hierna berichtte de KNVB dat de competities in het amateurvoetbal voor het seizoen 2019/20 definitief waren gestaakt.

Het betekende reglementair dat ploegen die bovenaan stonden geen kampioen konden worden, laat staan konden promoveren. Ook was er geen sprake van degradatie van ploegen die onderaan stonden. Gezien onze eigen beroerde positie kwam het definitief staken van de competitie voor ons eerste elftal niet geheel ongelegen.

In de loop van de volgende maanden werden de overheidsmaatregelen versoepeld, maar te laat voor het alsnog uitspelen van de competitie.

Later kwam toch nog een aantal promotieplaatsen vrij, overigens niet van belang voor Vriendenschaar. Op basis van de competitieresultaten kon een aantal clubs een verzoek indienen om te promoveren. Door de KNVB werd een theoretische ranglijst aangelegd waarbij behaalde punten en doelsaldo de rangschikking van de desbetreffende clubs bepaalden. Zo zou onder meer het Utrechtse EDO(U) promoveren naar de derde klasse. Deze club zou in het seizoen 2020/21 tegenstander zijn van ons eerste elftal.

Snel einde aan het seizoen 2020/21

Het coronavirus leek inmiddels onder controle. De overheid meende in de zomer van 2020 allerlei versoepelingen te kunnen doorvoeren. Wel moest een van de coronaregels, het onderling houden van 1,5 meter afstand, zowel buiten als binnen, strikt worden nageleefd. Bij de sportbeoefening konden kleedkamers worden gebruikt, maar alleen bij officiële wedstrijden en niet bij trainingen. Het zag er toch naar uit dat de competitie 2020/21 ongestoord zou kunnen verlopen.

Medio augustus liepen de coronabesmettingen weer zodanig op dat de overheid de coronamaatregelen opnieuw diende aan te scherpen. Eventjes hadden die geen invloed op het officiële voetbal.

Eerste elftal bij begin competitie 2020/21.

Staand v.l.n.r.

Marwan Salama,

Abid el Idrissi,

Michel Sprong,

Dennis Veldhuizen,

Corsin Vogtländer,

Mark Verrips,

Charles van Oort,

Stan van de Wiel en

Anass Jijh.

Zittend v.l.n.r.

Zinho Neves, Gill van

Beurden, Mitchel van

Dalen, Vincent

Zuurmond, Maurits

Nijenhof, Hans van

Blijderveen en Rick

Mulder.

Afgezien van de coronaperikelen was het seizoen 2019/20 maar heel matig geweest. Dirk-Jan in den Eng en René Verbeek stapten op. Het bestuur deed opnieuw een beroep op het duo Niek Amelink/Peter de Vaal dat, ad interim, ons eerste elftal in 2019 van de vierde naar de derde klasse zaterdag had gelooft. Ons elftal had zich voor het seizoen versterkt met drie spelers afkomstig van SCR uit Rijswijk: Dennis Veldhuizen, Hans van Blijverveen en Charles van Oort. Abid el Idrissi had zich eveneens weer gemeld voor het eerste elftal evenals Zinho Neves.

Zoals gebruikelijk werd het voetbalseizoen geopend met bekeervoetbal. Het eerste elftal wist de bekerpoule te overleven door thuis met 6-0 te winnen van SVMM, uit met 1-4 van Baarn en thuis 2-2 gelijk te spelen tegen het zaterdagelftal van VVIJ. In de latere knockoutfase zou ons elftal het moeten gaan opnemen tegen Olympia '25 uit Hilversum.

Vriendenschaar troefde op 19 september 2020 Hercules met 1-4 af. Maurits Nijenhof scoorde twee keer.

Ons elftal opende op 19 september 2020 de competitie sterk door in Utrecht Hercules af te troeven met een 1-4 overwinning. Vriendenschaar kwam dank zij een strafschop, benut door Abid el Idrissi, in de eerste helft op 0-1. Halverwege de tweede helft vergrootte ons elftal de voorsprong met een doelpunt van Maurits Nijenhof, vooraleer Hercules kon tegenscoren. Maurits scoorde opnieuw uit een strafschop en vlak voor tijd zorgde Dennis Veldhuizen voor een 1-4 eindstand.

Tijdens de rust bleven de spelers op het veld. Dat was veiliger dan vanwege corona bij elkaar te zitten

in de kleedkamers. Het was bovendien een fraaie nazomerdag.

Een week later won ons elftal met 5-2 thuis van Voorwaarts. Wel nam Voorwaarts binnen een kwartier een 0-2 voorsprong. Ons elftal herstelde zich en vlak voor rust was de achterstand omgezet in een 2-4 voorsprong. Doelpuntenmakers Gill van Beurden, Maurits Nijenhof, Abid el Idrissi en nogmaals Maurits. Direct na het begin van de tweede helft kwam Voorwaarts met tien man te staan na een 'doodschop' op Zinho Neves. Vijf minuten voor het einde scoorde Anass Jijh de 5-2.

De coronamaatregelen werden intussen verder door de overheid aangescherpt. Het betekende dat de wedstrijd EDO(U) – Vriendenschaar zonder publiek moest worden gespeeld. Afgezien van de kleedkamers, moest het clubhuis van EDO (U) verder dicht blijven. Gedurende de hele wedstrijd regende het ook nog, zodat de ambiance het woord 'treurig' verdiende.

Ons elftal had moeite met de snelle vleugel-aanvallers van EDO (U). De Utrechters hadden het daarentegen maar lastig met Zinho Neves, die alleen maar ten koste van twee gele kaarten kon worden afgeremd.

De wedstrijd leek af te stevenen op een 0-0 ruststand, toen bij een aanval van EDO(U) de bal tegen de arm van Mark Verrips werd geschoten.

De scheidsrechter zag er een penalty in. Die werd benut, zodat de rust met 1-0 inging. Tien minuten na rust gleed EDO(U) na een aanval de bal in ons doel: 2-0. Halverwege de tweede helft werd het 3-0. Toen Abid el Idrissi tegen een tweede gele kaart aanliep, was het met ons elftal gedaan. Het zakte steeds verder in de wedstrijd af. Tien minuten voor het einde van de wedstrijd werd het zelfs nog 4-0. Op de overwinning van EDO(U) viel weinig af te dingen.

Op 10 oktober 2020 zou thuis de wedstrijd tegen Houten worden gespeeld. Vanwege coronagevallen bij beide elftallen werd de wedstrijd afgelast. Andere wedstrijden gingen nog wel door. De bekerwedstrijd Vriendenschaar – Olympia 25 werd drie dagen later ook afgelast. Een dag later moest al het voetbal in Nederland worden stilgelegd als gevolg van de coronamaatregelen van de overheid.

Begin november 2020 hoopte de KNVB nog op een spoedige herstart van de competitie per januari 2021, maar dan zouden de trainingen ter voortzetting van de competitie nog in december moeten plaatsvinden. Het coronavirus dacht er anders over en dwong de overheid tot steeds ingrijpender maatregelen. Half december ging het openbare leven op slot door invoering van een volledige 'lockdown'. Op 21 januari 2021 beperkte de overheid het openbare leven verder door de invoering van een avondklok, die pas eind april 2021 werd afgeschaft.

De KNVB zon voortdurend op alternatieven voor de A-categorie senioren, zoals het opsplitsen van de competities in kleinere poules of het afwerken van een halve competitie met daarbij zelfs mogelijkheden voor promotie en degradatie.

Maar op 25 februari 2021 legde de KNVB het hoofd in de schoot. De competitie 2020/21 was definitief voorbij.

Zinho Neves in actie tegen EDO(U).

Het seizoen 2021/22

Het was even spannend of het nieuwe seizoen 2021/22 wel op normale wijze doorgang zou kunnen vinden. In de zomer van 2021 had de overheid de coronamaatregelen eerst sterk versoepeld. Maar daarbij was buiten de waard van het virus gerekend. Binnen de kortst mogelijke tijd liepen de coronabesmettingen zodanig sterk op dat de overheid de toegestane vrijheden weer overhaast moest inperken. Het coronatoegangsbewijs werd ingevoerd. Alleen mensen die gevaccineerd waren of corona hadden gehad, konden op vertoon van het op hun smartphone aanwezige toegangsbewijs binnenruimtes betreden, zoals horecagelegenheden of kantines van een sportclub.

Gelukkig kon op tijd worden gestart met het voetbalseizoen 2021/22 zoals de KNVB voor ogen stond.

Het eerste elftal zou weer onder leiding van het trainersduo Niek Amelink en Peter de Vaal staan.

René van Dijk was meer dan twintig jaar leider van het eerste elftal geweest, maar vanwege een zeer ernstige ziekte, waarmee René niet te koop liep, legde hij met ingang van het seizoen 2021/22 het leiderschap neer. De laatste jaren was hij bijgestaan door Harry Trapman, die eveneens een punt zette achter het leiderschap. In het nieuwe seizoen was Mitchell van Oorschot elftalleider.

Farid Bouzbib, die vele jaren deel uitmaakte als speler én aanvoerder van het eerste elftal, beëindigde eveneens zijn voetballoopbaan. Van de drie spelers die vorig seizoen van SCR waren gekomen, bleek alleen Dennis Veldhuizen bij de aanvang van het nieuwe voetbalseizoen beschikbaar.

Ons elftal begon het seizoen met bekervoetbal en werd glansrijk winnaar van de poule door overwinningen op FC Driebergen (uit 2-4), VIOD (thuis 8-0) en Zeist (thuis 2-1).

Evenals vorig seizoen begon ons elftal de competitie op 25 september 2021 met een thuiswedstrijd tegen Voorwaarts. Voorafgaande aan deze wedstrijd werd afscheid genomen van René van Dijk.

Afscheid van René van Dijk als leider van het eerste elftal.

Eerste elftal op 25 september 2021 voorafgaande aan de wedstrijd tegen Voorwaarts. Staande v.l.n.r. Dennis Veldhuizen, Michel Sprong, Corsin Vogtländer, Servanio Martina, Mark Verrips, Mitchel van Dalen. Zittend v.l.n.r. Marwan Salama, Vincent Zuurmond, Kjell Kemseke, Thom Souhuwat, Maurits Nijenhof, Martijn Bouwmeester.

Het werd tegen Voorwaarts al na tien minuten 1-0 door een fraai doelpunt van Vincent Zuurmond, aangespeeld door Maurits Nijenhof. Vijf minuten later scoorde Voorwaarts 1-1. Beide ploegen hadden hiermee hun kruis verschoten. Met name ons elftal miste de nodige kansen. Het was en bleef 1-1. Een week later liep ons elftal bij Brederodes tegen een 3-1 nederlaag op. Een matige wedstrijd waarbij de doelpunten in de tweede helft vielen. Brederodes kwam op een 1-0 voorsprong en Abid el Idrissi zorgde voor de gelijkmaker. De 2-1 voor Brederodes ongeveer tien minuten voor tijd werd betwist. Ons elftal bleef 'staan' vanwege buitenspel, maar de scheidsrechter oordeelde anders. In de slotseconden werd het nog 3-1 voor de honderdjarige ploeg. Ons elftal revancheerde zich op 9 oktober door DVSU ruimschoots met 4-1 te verslaan. Vijf minuten voor de rust scoorde Abid el Idrissi uit een strafschop. Na de rust liep ons elftal uit naar 4-0 (Amine Lakhhal (2x) en Thom Souhuwat).

Achteraf zou dit de grootste overwinning van ons elftal uit het seizoen 201/22 blijken te zijn. Op 16 oktober 2021 speelde ons elftal in Utrecht tegen studentenvoetbalclub Odysseus '91. Volstrekt onnodig liep ons elftal tegen een 2-1 nederlaag aan. Bij de rust was het al 2-0 voor de Utrechtse ploeg. Pas een kwartier voor tijd kwam ons elftal terug naar 2-1 door een kopbal van Amine Lakhhal. De tweede helft was uitermate rommelig en vervelend mede door toedoen van een warrig fluitende arbiter. Thom Souhuwat werd na een, onterechte, tweede gele kaart van het veld gestuurd. Trainer Niek Amelink kreeg vervolgens rood vanwege het aanvechten van de gele kaart. Onze doelman Michel Sprong hield ons elftal nog in wedstrijd. Tegen het einde van de wedstrijd mocht ook onze andere trainer, Peter de Vaal, van de scheidsrechter vertrekken wegens zijn commentaar op de gele kaart die Zinho Neves kreeg. Los van alle gedoe, het ontbrak ons elftal deze wedstrijd aan voetbalvernuft.

Ons elftal kreeg de volgende twee zaterdagten te maken met de sterkste tegenstanders uit deze competitie: thuis EDO(U) en uit Houten. In beide ontmoetingen zou ons elftal met 5-2 ten onder gaan.

Tegen EDO(U) stond het op 3 oktober 2021 al na dertig minuten 0-3 door snelle aanvalsacties van de Utrechtse. In de tweede helft kwam ons elftal verrassend terug tot 2-3, maar hierna maakte EDO(U) een einde aan eventuele illusies.

*Vriendenschaar – EDO (U)
2-5. Amine Lakhel
belaagt de keeper van
EDO (U).*

De 2-5 nederlaag tegen EDO (U) was nog te verteren doordat ons elftal goed tegenspel bood. Maar tegen Houten stond een minder goed spelend Vriendenschaarteam op het veld. Ook nu stond het na een half uur 3-0 voor onze tegenstander.

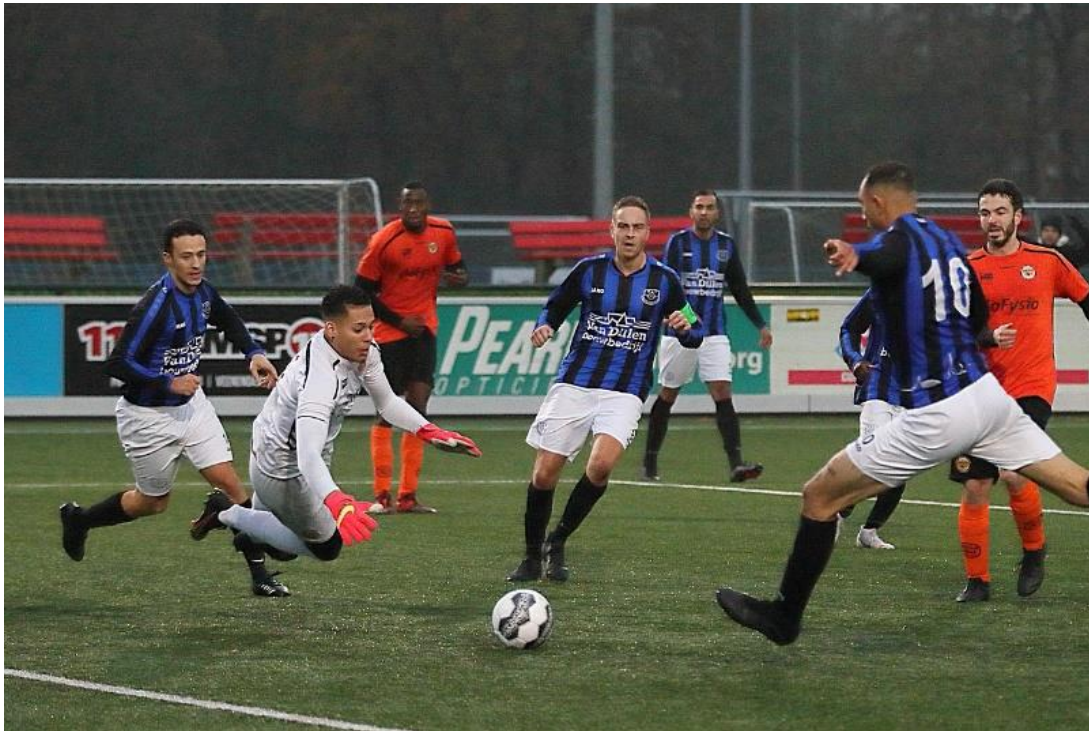
Bij de rust was het 3-1 dankzij een doelpunt van Maurits Nijenhof. Na een kwartier in de tweede helft vergrootte Houten de voorsprong. Vervolgens werd er van beide kanten nog één keer gescoord. Wederom een 5-2 nederlaag.

*Houten – Vriendenschaar
5-2. Servanio Martina (in
het wit) gewikkeld in een
duel. Geheel links Corsin
Vogtländer.*

Na drie nederlagen op rij was de 1-3 zege op Hercules een aangename verrassing. Bij de rust stond het 1-1. Ons elftal had halverwege de eerste helft de leiding genomen na een solo van Maurits

Nijenhof. Die stand bleef lang in de tweede helft staan. Tot een kwartier vóór tijd Servanio Martina doelpuntte en tien minuten later Lucas Beck een derde doelpunt liet aantekenen.

Doelpoging van Servanio Martina in de wedstrijd tegen Desto. Links Anass Jijih, midden Vincent Zuurmond en achter Amine Lakhali.

De laatste thuiswedstrijd was op 20 november tegen het sterke Desto uit Vleuten, op dat moment nummer twee op de ranglijst. Doordat het coronavirus weer was opgestoken, moest de wedstrijd zonder publiek worden gespeeld. Het bleef deze wedstrijd lang 0-0. In de zeventigste minuut opende een geconcentreerd spelend Vriendenschaar de score door Servanio Martina. Tien minuten vóór het einde van de officiële speeltijd scoorde Desto uit een kopbal tegen. De scheidsrechter liet zeker nog tien minuten doorspelen vanwege de vele blessurebehandelingen. Maurits Nijenhof (hamstring), Lucas Beck (arm uit de kom) en Dave van Dalum (lies) verlieten in de tweede helft voortijdig het strijdtoneel.

De wedstrijd tegen Desto betekende het einde van de eerste periode. De periodetitel was zoals verwacht voor EDO (U), dat nog geen enkele wedstrijd had verspeeld.

Ook de uitwedstrijd in Hei- en Boeikoop tegen HSSC '61 op 27 november 2021 zou zonder publiek worden gespeeld. Op het door de regen doorweekte natuurgras van HSSC kon niet worden gespeeld, zodat uitgeweken moest worden naar hun tweede veld met kunstgras.

Het werd een onaangename wedstrijd vanwege de regen en de gure omstandigheden. De straffe wind blies zijn partijtje mee.

Na een kwartier spelen opende ons elftal de score dankzij een kopbal van Marwan Salama. Maar na een drietal ongelukkige momenten, niet goed beoordeelde corners en een vrije schop, was het wel HSSC dat met een 3-1 voorsprong ging rusten. Hoewel ons elftal in de tweede helft op zoek ging naar een beter resultaat, kwam het er, mede door de weersomstandigheden, niet van.

Het was voorlopig de laatste competitiewedstrijd. Nederland ging in 'lockdown' en er werd een avondklok ingesteld. Het sociale leven in Nederland kwam tot stilstand. Wat het amateurvoetbal betreft, ging de winterstop onbedoeld erg vroeg in. Het zou tot 19 februari 2022 duren voordat het competitievoetbal weer kon worden opgestart. De KNVB had intussen het competitieprogramma herzien om het tot een goed einde te brengen. Het einde van de competitie zou een paar weken later dan gepland vallen en inhaalweekeinden vervielen. Als er inhaalwedstrijden zouden zijn, moesten die op doordeweekse avonden worden afgewerkt.

De eerste de beste competitiewedstrijd voor Vriendenschaar na opheffing van de lockdown was op 19 februari 2022, de stadsderby thuis tegen Focus'07. Alle beperkingen waren opgeheven. Er waren weer toeschouwers toegestaan en ook het kantinebezoek was niet meer beperkt via het coronatoegangsbewijs.

Het was een zwaarbewolkte zaterdag, de regen bleef weg. Wel stond er een straffe wind.

Halverwege de eerste helft maakte Finn Spierings de 1-0, nadat hij was vrijgespeeld door Vincent Zuurmond.

De trainersstaf: v.l.n.r. Mitchell van Oorschot, Niek Amelink en Peter de Vaal.

De keeper van Focus '07 voorkomt met deze redding een bijna zeker doelpunt van Maurits Nijenhof. Op de achtergrond links Amine Lakhal en rechts Mark Verrips.

Op dat moment was Vriendenschaar de betere ploeg. Ook in de tweede helft was ons elftal beter, maar het was Focus dat in de zeventigste minuut de gelijkmaker scoorde.

Uit een goed genomen corner werd de gelijkmaker vallend ingekopt. Focus kreeg uiteindelijk te veel en ons elftal te weinig. Door de uitslag bleef ons elftal in de gevarenzone hangen.

Voor een volgepakte overdekte tribune zet Kjell van Kemseke een aanval op.

Abid el Idrissi worstelt zich langs een verdediger van OSM '75. Op de foto nog Marwan Salama en Dave van Dalum.

Een week later speelde ons elftal opnieuw thuis tegen het onderaan staande OSM '75. Al na twee minuten was ons elftal dankzij Servanio Martina op 1-0 gekomen. Vriendenschaar bouwde een enorm overwicht op, maar zag vooralsnog geen kans de score op te hogen. Dat gebeurde pas na ongeveer een kwartier in de tweede helft.

Na een goed genomen vrije schop door Abid el Idrissi kon de mee opgelopen Dave van Dalum de bal keihard inkoppen: 2-0. Het werd nog 3-0 door een eigen doelpunt van OSM.

Op 5 maart 2022 kreeg ons elftal uit bij Lopik een enorm pak voor de broek. Servanio Martina opende voor Vriendenschaar de score in de tiende minuut.

Geheel ten onrechte werd door de scheidsrechter buitenspel geconstateerd. Daarna gaf ons elftal de wedstrijd weg. Bij de rust was het al 3-0 voor Lopik. In de tweede helft bood ons elftal nauwelijks tegenstand en dat werd afgestraft. Nog vier Lopikse doelpunten en een vernederende 7-0 nederlaag. De week erop revancheerde ons elftal zich voor de sof tegen Lopik. Het versloeg thuis Everstein met 4-1. De ploeg uit Everdingen was enigszins gehandicapt. Enkele spelers waren door corona niet beschikbaar en er moest een beroep worden gedaan op een paar jeugdspelers. Bij de rust stond het 2-0 door doelpunten van Finn Spierings en Thom Souhuwat. In de tweede helft kwam Everstein terug tot 2-1, maar daarna bepaalde Servanio Martina door twee doelpunten de eindstand op 4-1.

Met een sliding probeert een speler van Everstein aan Maurits Nijenhof een kans te ontnemen.

Op 18 maart 2022 zou in Utrecht de wedstrijd tegen EDO(U) plaatsvinden. Maar door coronagevallen kon EDO(U) geen elftal op de been brengen. De wedstrijd werd verdaagd. Op 25 maart ontmoette ons elftal thuis Hercules en ons elftal won met 2-0. Nog in de eerste minuut, nadat Hercules een vrije schop had zien mislukken, was er een razendsnelle aanval van Vriendenschaar ingeleid door Servanio Martina.

De bal bereikte Maurits Nijenhof die de bal achter de verblufte Herculesgoalie deponeerde:1-0. Een beter Hercules dreef ons elftal in het defensief, maar scoorde niet. Ongeveer tien minuten voor tijd was het Finn Spierings, net in het veld gekomen, die paste op Souhail Maatougui. Die dwong met een doeltreffend schot Hercules definitief op de knieën.

Finn Spierings duelleert met een speler van Hercules.

Nu volgde op dinsdagavond 21 maart 2021 de in te halen en zeer lastige uitwedstrijd tegen EDO (U). Maar evenzeer bleek het een lastig duel voor de Utrechtse ploeg. Beide elftallen kregen kansen om de score te openen, maar het bleef tot dik in de tweede helft 0-0. Het verzet van ons elftal leek te breken toen Abid el Idrissi na een elleboogstoot het veld met rood diende te verlaten. Vijf minuten later beging Zinho Neves in het strafschopgebied een zodanige overtreding dat EDO(U) een penalty mocht nemen en de 1-0 scoorde. EDO(U) dacht de overwinning op zak te hebben. Maar in blessuretijd, er was al vier minuten doorgespeeld, maakte ons elftal gelijk door Amine Lakhali. Helaas volgde twee minuten later nog een voorzet van de kant van EDO(U). De bal zeilde over onze keeper John Verweij heen en belandde pardoes in ons doel. En zo ging EDO (U) als gelukkigse ploeg er toch met een 2-1 winst vandoor.

Op 2 april 2022 verloor ons elftal opnieuw, nu in Vleuten met 4-2 van Desto. De wedstrijd werd op een kunstgras bijveld afgewerkt in plaats van op het hoofdveld met natuurgras. Waaronder de wedstrijd naar het bijveld werd verwezen, is een raadsel. Desto nam na ongeveer tien minuten de leiding. Vijf minuten later werd het 1-1, nadat Amine Lakhali door de verdediging van Desto was heen gedrongen. In de eerste helft kwam Desto nog op 3-1 doordat onze defensie tot twee keer toe niet goed ingreep. Mogelijk was onze defensie beïnvloed door het feit dat Vincent Zuurmond na een duel met een enkelblessure van het veld moest. Ons elftal kwam met nog zo'n kwartier te spelen terug tot 3-2 door een doelpunt van Servanio Martina. Vergeefs probeerde ons elftal de gelijkmaker te forceren. Dat lukte niet en Desto maakte in de slotminuut nog 4-2. De winst kwam terecht bij de betere ploeg met een aantal snelle buitenspelers.

Ook de volgende wedstrijd thuis, eindigde in een nederlaag. Brederodes won met 1-3. Brederodes nam in de eerste helft met 0-1 de leiding. Na twintig minuten in de tweede helft scoorde ons elftal via Servanio Martina de gelijkmaker. Met nog twee doelpunten trok Brederodes aan het langste einde. Het was de laatste wedstrijd van de tweede periode. Omdat EDO (U) daarvoor niet meer in aanmerking kwam, pakte Houten de titel van de tweede periode. Voor Vriendenschaar gold dat behoorlijk wat punten bij elkaar gevoetbald moesten worden in de derde periode om niet in degradatiegevaar te komen.

Duel tijdens Fortitudo – Vriendenschaar met links, in het wit, Souhail Maatougui en rechts Mark Verrips.

In een doelpuntrijke wedstrijd won ons elftal vervolgens uit op 23 april 2022 met 4-6 van het onderaan staande OSM'75. Bij de rust stond het 1-3 voor ons elftal. Via 1-4 kwam OSM '75 terug tot 3-4. Het werd 3-5, vervolgens 4-5 met nog vijf minuten op de klok. OSM probeerde nog de gelijkmaker te forceren. Doordat de scheidsrechter lang na de officiële speeltijd liet doorspelen hing een overwinning voor Vriendenschaar nog aan een zijden draadje. In de 98e minuut maakte Finn Spierings met een schot een einde aan de onzekerheid. Uitslag 4-6. Op 30 april 2022 moest ons elftal thuis tegen Odysseus '91 aantreden. Revanche voor de eerder geleden nederlaag in Utrecht? Aanvankelijk zag het er niet naar uit. Want in de eerste helft nam Odysseus een 0-2 voorsprong, waaronder een doelpunt uit een strafschop. Gelukkig kwam ons elftal nog vóór de rust op gelijke hoogte, eveneens

De wedstrijd Focus '07 – Vriendenschaar op paaszaterdag 16 april 2022 was de eerste van de derde periode en van groot belang. Meer nog dan Vriendenschaar had Focus de punten hard nodig. Beide ploegen probeerden op een mooie dag uit de gevarenzone te komen. Het werd een spannende wedstrijd waarbij Vriendenschaar in de eerste helft en Focus in de tweede helft de overhand had. Gescoord werd er niet. Hoewel de wedstrijd niet onsportief verliep, trok de scheidsrechter diverse keren een gele kaart.

uit een penalty (Abid el Idrissi) en een normaal doelpunt (Servanio Martina). Vriendenschaar was in de tweede helft de betere ploeg en Servanio bracht ons elftal na een kwartier op een 3-2 voorsprong. Het werd nog 4-2 als gevolg van een eigen doelpunt van Odysseus. Mede door de andere uitslagen op deze dag steeg ons elftal naar de achtste plaat met vijf punten voorsprong op de nacompetitieplaatsen 12 en 13. Bovendien had ons elftal ineens zich op de titel van de derde periode. Uit bij Everstein kwam op 7 mei 2022 een 1-1 gelijkspel tot stand. Everstein was eigenlijk de betere ploeg, maar miste diverse kansen. Vriendenschaar nam vlak voor het rustsignaal een 0-1 voorsprong door een doelpunt van Servanio Marina. Na ongeveer twintig minuten in de tweede helft kwam Everstein verdiend op gelijke hoogte. 1-1 werd ook de eindstand.

Op dinsdagavond 10 mei werd thuis de wedstrijd tegen HSSC '61 gespeeld. In de eerste helft nam HSSC uit een kopbal een 0-1 voorsprong. Pas laat in de tweede helft kwam ons elftal op gelijke hoogte dankzij een vrije schop genomen door Abid el Idrissi. Die ging rechtstreeks het doel in. Eindstand 1-1. Ons elftal had gezien het spelbeeld eigenlijk moeten winnen, maar kansen werden gemist.

De wedstrijd Voorwaarts – Vriendenschaar werd op 14 mei 2022 een 3-5 overwinning voor ons elftal. Vriendenschaar opende de score door een afstand-

schot van Dave van Dalum. Kjell van Kemseke schoot ons elftal naar 0-2. Voorwaarts scoorde uit een vrije trap tegen. Rust 1-2. Na de rust ging het qua doelpunten op en neer. Vriendenschaar 1-3 (Abid), Voorwaarts 2-3, Vriendenschaar 2-4 (Maurits), Voorwaarts 3-4 en Vriendenschaar 3-5 (Rick in de 90e minuut). Door dit resultaat bracht ons elftal zich definitief in veiligheid. Voorwaarts en Focus '07 werden deze zaterdag naar de nacompetitie verwezen en zouden kunnen degraderen naar de vierde klasse.

Een van de laatste acties uit de wedstrijd Voorwaarts – Vriendenschaar (3-5).

Van links naar rechts in het wit: Finn Spierings, Souhail Maatougui, Maurits Nijenhof en Zinho Neves.

Op 21 mei maakte Vriendenschaar thuis korte metten met Lopik. De 6-1 overwinning was een mooie revanche voor de eerder geleden 7-0 nederlaag. In de eerste helft nam ons elftal een 2-1 voorsprong met doelpunten van Abid en Kjell. Na de rust was alleen Vriendenschaar aan zet en scoorden Kjell, Maurits, Vincent en Finn.

De periodetitel lonkte met nog twee wedstrijden te gaan. Daarvoor moest ons elftal in Utrecht wel winnen van DVSU dat ook nog kans maakte op de derde periode. Maar in Utrecht liep ons elftal achter de feiten aan. Bij de rust stond DVSU met 2-0 voor. Na de rust werd het achtereenvolgens 2-1 (Rick) en 3-1. In de 85e minuut kwam de 3-2 nog op het scorebord doot Mark Verrips, maar drie minuten later werd het alsnog 4-2.

De laatste competitiewedstrijd was thuis tegen het sterke Houten dat zich al verzekerd had van de nacompetitie voor promotie naar de tweede klasse. Ons elftal had tegen Houten geen schijn van kans. Ons elftal was door schorsingen, blessures of anders verre van volledig. Bij de rust was het al 0-3 en direct na de rust werd het 0-4. Na twintig minuten in de tweede helft scoorde Servanio weliswaar tegen, maar de wedstrijd was al gespeeld.

Al met al eindigde ons elftal op de tiende plaats in de competitie. EDU(U) werd afgetekend kampioen en promoveerde naar de tweede klasse. Van de periodekampioenen Houten, Desto en Hercules wist alleen Houten via de nacompetitie de tweede klasse te bereiken. Via de nacompetitie degradeerden Voorwaarts en Focus '07 naar de vierde klasse. Ook OSM '75 degradeerde naar de vierde klasse, rechtstreeks.

Het seizoen 2022/23

Versterkte degradatie

De KNVB had al eerder aangekondigd dat het de zogenaamde 'voetbalpiramide' wilde stroomlijnen met per voetbaldistrict twee eerste klassers, vier tweedeklassers, acht derdeklassers, zestien vierdeklassers en alle overige elftallen in de vijfde klasse. De stroomlijning zou uitgesmeerd worden over twee seizoenen te beginnen in het seizoen 2022/23. Het betekende in alle klassen dat er sprake zou zijn van versterkte degradatie. De nummers 13 en 14 zouden rechtstreeks degraderen. De nummers 9, 10, 11 en 12 mochten zich proberen te handhaven via de nacompetitie. Vriendenschaar kwam overigens terecht in een competitie van dertien teams, waardoor er alleen rechtreekse degradatie was voor nummer 13 in de eindrangschikking.

Het eerste elftal van Vriendenschaar zou weer getraind worden door het duo Niek Amelink (hoofdtrainer) en Peter de Vaal. Het was afwachten wat ons eerste elftal zou gaan doen.

Feit was dat Servanio Martina zich had laten overschrijven naar Roda Boys. En hij was degene die in eerdere seizoenen toch nog een hoop doelpunten voor Vriendenschaar had geproduceerd.

In de bekerpoule voorafgaande aan de competitie had ons elftal goed gepresteerd door 2-2 gelijk te spelen tegen Zeist, met 4-2 van VVA Achterberg te winnen en door een 1-5 zege op Amsvorde. Zeist produceerde dezelfde uitslagen, met dien verstande dat Amsvorde met 6-1 werd verslagen. Op doelsaldo, ten koste van Vriendenschaar, ging Zeist naar de knockoutfase van de bekercompetitie.

De competitie 2022/23 werd op 24 september 2022 geopend tegen NiTA, een voor ons onbekende, kleine club uit Nieuwer Ter Aar. Het pakte voor ons elftal verkeerd uit. Ons elftal werd met een 3-0 nederlaag naar huis gestuurd. NiTa was zeker beter, maar profiteerde in de eerste minuut na rust van een toegewezen strafschop. De bal was ongelukkig tegen de arm van Mark Verrips gekomen.

Vergeefse actie van Finn Spierings in de uitwedstrijd tegen NiTA.

Op 1 oktober 2022 thuis de wedstrijd tegen Zwaluwen Utrecht '11 dat naderhand de zwakste ploeg uit de competitie zou blijken. Ons elftal nam door Abid el Idrissi halverweg de eerste helft een 1-0 voorsprong, maar vijf minuten voor de rust was het 1-1. Tien minuten voor het einde van de niet erg hoogstaande wedstrijd werd het zelfs 1-2 en dat werd ook de uitslag.

Een week later verloor ons elftal voor de derde achtereenvolgende keer, nu in IJsselstein van het sterke IJFC. Al na een half uur was de stand 2-0, die ook de eindstand zou worden. Ons elftal speelde niet onverdienstelijk maar liep zichzelf in de aanval te vaak vast.

Eerste elftal voorafgaande aan de thuiswedstrijd tegen Houten, 15 oktober 2022.

Staande v.l.n.r. John Verweij, Mark Verrips, Finn Spierings, Marwan Salama, Dave van Dalum, Corsin Vogtländer, Abid el Idrissi, Vincent Zuurmond en Stan van de Wiel.

Zittend v.l.n.r. Corné Pieter, Lucas Beck (geblesseerd), Maurits Nijenhof, Kjell van Kemseke, Thom Souhuwat, Souhail Maatougui, Michael Boutisma, Rick Mulder.

Ook de vierde wedstrijd thuis ging verloren tegen Houten, bij voorbaat een van de kampioens-kandidaten. Halverwege de eerste helft nam ons elftal de leiding door een mooi schot van Vincent Zuurmond. Maar zo'n tien minuten vóór de rust scoorde Houten de 1-1 en zeven minuten na de rust scoorde Houten de 1-2. Ons elftal voetbalde goed, maar kreeg ook nog de deksel op de neus, toen Vincent halverwege de tweede helft van het veld werd gestuurd na een tweede gele kaart vanwege een te harde overtreding. Vincent wist niks van een eerdere gele kaart. Maar in de eerste helft had de scheidsrechter Vincents naam genoteerd in plaats van die van een andere Vriendenschaarspeler. Ondanks protesten hield de scheidsrechter voet bij stuk en moest Vincent naar de kleedkamer. Vriendenschaar speelde met tien man voor wat het waard was, maar uiteindelijk bleef het 1-2.

De vijfde competitiewedstrijd tegen Elinkwijk ging eveneens verloren. Wederom speelde ons elftal goed. Vlak voor de rust scoorde Rick Mulder 0-1. Die stand bleef lang op het scorebord staan, tot tien minuten voor tijd. Toen scoorde Elinkwijk drie keer achter elkaar. De eerste wedstrijdpunten waren dichtbij, maar helaas.

In de zesde competitiewedstrijd, op 5 november 2022, werd eindelijk de volle winst geboekt tegen JSV, maar tot vlak voor het eindsignaal bleef dat onzeker. Abid el Idrissi had in de eerste helft weliswaar 1-0 gescoord, maar nog geen tien minuten na de rust was het 1-1 geworden. In de negentigste minuut veroverde Maurits Nijenhof echter de bal. Hoewel flink op de huid gezeten wist hij de bal in het JSV-doel te schieten. Eindelijk een overwinning voor ons eerste elftal.

Vincent Zuurmond in de aanval tegen JSV. Achter hem Finn Spierings en op de achtergrond Abid el Idrissi.

De volgende wedstrijd was uit tegen Brederodes, altijd een lastige tegenstander voor ons elftal. Maar op 12 november 2022 stond het al na twee minuten 0-1 door een doelpunt van Vincent Zuurmond. De defensie van Brederodes maakte een onzekere indruk en ons elftal had hiervan moeten profiteren. Dat gebeurde helaas niet. Halverwege de eerste helft maakte Brederodes uit een laag ingeschoten vrije schop 1-1. Op slag van rust zette Rick Mulder ons elftal weer op een 1-2 voorsprong.

Na de rust leek ons elftal de wedstrijd onder controle te hebben, maar bij een uitbraak tien minuten na rust werd het toch 2-2. Daar bleef het bij. Toen er tegen het einde van de wedstrijd een relletje tussen de elftallen uitbrak floot de scheidsrechter de wedstrijd vroegtijdig af.

Het leek goed te gaan met ons elftal, want een week later werd het Utrechtse DVSU thuis overtuigend met 4-0 verslagen. Twee doelpunten in de eerste helft na een half uur spelen en twee in de tweede helft.

Finn Spierings scoorde het vierde doelpunt voor Vriendenschaar tegen DVSU.

Vanwege het oneven aantal elftallen in de afdeling was ons elftal op 26 november vrij van competitie. Op zaterdag 3 december de lastige confrontatie uit tegen VVIJ uit IJsselstein, op dat moment koploper. Maar zie, ons elftal hield VVIJ van doelpunten af. Vlak voor het einde van de wedstrijd scoorde ons elftal zelfs de 0-1 door Finn Spierings. Toen VVIJ in blessuretijd aandrong op de gelijkmaker, brak Amine Lakhal door de verdediging van VVIJ en scoorde 0-2. Beide doelpunten kwamen voort uit een assist van Dave van Dalum.

Ons elftal had zich na vijf verloren wedstrijden, maar daarna drie overwinningen en een gelijkspel zich aardig verwijderd van de onderste plaats. Echter op 10 december moest ons elftal thuis een onnodige en zure 0-1 nederlaag lijden tegen het bepaald niet sterke Woerden. Ondanks een behoorlijk overwicht wist ons elftal niet te doelpunten. Dat deed Woerden wel, halverwege de tweede helft uit een vrije schop die door onze verdediging niet goed werd beoordeeld. Met deze nederlaag ging ons elftal de winterstop in.

Dave van Dalum probeerde tegen Woerden de aanval van Vriendenschaar te versterken. Tevergeefs.

Pas op 28 januari 2023 werd de competitie voortgezet. Tot veler verrassing won ons elftal uit van het sterke Nieuw Utrecht. Direct na rust scoorde Abid el Idrissi de 0-1. Onze defensie was daarna niet te passeren.

Op zaterdag 4 februari 2023 begon de competitie met de returns van de eerste competitiehelft. Het werd thuis een 0-1 nederlaag tegen NiTA. Ons elftal speelde een heel fatsoenlijke potvoetbal, maar als de bal voorin was beland wist ons elftal er geen raad mee. Na een kwartier spelen doelpuntte NiTA. De bal werd tegen de lat geschoten en bij de rebound in ons doel.

Ons elftal stond halverwege de competitie op de zevende plaats. Qua verdediging stond ons elftal op de vijfde plaats, maar aanvallend op de voorlaatste plaats.

Tegen het onderaan staande Zwaluwen Utrecht '11 leek het er lange tijd naar uit te zien dat ons elftal tegen een onnodige nederlaag zou aanlopen. Op 11 februari werd ternauwernood 1-1 gelijk gespeeld. Vlak voor het rustsignaal opende de Utrechtse ploeg de score. De 1-0 stand bleef tot in de slotminuut staan. Toen kon Finn Spierings, uit een assist van Souhail Maatougui, toch nog scoren en een wedstrijdpunt uit Utrecht meeslepen.

Maar gelijke spelen betekenden eerder twee verliespunten en niet één winstpunt. De thuiswedstrijd op 18 februari 2023 tegen Lopik

eindigde in een teleurstellende 0-0. De wedstrijd behoorde nog tot de eerste periode. Ons elftal creëerde te weinig kansen.

Ronan Hendriksen is in de wedstrijd tegen IJFC ten val gebracht en daardoor is hij de bal kwijt. Met nummer 9 is Finn Spiering en op de achtergrond Corsin Vogtländer.

Dat was ook het geval in de thuiswedstrijd tegen IJFC op 4 maart 2023. De 1-2 nederlaag kwam al vóór de rust tot stand.

Na vijf minuten kwam IJFC gelukkig op 0-1 toen keeper John Verweij en verdediger Mark Verrips elkaar niet begrepen. Intikker voor IJFC: 0-1.

In de veertigste minuut kopte Abid el Idrissi de gelijkmaker binnen, maar op slag van rust mocht IJFC een penalty benutten, nadat een van hun aanvallers binnen het strafschopgebied onderuit was gehaald: 1-2.

In de tweede helft bleef ons elftal vruchteloos aanvallen en was de 1-2 nederlaag een feit.

Op 11 maart 2023 was ons elftal vrij vanwege de oneven indeling van teams.

De week erop opnieuw een thuiswedstrijd voor ons elftal nu tegen Elinkwijk. Evenals in destijds Utrecht verloren we deze wedstrijd met 2-4.

Al na twee minuten stond ons elftal met 0-1 achter door balverlies vlak bij de doellijn. Halverwege de eerste helft stond het weer gelijk door een schot van Abid el Idrissi. Rust 1-1.

Tien minuten na de rust kwam Elinkwijk opnieuw op voorsprong; tien minuten later werd het 2-2 door Ibrahim Gumaa.

Van de gelijkmaker mocht ons elftal niet lang genieten. Twee minuten na de gelijkmaker werd het toch 2-3. Enkele minuten voor het einde van de wedstrijd gooide Elinkwijk de wedstrijd definitief in het slot: 2-4. De uitslag betekende dat ons elftal op de negende plaats terecht kwam: de nacompetitie-zone.

Actie van Ibrahim Gumaa tegen Elinkwijk. Hij scoorde de gelijkmaker, maar dat mocht niet baten.

Op 28 maart lieten we het in Nieuwegein lelijk liggen tegen JSV. Deze ploeg was in de loop van de competitie opgeklimmen van de laatste plaats naar dik boven de gevarenzone. De wedstrijd tegen JSV werd gespeeld onder zulke stormachtige omstandigheden dat de bal nauwelijks onder controle was te houden. In de eerste helft had ons elftal de storm mee. Na een half uur spelen werd Ibrahim Gumaa door Amine Lakhali vrij gespeeld en nam ons elftal de leiding. Zeven minuten later een aanval van JSV tegen de storm in. Er werd niet goed verdedigd en JSV scoorde de gelijkmaker. In de tweede helft speelde JSV met de storm mee en was ons elftal daartegen niet opgewassen. Ruim voor het einde

stond het 4-1 voor JSV. En dat bleef zo. Ons elftal was afgezakt naar de tiende plaats, maar er waren nog zeven wedstrijden te spelen. Maar dan zouden er wedstrijden gewonnen moeten worden. Dat gebeurde op 1 april 2023 echter niet tegen het ook in problemen verkerende Brederodes. Na een kwartier in de tweede helft nam Brederodes de leiding. En toen iedereen dacht dat ons elftal de wedstrijd met een nederlaag moest bekopen, scoorde Thom Souhuwat in de 90e minuut uit een onoverzichtelijke situatie. De tweede helft was hectisch en werd met nog een kwartier te spelen door de scheidsrechter tijdelijk gestaakt. Beide ploegen schoten weinig met dit gelijke spel op.

Verwoede poging van Dave van Dalum om koppend te doelpunten tegen Brederodes.

Vriendenschaar, in het rood, belaagt de defensie van Houten. Op de grond Amine Lakhal. Verder v.l.n.r. Dave van Dalum, Jefrey Koedam en Mark Verrips (nr.3).

Op 10 april 2023, Tweede Paasdag, moest ons elftal uit tegen kampioenskandidaat Houten aantreden. Na een kwartier nam Houten de leiding. Daarna kreeg Houten vele kansen, maar scoorde niet. Het bleef maar 1-0. Ons elftal perste er in het laatste kwartier nog een slotoffensief uit om toch maar een punt te behalen. Dat offensief leverde niks op. Maar in blessuretijd kwam de gelijkmaker er toch. Vincent Zuurmond mocht een corner nemen. En zonder dat er iemand nog aan te pas kwam draaide de bal rechtstreeks in het Houtendoel: 1-1.

Stand van zaken onderin: DVSU op de achtste plaats. Vriendenschaar op de tiende plaats met één punt achter op DVSU, maar wel met een wedstrijd meer gespeeld.

De wedstrijd DVSU – Vriendenschaar stond op 15 april op het programma. Bij de rust was het nog 0-0, maar uit twee intickers scoorde DVSU tweemaal. DVSU was beter en verdiende de overwinning.

Mede door de andere uitslagen was ons elftal afgezakt naar de twaalfde plek, dat wel nog goed was voor de nacompetitie. De veilige achtste plaats was nog haalbaar, maar moest er in de volgende wedstrijden wel worden gewonnen. Nog vier wedstrijden te gaan.

Echter de thuiswedstrijd tegen VVIJ op 29 april 2023 ging verloren. Al in de achtste minuut had ons elftal de leiding genomen door Dave van Dalum, die de bal uit een vrije schop van Vincent het VVIJ-doel in poeierde. Tot een kwartier in de tweede helft bleef het 1-0. Toen scoorde VVIJ met een kopbal tegen. Terwijl ons elftal in de slotfase aandrong om het niet bij een gelijkspel te laten, de blessuretijd was al aangebroken, voltrok VVIJ toch het vonnis. Via de binnankant van de paal ging de bal ons doel in. Met nog drie wedstrijden te gaan kon ons elftal eigenlijk nergens meer op rekenen. De veilige achtste plaats was desalniettemin in theorie nog haalbaar.

Dan moest er op 13 mei 2023 wel van Woerden gewonnen worden, de ploeg die nota bene op de moment de 'veilige' achtste plaats innam, wel met een wedstrijd meer gespeeld dan de concurrentie.

In Woerden won ons elftal, gedisciplineerd spelend, met 0-1 door een treffer in de zeventigste minuut. Ibrahim Gumaa zette bij een aanval laag voor en Jesse van Piggelen, toch al goed spelend, schoot de bal van dichtbij in het Woerdendoel.

Aan de mogelijke illusies van ons eerste elftal voor behoud van het derdeklasserschap maakte Nieuw Utrecht echter op 20 mei in Culemborg een einde. Halverwege de eerste helft kwam Nieuw Utrecht al op een 0-2 op voorsprong ondermeer door het benutten van een penalty. In de tweede helft verkleinde ons elftal zo'n tien minuten na rust de achterstand door eveneens een penalty te benutten. Maar tien minuten later betekende een afstandschoot de genadeklap voor ons elftal.

De enige mogelijkheid om nog rechtstreekse degradatie te ontlopen was om in de laatste wedstrijd uit van Lopik te winnen. En naar later zou blijken zou een gelijkspel ook voldoende zijn om nog in de nacompetitie te komen.

Lopik had zich inmiddels op de achtste plaats genesteld en moest wel winnen om deze plaats te behouden. De wedstrijd tegen Lopik begon van Vriendschaarzijde gedurfd. Het goede spel werd na ruime een kwartier beloond door een doelpunt van Thom Souhuwat na een steekpass van Vincent Zuurmond. Vriendschaar had eerder al diverse kansen gehad om op voorsprong te komen.

Na een klein half uur kwam Lopik met een afstandschoot tegen alle verhouding op gelijke hoogte. De 1-1 ruststand zou als eindstand nog voldoende zijn om Brederodes in de eindrangschikking op doelsaldo te passeren. In de tweede helft liet ons elftal zich terugdringen op eigen helft en na ruim een kwartier spelen maakte Lopik de 2-1. Vijf minuten voor tijd was er ineens 'gedoe' aan de zijlijn waardoor eerst de ingevallen Sem Platenkamp en vervolgens Vincent Zuurmond van de scheidsrechter mocht voltrekken. Vervolgens doelpuntte Lopik nog eens.

Lopik verzekerde zich met de 3-1 winst van de derde klasse. Ons elftal bleef op de twaalfde plaats steken en degradeerde rechtstreeks. Zwaluwen Utrecht dat met 4-1 zou winnen van Brederodes was al gedegradeerd. Brederodes, DVSU en Woerden moesten de nacompetitie in. Brederodes en Woerden zouden het daarin niet redden en toch degraderen. Alleen DVSU wist via de nacompetitie derdeklasser te blijven.

Ons elftal zou in het seizoen 2023/24 van start gaan in de vierde klasse E district West.

EPILOOG

Bij de afsluiting van dit deel 2 is ons eerste elftal bezig met het seizoen 2023/24 in de vierde klasse E van de KNVB district West 1. Het trainersduo Niek Amelink/Peter de Vaal had nog een overeenkomst voor dit seizoen. Het leek echter, na lang nadenken, beter om deze overeenkomst te verbreken. Ook hadden nogal wat spelers uit het vorige seizoen besloten te stoppen of 'elders' te gaan voetballen. Kort voor het aanbreken van het nieuwe seizoen 2023/24 werd dan toch het besluit genomen afscheid te nemen van Niek en Peter. Als opvolger benoemde het bestuur Jordy Waroux, oud eerste elftalspeler, door blessures vroegtijdig gestopt, en slechts 26 jaar oud! Gezien diens jonge leeftijd toch wel een aanstelling met een zeker afbreukrisico. Echter tot op heden wordt dit gelogenstraft. Want ons sterk verjongde eerste elftal presteert vooralsnog prima in het nieuwe seizoen.

Bij de winterstop had het na elf gespeelde wedstrijden de koppositie ingenomen, wel nog op de hielen gezeten door diverse concurrenten. In dit seizoen is wederom sprake van versterkte degradatie. Gelukkig blijft ons elftal op dit moment weg van de plaatsen 9 tot en met 12 (nacompetitie) en 13 en 14 (rechtstreeks degradatie). Het eerste elftal wordt ondersteund door een vrij uitgebreide staf: Jordy's oom Roger, oud speler van het eerste elftal, als assistent-trainer en Jordy's broer Yuri als analist. Oud-eerste elftalspelers Rini Pothuizen en Nico van Maurik treden op als elftalleider. Teus Zuurmond is assistent-scheidsrechter. Rody Honingh is keeperstrainer. Verzorger is Marcel Uding, al vele jaren in deze functie verbonden aan Vriendenschaar. Ten slotte fungeert Bep Adelaar (niet op de foto) als wedstrijdsecretaris voor het eerste elftal.

Achterste rij v.l.n.r. Ronan Hendriksen, Rens van Vark, Vincent Zuurmond, Bram Maessen, Jesper van Engen, Amine Lakhal, Ferris Harte, Damian Hol, Kevin Cnossen, Marwan Salama. Middelste rij v.l.n.r. Max van Alphen, Jaffar Ahmidout, Karim el Ghoulbzouri, Jeffrey Koedam, Jesse van Piggelen, Stan van de Wiel, Michel Sprong, Corné Pieter, Daan Hurks, Leander Foldes, Dylan Staal. Voorste rij v.l.n.r.: Marcel Uding, Teus Zuurmond, Rody Honingh, Jordy Waroux, Roger Waroux, Nico van Maurik, Rini Pothuizen, Yuri Waroux.